

அம்ருதா

Amrudha Tamil Monthly

Volume 20 Issue 8
ஆண்டு 20 இதழ் 8

March 2026 Rs.30
மார்ச் 2026 ரூ.30

ஜான் ஃபவுல்ஸ் நேர்காணல்
தமிழில்: ஸிந்துஜா
எப்ஸ்மீன் வர்க்கம்
ரதன்

எப்ஸ்மீன் ஆவணங்கள்

அதிகாரம் உள்ளவர்கள்மீது
சட்டம் பாயுமா?

பிரபு திலக்

அதிசய கோயில்கள்
ஆன்மிக தகவல்கள்
பரவசமூட்டும் கதைகள்
வார, மாத ராசீபலன்
வாரந்தோறும்
பரிசு

தினமலர்
ஆன்மிக மலர்
32 பக்க புத்தகம்

வெள்ளதோறும் நாள்தாழடன்

அம்ருதா

நவீன கலை இலக்கிய சமூக மாத இதழ்

மார்ச் - 2026

விலை ரூ. 30

கௌரவ ஆசிரியர்
திலகவதி

ஆசிரியர்
பிரபு திலக்

ஆலோசனைக் குழு
ஒவியம்: சந்ரு

மனநலம்: டாக்டர் மா. திருநாவுக்கரசு
வரலாறு: பொ. வேல்சாமி
மொழிபெயர்ப்பு: நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா
திரைப்படம்: விபட்டராவ்
கல்வி: பேரா. தியாகராஜன்
அறிவியல்: பத்ரி சேஷாத்ரி
இலக்கியம்: தேவேந்திரபூபதி
நாடகம்: அ. ராமசாமி
ஊடகம்: இளைய அப்துல்லாஹ்
குழுவியல்: மோகன்ராம்
இசை: ரவிசுப்பிரமணியன்
விளையாட்டு: ஆர். அபிலாஷ்
தற்கால நிகழ்வுகள்: செ. சண்முகசுந்தரம்
அரசியல்: மருதன்

வடிவமைப்பு: இரா.செந்தில்குமார்
+91 89394 38815

அம்ருதா

#5, 5வது தெரு, சோமசுந்தரம் அவென்யு
சக்திநகர், போரூர், சென்னை-600116
தொலைபேசி: -044-2435 3555, 94440 70000
மின்னஞ்சல்: info.amrudha@gmail.com
இணையம்: www.amrudhamagazine.com

Published by Prabhu Thilaak
No. 5, 5th Street
Somasundaram Avenue
Shakthi Nagar, Porur
Chennai - 600 116

And Printed by A. Chandran on behalf
of AMRUDHA
Ayyanar Offset, No. 10 Subbarao Nagar
Choolaimedu, Chennai - 600 094

Owner and Editor: Prabhu Thilaak

* அம்ருதா, ஒமிட் லோட்டஸ் தனியார் குழுமத்தின் ஓர் அங்கம்

04 அதிகாரம் உள்ளவர்களமீது சட்டம் பாயுமா?
பிரபு திலக்

07 முயங்கொலிக் குறிப்புகள்
கயல்

08 ஜான் ஃபவுல்ஸ் நேர்காணல்
தமிழில்: எரிந்துஜா

17 கவிதை
வெ. தமிழ்க்கனல்

18 சிறுகதை
புதிய மாதவி

22 ஆடை, வடிவம், அழகு
நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

26 இந்திய இலக்கியம்
இந்திரா பார்த்தசாரதி

28 எப்ஸ்டின் வார்க்கம்
ரதன்

34 அகதா கிறிஸ்டி - மேரி வெஸ்ட்மோகோட்
ஜெ. தீபலட்சுமி

37 ஆனந்தமான தற்செயல்
பாவண்ணன்

42 சிறுகதை
புமா ஈஸ்வரமூர்த்தி

45 கவிதை
ச. சத்தியபாணு

46 எங்கள் முத்துலிங்கம்?
மு. இராமனாதன்

51 இஸ்தான்புல்லின் இரகசியக் கனவுகள்
சரவணன் மாணிக்கவாசகம்

52 மோப்பஸான் சிறுகதை
தமிழில்: கார்த்துலி

56 கவிதை
கஜன்

65 உயர்ந்த கட்டிடங்கள் வளர்ச்சியின் அடையாளமா?
சுப்ரபாரதிமணியன்

அதிகாரம் உள்ளவர்கள்மீது சட்டம் பாயுமா?

• பிரபு திலக்

உலகையே உலுக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன எப்ஸ்டின் கோப்புகள். பாலியல் குற்றச் செயல்களை விவரிக்கும் மில்லியன் கணக்கான ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள், 2,000க்கும் மேற்பட்ட கணொளிகளின் தொகுப்பில் ஒரு சிலவற்றை பார்த்தாலே யாருக்கும் பதற்றம் ஏற்படும். அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் டிரம்ப் தொடங்கி உலகின் முன்னணி தலைவர்கள், தொழிலதிபர்கள் உட்பட பலரது பெயர்களும் இந்த தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆனால், ‘எப்ஸ்டினுடன் தொடர்பில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் தவறு இழைத்திருப்பார்கள் எனக் கருத வேண்டியதில்லை; எப்ஸ்டின் தொடர்பாக எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை’ என்று பல தலைவர்கள் மறுப்பு தெரிவித்துள்ளனர்.

யார் குற்றவாளிகள், யார் குற்றமற்றவர்கள் என்பதை எப்படி உறுதி செய்வது?

ஜெஃப்ரி எப்ஸ்டின், அமெரிக்காவை சேர்ந்தவர். அவர் மீது 2008ஆம் ஆண்டு புளோரிடா காவல்துறையிடம், 14 வயது சிறுமியைப் பாலியல் வன்கொடுமை செய்ததாக, அந்தச் சிறுமியின் பெற்றோர் புகார் அளித்தனர். எப்ஸ்டின் தனது பாம் பீச் இல்லத்தில் தங்கள் மகளிடம் பாலியல் அத்துமீறலில் ஈடுபட்டதாக அந்தப் புகாரில் தெரிவித்திருந்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தேடலில் அந்தப் பாம் பீச் வீடு முழுவதும் சிறுமிகளின் புகைப்படங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. மேலும், ஒரு மைனரிடம் பாலியல் சேவையை நாடியதாகக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு, பாலியல் குற்றவாளியாக எப்ஸ்டின் பதிவு செய்யப்பட்டார். ஆனால், குற்ற ஒப்புதல் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக அவர் கடுமையான சிறைத் தண்டனையிலிருந்து தப்பினார்.

பதினொரு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 2019ல், சிறுமியைப் பாலியல் தொழிலுக்கு அழைத்ததாக எழுந்த குற்றச்சாட்டில் எப்ஸ்டின் மீண்டும் கைதானார். பாலியல் தொழிலுக்காகக் குறைந்த வயதுடைய சிறுமிகளைக் கொண்ட ஒரு ‘நெட்வொர்க்’ நடத்தியதாக அவர்மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இந்த விசாரணையின்போது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளிடம் நடத்தப்பட்ட உரையாடல் பதிவுகள், பல இடங்களில் நடத்தப்பட்ட சோதனைகளில் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எனப் பல விஷயங்கள் கிடைத்தன. அப்போது சேகரிக்கப்பட்டவைதான் எப்ஸ்டின் ஆவணங்கள்.

ஆனால், இந்த வழக்கு விசாரணையின் போதே 2019 ஆகஸ்ட் மாதம் சிறையில் எப்ஸ்டின் உயிரிழந்தார். அது தற்கொலையெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டாலும் எப்ஸ்டினுக்கும் டிரம்புக்கும் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பும் ரகசியமும்

வெளிவந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக எப்ஸ்டின் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்று அமெரிக்க அரசியல் கட்சிகள் சந்தேகம் எழுப்பின.

முன்னதாக, 2019 ஜூலை 31 அன்று எப்ஸ்டின் நீதிமன்றத்தில் ஆஜரானபோது, ‘அவர் ஒரு வருடம் சிறையில் இருக்க வேண்டியிருக்கும்; 2020 கோடைக்காலத்திற்கு முன்பாக விசாரணை நடக்காது’ என்பது உறுதியானது. அப்போது வழக்கைத் தாமதப்படுத்தாமல் விரைவாக நடத்துவது பொது நலனுக்கு உகந்தது என்று அரசு தரப்பு வழக்கறிஞர்கள் கூறினர். ஆனால், எப்ஸ்டின் ஒருபோதும் விசாரணையை எதிர்கொள்ளவில்லை. 23 ஜூலை 2019 அன்று எப்ஸ்டின் தற்கொலைக்கு முயன்றபிறகு, அவர் தற்கொலை கண்காணிப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மறுநாள் ஒரு உளவியலாளருடனான சந்திப்பில், எப்ஸ்டின் தனக்கு “தற்கொலை செய்துகொள்வதில் ஆர்வம் இல்லை. உயிரை மாய்த்துக் கொள்வது பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கும்” என்று கூறியது ஆவணங்களில் உள்ளது. மறுநாளுக்கு மறுநாள், ஜூலை 25 அன்று, “எனது வழக்கை எதிர்த்துப் போராடுவதில் நான் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளேன். எனக்கு ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறது. நான் மீண்டும் என் வாழ்க்கையை வாழ விரும்புகிறேன்” என்று கூறியதாக உளவியலாளர் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

இந்நிலையில், 2019 ஆகஸ்ட் 8 அன்று எப்ஸ்டினுடன் சிறையில் இருந்த நபர் விடுவிக்கப்பட்டார். ஆகஸ்ட் 9 அதிகாலை 3:00 மற்றும் 5:00 மணிக்குத் திட்டமிடப்பட்ட சோதனைகளைச் சிறைக்காவலர்கள் செய்யவில்லை. அந்தப் பிரிவில் உள்ள கேமரா அமைப்பு செயலிழந்திருந்தன என்று சிறை ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. இந்நிலையில்தான், சிறை ஊழியர்கள் மேற்கொண்ட காலை நேர சோதனையின்போது எப்ஸ்டின் உடல் கண்டெடுக்கப்பட்டது. எப்ஸ்டின் மரணம் தொடர்பாக எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க எஃப்.பி.ஐ மறுத்துள்ளது என பிபிசி ஊடகம் தெரிவித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

“எப்ஸ்டின் விவகாரத்தில் நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. 2000களின் தொடக்கத்தில் எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது” எனத் தன் மீதான குற்றச்சாட்டுகளை டிரம்ப் மறுத்துள்ளார். ஆனால், முன்னதாக 2002ல் எப்ஸ்டின் பற்றிய ஒரு கட்டுரைக்காக நியூயார்க் இதழிடம், “எனக்கு ஜெஃப்ரை 15 ஆண்டுகளாகத் தெரியும். அருமையான மனிதர். அவருடன் இருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். என்னைப் போலவே

அவருக்கும் அழகான பெண்களைப் பிடிக்கும் என்று சொல்லப்படுவதுண்டு, அவர்களில் பலர் இளவயதுடையவர்கள்” என்று டிரம்ப் கூறியிருந்தார்.

தற்போது, “தனது கிளப்பில் வேலை செய்த பெண் ஊழியர்களிடம் தவறாக நடந்துகொண்டதால் எப்ஸ்டைன் டிரம்ப் அங்கிருந்து வெளியேற்றிவிட்டார்” என வெள்ளை மாளிகை தெரிவித்துள்ளது. தனது ‘மார்-ஏ-லாகோ’ கடற்கரை கிளப் ஸ்பாவில் பணிபுரிந்த இளம் பெண்களை எப்ஸ்டைன் ‘திருடிச் சென்றார்’ என்றும், அதன் பிறகு அவரோடான உறவு முடிந்துவிட்டது என்றும் டிரம்ப்பும் கூறியுள்ளார்.

இதனிடையே, கடந்தாண்டு நவம்பர் மாதம், அமெரிக்க நாடாளுமன்றத்தில் எப்ஸ்டைன் ஆவணங்கள் வெளிப்படைத்தன்மை சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்படி கடந்தாண்டு முடிவிலேயே முதல்கட்டமாக எப்ஸ்டைன் ஆவணங்களை அமெரிக்க நீதித்துறை வெளியிட்டது. அதில்தான், டிரம்ப் தவிர, பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த பல முக்கியப் பிரமுகர்களுடன் எப்ஸ்டைன் நட்பு பாராட்டியுள்ள தகவல் வெளியாகி உலகையே அதிர்ச்சியடைய வைத்துள்ளது.

எப்ஸ்டைன் ஏற்பாடு செய்ததாகக் கருதப்படும் பயணத் திட்டங்களுக்குறித்து, அவருக்கும் தொழில்நுட்ப பில்லியனர் எலோன் மஸ்க்கிற்கும் இடையே பரிமாறப்பட்ட மின்னஞ்சல்கள் இந்த ஆவணங்களில், இடம்பெற்றுள்ளன. நவம்பர் 2012ல் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மின்னஞ்சலில் மஸ்க், “உங்களது தீவில் எந்தப் பகல்இரவில் கொண்டாட்டமான பார்ட்டி நடக்கும்?” என்று எழுதியுள்ளார். அதே ஆண்டின் டிசம்பர் மாதத்தில் அனுப்பப்பட்ட மற்றொரு மின்னஞ்சலில், “செயின்ட் பார்ட்ஸ் அல்லது வேறு எங்காவது பார்ட்டிகளில் கலந்துகொண்டு உற்சாகமாக இருக்க விரும்புகிறேன்” என்றும், “அமைதியான தீவு அனுபவம் எனக்கு வேண்டியதற்கு முற்றிலும் எதிர்மாறானது” என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஸ்டீலோவாக்கியா முன்னாள் வெளியுறவு அமைச்சர் மிரோஸ்லாவ் லாஜ்சாக் - எப்ஸ்டைன் இடையே, அக்டோபர் 2018 நடந்த குறுஞ்செய்தி பரிமாற்றம், பெண்கள் மற்றும் ராஜஜீயம் குறித்து அவர்கள் உரையாடியதைக் காட்டுகிறது. எப்ஸ்டைன்

அனுப்பிய ஒரு படத்தைப் பார்த்துப் பதிலளிக்கையில், லாஜ்சாக், “இந்த விளையாட்டுகளுக்கு என்னை ஏன் அழைக்கக் கூடாது? நான் ‘எம்ஜி’ பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுப்பேன்,” என்று கூறியுள்ளார். சமீபத்தில் எப்ஸ்டைன் தொடர்பான ஆவணங்கள் வெளியானதைத் தொடர்ந்து, லாஜ்சாக், ஸ்டீலோவாக்கியாவின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் பதவியிலிருந்து ராஜினாமா செய்துள்ளார்.

அமெரிக்காவின் கோடீஸ்வர தொழிலதிபரும் அமெரிக்க வர்த்தகத் துறை செயலாளருமான ஹோவர்ட் லட்னிக், தனது குடும்பத்துடன் ஜெஃப்ரி எப்ஸ்டைனின் லிட்டில் செயின்ட் ஜேம்ஸ் தீவுக்குச் செல்லத் திட்டமிட்டிருந்ததும் தற்போது தெரியவந்துள்ளது. அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டனின் முன்னாள் நிதித்துறை செயலாளரும், ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தலைவருமான லாரி சம்மர்ஸ் பெயரும் புதிதாக வெளியாகியுள்ள ஆவணங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மற்றும் புகழ்பெற்ற மொழியியலாளர் நோம் சோம்ஸ்கி, முன்னாள் அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டன், எழுத்தாளர் தீபக் சோப்ரா, திரைப்பட இயக்குநர் மீரா நாயர், கூகுள் நிறுவனத்தின் இணை நிறுவனரும் உலகின் மிகப் பெரிய பணக்காரர்களில் ஒருவருமான செர்ஜி பிரின், பில் கேட்ஸ், நியூயார்க் ஜெயண்ட்ஸ் அணியின் இணை உரிமையாளரான ஸ்டீவ் டிஷ், அமெரிக்க அதிபரின் மனைவி மெலனியா டிரம்ப் குறித்த புதிய ஆவணப்படத்தின் இயக்குநர் பிரட் ராட்னர், சிபிஎஸ் நியூஸ் பங்களிப்பாளரான பீட்டர் அட்டியா, 2028 லாஸ் ஏஞ்சலிஸ் ஒலிம்பிக் போட்டியின் தலைவர் கேசி வாசர்மேன், இஸ்ரேலிய முன்னாள் பிரதமர் எஹுத் பராக்... எனப் பட்டியல் நீள்கிறது.

பிரிட்டிஷ் மகாராணி இரண்டாம் எலிசபெத்தின் மூன்றாவது மகனான ஆண்ட்ரூ மவுண்ட்பேட்டன், நியூயார்க்கின் சென்ட்ரல் பார்க் பகுதியில் எப்ஸ்டைனுடன் இருக்கும் புகைப்படம் வெளியாகிப் பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலையில், சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள எப்ஸ்டைன் கோப்புகளில், தரையில் படுத்திருக்கும் ஒரு பெண்ணின் மேல் ஆண்ட்ரூ மவுண்ட்பேட்டன் கைகளையும் முழங்கால்களையும் ஊன்றி இருப்பது

போன்ற புகைப்படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. எப்ஸ்டீனால் பாதிக்கப்பட்டதாகக் குற்றம் சாட்டிய விர்ஜினியா ராபர்ட்ஸ், தான் 17 வயதாக இருந்தபோது 2000களின் தொடக்கத்தில் ஆண்ட்ரூவுடன் பாலியல் உறவுக்குக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறியிருந்து குறிப்பிடத்தக்கது. சர்ச்சைகளைத் தொடர்ந்து ஆண்ட்ரூ மவுண்ட்பேட்டன் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்.

‘எப்ஸ்டீன் கோப்புகள்’ தொடர்பான மின்னஞ்சல் செய்தியில் இந்திய பிரதமர் மோடி பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ‘மோடி என்னிடம் ஆலோசனை பெற்று இஸ்ரேலுக்குச் சென்று அமெரிக்க அதிபரின் நலனுக்காக ஆடிப் பாடினார். அது பலன் அளித்தது’ என்று எப்ஸ்டீன் கூறியுள்ளதாகக் காங்கிரஸ் கட்சி தெரிவித்துள்ளது. மேலும், ‘இந்திய பிரதமர் 2017 ஜூலை 4 - 6 இஸ்ரேலுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். அதற்கு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு எப்ஸ்டீன் இந்த மின்னஞ்சலை எழுதியுள்ளார். இஸ்ரேல் பயணத்திற்கு முன்னதாக, ஜூன் 25-26இல் மோடி அமெரிக்காவில் அதிபர் டொனால்ட் டிரம்பைச் சந்தித்தார். ஜெஃப்ரி எப்ஸ்டீனின் மின்னஞ்சலில் உள்ள தொடர்புகளை நாம் இணைத்தால், மோடி ஜூன் 2017-இல் அமெரிக்காவில் எப்ஸ்டீனிடம் ஆலோசனை பெற்றார் என்பது தெளிவாகிறது. இது இந்தியாவிற்கு அவமானகரமானது. இது நாட்டின் கண்ணியம் மற்றும் சர்வதேச அளவிலான நற்பெயர் தொடர்பான விஷயம்’ எனக் காங்கிரஸ் குற்றம்சாட்டியுள்ளது.

ஆனால், இந்திய வெளியுறவு அமைச்சகம் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை நிராகரித்துள்ளது. ‘ஜூலை 2017இல் பிரதமரின் அதிகாரப்பூர்வ இஸ்ரேல் பயணத்தைத் தவிர, மின்னஞ்சலின் மீதமுள்ள தகவல்கள் ஒரு தண்டனை பெற்ற குற்றவாளியின் வெற்றுப் பிதற்றல்களைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை’ என்று இந்திய வெளியுறவு அமைச்சகம் கூறியுள்ளது.

எப்ஸ்டீனூடன் தொடர்பில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் தவறுச் செய்தவர்கள் என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால், குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்கள் அனைவரும் பெரும் பதவிகளில் உள்ளவர்கள் என்பதால் உண்மை வெளிவருமா என்ற சந்தேகம் சாதாரண மக்களுக்கு உள்ளது. இது நீதியின் மீதான அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக் கூடியது. எனவே, முறையான விசாரணையை நடத்தி உண்மையை மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது ஆட்சியாளர்களின் பொறுப்பு.

பிரிட்டிஷ் முன்னாள் இளவரசர் ஆண்ட்ரூ கைது, உலகளவில் நீதித்துறையின் மீது சிறு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறது. “அதிகாரம் உள்ளவர்கள் மீது சட்டம் பாயாது” என்ற எண்ணத்தைச் சற்றே குலைத்திருக்கிறது. ஆனால், ஆண்ட்ரூ கைதே முடிவாக இருக்கக் கூடாது. இன்னும் பலர் கைதாக வேண்டும். குற்றவாளிகள் எவ்வளவு பெரிய இடங்களில் இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

முயங்கொலிக் குறிப்புகள்

தனியே இருக்கும் எவரும் இரவில் வாசிக்கக்கூடாத இல்லறமெனும் பேய்க் கதை

53

● கயல்

இந்த மணம் வேறு.
தாழைப் புதர்
ஜாதி மல்லிகை
வேரோடு அகழப்படுகிற
நிலக்கடலை
இவைவெல்லாம்
கிளர்த்துகிற
கிறங்கடிக்கும்
அந்த மணமில்லை.

இந்த ருசி வேறு.
அழுந்த முத்தம்டுகையில்
அடி நாவில் படருமே
அடர் இனிப்பாய்
அந்த ருசி இல்லை.

இந்தக் குரல் வேறு.
தழல் வில்லொன்றின்
நரம்பில் நாணென்றி
லயத்தில் உடலதிர
தவிப்போடு மயங்கி ஒலிக்குமே
அந்தக் குரல் இல்லை.

எங்கோ இடி இறங்குகிறது
மின்னலில் சாளரம் ஒளிர
தாழிட்ட கதவுகளோ

காற்றுக்குப் பட்டபக்கின்றன.
பழக்கத்தில் படுக்கையில் புரண்டு
கைகள் நீட்டித் துழாவுகிறாள்.
பக்கத்தில் அவன் இல்லை.

கனவும் நனவுமாக
இதுமட்டும் இங்கிருந்தது யார்?

கடலுக்கு அப்பால் இருப்பவனை
உடனே அழைத்துக் கூறலாமா?

இந்த நள்ளிரவில் அவனை
அழைத்துமட்டும் என்னாகப் போகிறது?

அங்கே பகலில் விடுத்தபடி
வேலையாயிருப்பவனுக்கு
வீண் தொல்லை.

விடுமூடி மற்றொரு
கனவுக்காய்க் காத்திருப்பதே உசிதம்.

முழுக்கப் போர்த்திக்கொண்டு
உறக்கம் பிடிக்காமல்
தவித்தவள்
இரவைச் சபிக்கிறாள்.

தொடரும்

கயல் <dr.kayalvizhi2023@gmail.com>

நூறு என்பது எண் அல்ல

1926 - 2005

ஜான் ஃபவுல்ஸ் | JOHN FOWLES

நேர்காண்டவர்: ஜேம்ஸ் ஆர். பேக்கர்

தமிழில்: ஸ்ரீநுஜா

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அசோகமித்திரனைப் பேட்டி கண்ட வ. ஸ்ரீனிவாசன், தி.ஜானகிராமன் நாவல்கள், சிறுகதைகள் பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அசோகமித்திரன், “ஜானகிராமனைப் பற்றி அதற்குள் என்ன சொல்லிவிட முடியும்? இப்போ என் கையில் ஒரு நண்பர் அனுப்பிய ‘நதானியல் வெஸ்ட்’ பற்றிய கருத்துரை இருக்கிறது. அவர் 1940களிலேயே இறந்து விட்டார். சினிமாவுக்கெல்லாம் எழுதி இருக்கிறார். இப்போது அவர் எழுதிய இரண்டு நாவல்களை ‘க்ளாஸிக்ஸ்’ என்கிறார்கள். 70 வருடங்களுக்குப் பிறகு. தி. ஜானகிராமன் மறைந்து எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகி இருக்கும்?” என்று கேட்கிறார். வ.ஸ்ரீனிவாசன், “30 வருடங்கள்” என்றதும், அ.மி. “இது ரொம்ப சீக்கிரம் இல்லையா? அவர் பற்றிய உணர்ச்சிப் பூர்வமான கணிப்புகள் அடங்கிய பிறகுதான் சொல்ல முடியும்” என்றார்.

அ.மி.யின் பதில் காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. தீவிர வாசகர்களும் விமரிசகர்களும் அவரவர் வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் படைப்பாளியைக் கணிப்பதைப் பின்னர் காலம்தான் ஒரு நாள் உறுதி செய்ய வேண்டும். இப்பின்னணியில் அவரவர் காலத்திலும் அதற்குப் பின் வந்த காலத்திலும் தத்தம் ஆளுமையை நிறுவ முயன்ற படைப்பாளிகளை, கலைஞர்களை அவர்களது நூறாவது ஆண்டில், அவர்களது வார்த்தைகள் மூலமே பார்ப்பது ஒரு சிறந்த இலக்கிய அனுபவத்தைத் தரும் என்று தோன்றுகிறது.

இந்த வருடம் நூற்றாண்டு காணும் சில இலக்கிய, கலைச் சிற்பிகளைப் பற்றிய தொடர் இது. அவரவர் கால, சமூக, அரசியல் பின்னணிகளை முன் வைத்து, இலக்கியப் பிரக்ஞையுடனும் கலைத்திறனுடனும் அவர்கள் படைத்த

ஆக்கங்கள் மூலம், கடந்து சென்ற காலத்தின் நேர்த்தியானதும் நேர்த்தியற்றதுமான வடிவங்களை ஆழமாக ஒருவர் கண்டுணர முடியும். உலகப் போர்களின் தாக்கங்கள், ஆழ்ந்த மனிதாபிமானம் நிரம்பிய நேச உணர்வுகள், காதலைப் பற்றிய முற்றிலும் வேறுபட்ட பார்வைகள், தனிமனிதப் போராட்டங்கள் இத்யாதி நாவல்களாகவும் கவிதைகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் நாடகங்களாகவும், புகைப்படங்களாகவும் இந்த ஆளுமைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் எண்ணங்கள் நேர்காணல்களாகவும் கட்டுரைகளாகவும் இத்தொடரில் வெளிப்படுகின்றன.

முதலில் ஜான் ஃபவுல்ஸ்...

ஜான் ஃபவுல்ஸ், புகழ்பெற்ற ஆங்கில நாவலாசிரியர். 1926 மார்ச் மாதம் இங்கிலாந்தில் பிறந்தார். 2005 நவம்பரில் லைம் ரெகிஸ் (Lyme Regis) என்ற இடத்தில் காலமானார். உளவியல், தத்துவம், சுதந்திரம் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட இவரது நாவல்கள், நவீன புனைகதை உலகில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவை. The Collector (1963), The Magus (1966), The French Lieutenant's Woman (1969) ஆகியவை இவரது மிக முக்கியமான படைப்புகள். இந்த மூன்று படைப்புகளும் திரைப்படங்களாகவும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. The French Lieutenant's Woman நாவலுக்காக 1970ல் W. H. Smith இலக்கிய விருது ஜான் ஃபவுல்ஸுக்கு வழங்கப்பட்டது.

- ஸ்ரீநுஜா

ஜேம்ஸ்: 1947ல் ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் செல்வதற்கு முன்பு வரை ஒரு எழுத்தாளராக நீங்கள் உங்களை நிறுவ முயலவில்லை என்று சொல்லலாமா? புறநகர் நடுத்தர மக்களின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராக நவநாகரீகமாக

இயங்க நீங்கள் முன்வந்ததாகச் சொல்வது சரியாக இருக்குமா?

ஜான் ஃபவுல்ஸ்: ஆம். மிகச் சரியானதுதான். ஆனால், 'நவநாகரீக எதிர்ப்பு' என்பது அவ்வளவு சரியாகத் தோன்றவில்லை. எங்களுடைய தலைமுறையை - நான் 1926ல் பிறந்தேன் - நீங்கள் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். எங்களின் இளமைப் பருவம், இருபதுகளின் ஆரம்பம், போர்க்காலச் சூழலின் பிடியில் இருந்தது. நாடு முழுவதையும் ஆக்கிரமித்திருந்த சிக்கன வாழ்வு முறையே ஒரு போரை ஒத்திருந்தது. 1940களின் பிற்பகுதியில் எங்கள் அனைவருக்கும் ஆக்ஸ்போர்ட் தப்பித்துச் செல்லும் வடிகாலாக இருந்தது - கனவுகள் மலர்ந்திருந்த ஒரு வித்தியாசமான வேறு உலகமென... உண்மையில் நாங்கள் கேள்விப்பட்ட, ஆனால், அதுவரை வாசித்திராத நாவலைப் போன்ற அனுபவத்தைத் தந்தது. கண்டிப்பான ஒரு சட்டத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயக் கடற்படையிலிருந்து நான் வெளியே வந்ததும், தேசமல்ல, தனியொருவனே முக்கியம் என்று ஒரு சொகுசான மடியில் தஞ்சம் புகும் இன்பத்தைத் தந்தது ஆக்ஸ்போர்ட்தான்.

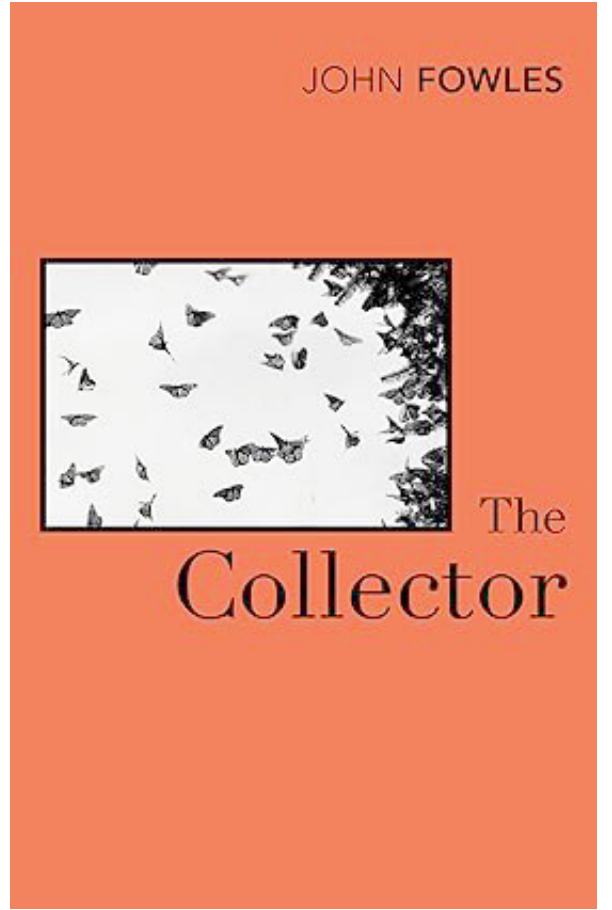
என் பதின்ம வயதில் ஒரு வித்தியாசமான அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டது. நான் படித்த பொதுப் பள்ளியில் (உண்மையில் அது பிரிட்டனில் தனியார் பள்ளிதான்) தலைமை மாணாக்கனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். வகுப்புக்கு வெளியே ஓரளவு மாணவரிடையே ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் பொறுப்பைக் கண்காணிப்பதும், தவறு செய்தவர்களைத் தண்டனைக்கு உட்படுத்துவதும், பிரம்பால் அடிப்பதும் தலைமை மாணாக்கனின் வேலையாக இருந்தது. நாஜி ஜெர்மனியரின் ரகசியப் போலீஸ் போல, நாங்கள் உளவு வேலை செய்தும், ரோந்து போய்க் கொண்டும், நூற்றுக் கணக்கான மாணவர்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு கொண்ட மாணவர் தலைமைக் குழுவாகச் செயல்பட்டோம். இது ஒரு மோசமான திட்டம். என்னுடைய மென்மை நிறைந்த உணர்வுகள் எதிர்க்க விரும்பியதை உடனடியாக வெளியே சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தாலும் அவ்வாறு நான் செய்யவில்லை. அதிகாரம் என் தலைக்குள் புகுந்து விட்டது. நான் பள்ளியை விட்டு வெளியேறிய பின்பே அதை முழுவதும் மறுத்து ஒதுக்கினேன். அப்போதிலிருந்து எல்லாவிதமான பொது அதிகாரத்தையும் (Public Authority) நான் வெறுத்தேன். அதில் பங்கேற்ற

தனி நபர்களை அல்ல, அந்த அமைப்பின் பின்னிருந்த கருத்தாழத்தை வெறுத்தேன்.

இதைத் தவிர தலைமை மாணாக்கர்கள் பெரும்பாலும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யாதிருந்தால், மன்னிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே என்னுடைய ‘படிப்பு’ அந்த வருஷம் மோசமான முடிவை எதிர் கொண்டது. நாங்கள் இந்த அமைப்புக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது (நடுத்தர வகுப்பின் சிலங்களை மிகக் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றி ஆங்கிலப் பேரரசின் வல்லுனர்களாகத் திகழ வேண்டும் என்று என் பள்ளியில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.) ‘இந்தப் பாத்திரமாக’ நான் ஆக வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்ததை நான் வெறுத்தேன். இதுவே, நான் பள்ளியை விட்டு இரண்டாண்டு காலம் ஆங்கிலேயக் கடற்படைக்குச் சென்ற போதும் நிகழ்ந்தது; அதன் பின்னர் ஆக்ஸ்போர்டுக்குள் நுழையும் வரையும். நான் நம்ப வேண்டும் என்று எனக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் மறுத்து, மறந்து விட்டு ஆக்ஸ்போர்டுக்குள் வந்தபோது அது என் எதிர்ப்பை வரவேற்றது.

ஆக்ஸ்போர்டில் இருந்த நான்கு வருடங்களில் பிரெஞ்சில் படிக்க வேண்டும் என்று உங்களைத் தூண்டியது எது? குறிப்பாக எந்தப் படைப்பாளிகள் உங்களைக் கவர்ந்தார்கள்? உதாரணமாக உங்களுக்கு மனித நேயத் தத்துவம் மீது ஈர்ப்பு உண்டாக மான்டெய்னின் செல்வாக்கு காரணமா?

அது தற்செயலாக நிகழ்ந்த ஒன்று. நான் பள்ளியில் படிக்கும் போதே நவீன மொழிகளை நன்கு அறிந்திருந்தேன், என் மீது பரிவு கொண்ட ஒரு ஆசிரியரும் கிடைத்தார். பின்னர் பல்கலைக் கழகத்துக்குச் செல்லும்போது உதவட்டும் என்று நானே நினைத்து விட்டேன். அந்த நாள்களில் ராணுவத்துக்குக் கட்டாய ஆள்சேர்ப்பு வழக்கத்தில் இருந்தது. நான், 1944 முதல் 1946 வரை கடற்படையிலிருந்து இடைநிலை அதிகாரியாகப் புதிதாக வந்து சேர்ந்தவர்களை, தாக்குதல் படை வீரர்களாக்குவதற்கான பயிற்சியைத் தந்தேன். அந்தச் சமயத்தில், கடற்படையில் தொடர்ந்து இருந்து விடுவதா அல்லது ஆக்ஸ்போர்டுக்குப் போய்விடுவதா என்ற குழப்பத்தில் இருந்தேன். ஒரு நாள் பிளைமவுத்தைச் சார்ந்த மேயர் ஐசக் ஃபுட் வந்தபோது அவருக்குப் பணிவிடை செய்யும் அதிகாரியாக என்னை அனுப்பினார்கள். அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி என்னுடைய குழப்பத்தை அவரிடம் தெரிவித்துத் தீர்வு காணலாம் என்று முடிவு செய்தேன். நடுத்தர வர்க்கத்தில் அப்போது, தேச சேவைதான் எல்லாவற்றையும் முக்கியமானது என்று நாங்கள் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டிருந்தோம். ஆனால், நான் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக வியப்பிலாழ்த்தும் வண்ணம், சுருக்கமாக அவர், “ஒரு முட்டாள்தான் இந்த மாதிரி நிலைமையைக் குழப்பம் என்று பார்ப்பான். கடற்படையை விட நீ ஆக்ஸ்போர்டுக்குப்

போ” என்றார். இதைக் கேட்டதும் நான் உடனடியாக ஆக்ஸ்போர்டுக்கு விண்ணப்பித்தேன்.

ஆக்ஸ்போர்டில் முதல் ஆண்டு நான் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் இரண்டையும் படித்தேன். என் பிரெஞ்சு ஆசிரியரை எனக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. ஜெர்மன் ஆசிரியரை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனவே ஜெர்மன் மொழியை விட்டுவிட்டேன்... ஆனால், அதன் பிறகு இதற்காக நான் வருத்தப்பட்டேன். முதலாம் உலகப்போரின்போது ஜெர்மனியின் அகழிகளில் கடும் துன்பத்தைச் சந்தித்த என் தந்தை பிரெஞ்சை விட ஜெர்மன் மொழியை மிகவும் நேசித்தார். நான் எடுத்த முடிவு அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. ஒரு விதத்தில் ஜெர்மனியையும் ஜெர்மன் மொழியையும் நேசித்துக் கொண்டாடிய எங்கள் குடும்ப (விக்டோரிய) மரபுக்கு எதிராக நான் இருந்தது பாராட்டப்படவில்லை. ஆனால், இன்று நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்க்கும்போது அது சரியான முடிவுதான் என்று நான் நம்புகிறேன். ட்யூடோனிக் (ஜெர்மன்) மொழியையோ நார்டிக் (வடக்கு ஐரோப்பா) மொழியையோ விட எதிர்காலத்தில் கலைகளை விரும்பி நாவலாசிரியராக வரவிருக்கும் ஒருவர் லத்தீன்

தொடர்ச்சி 13ஆம் பக்கம்

அனைத்து முன்னணி
Brand ACகளும்
சிறப்பு தள்ளுபடி
விலையில்!

Cash Back Offers
Zero Down Payment
EASY EMI

Scan to find our
Showroom
Locations

Scan to Know Prices,
Offer details & to Shop Online
sathya.store

விபரங்களுக்கு அழைக்கவும்!

99946 83985

*T&C Apply

SOWBAGHYA®

Shree 2.0

2Ltr Table Top Tilting Wet Grinder

**Effortless Grinding
& Perfect Results
Every time!**

6 YEARS
WARRANTY
CHIMICE

3 YEARS
WARRANTY
UNDER BELL

Available
Colors

Attachments

Additional Attachments

Coconut Scraper

Atta Kneader

Sales Helpline - 98946 03899 | Products Available Online at www.sowbaghya.com | [Flipkart](#) | [amazon](#)

Ayudha Pooja Corporate Gifting Options

Available From ₹75/-* Onwards

Contact for More Information ☎ 95009 98499 / 99449 09944

Chennai: 32A, North Usman Road, T.Nagar, Chennai-600017, Ph: +91 44-2834-1760.

Kozhikode: No.314, Perandurai Road, Feroze-638011, Ph: +91 989-460-3599, **Customer Support:** +91 99524 38499

Australia: Sri Shree Lanka Pty Ltd, www.sriindia.com.au, Ph: +61 (0)3 9706 5711 | **Canada:** Kalliga, Ayer St, Ph: +1 416 677 4159

India: www.sowbaghya.com, Ph: +91 44 48107302 | **Sri Lanka:** Ananya Trading Ph: +91 44 47741 5-406

USA: Sri Lanka Ph: +1 408 421 0997 | **UK:** Sri Lanka Ph: +44 1462 510201

Outside
India

SCAN QR CODE
FOR WEBSITE

Commercial Hotel & Kitchen Equipment Now Available on No-Cost EMI via **Fuhrer** Contact +91 97894 58499

Write us: grind@sowbaghya.com | www.sowbaghya.com | Available at all leading outlets

அறிந்து கொண்டு உணர்ச்சிவசப்படுகிறான். கிட்டத்தட்ட காதல் விவகாரம்போல, நாவலாசிரியனுக்கும் நாவலுக்குமிடையே, நாவல் வளர்கிறது. நீங்கள் குறிப்பிடும் தீவிர எண்ணத்திலிருப்பதை விட. இதனால்தான் அவை முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டவை போன்றும் நம்பிக்கையின்மையை உரைப்பவை போன்றும் காணப்படுகின்றன. இரண்டுமே உணர்ச்சி வசப்பட்டு எழுதப்பட்டவைதான். இளைய நாவலாசிரியர் ஒரு உடற்பயிற்சி சாலையில் திட்டமிட்ட உபகரணங்களுடன் பயிற்சி செய்யப் போகிறான். அதில் அவன் சிலவற்றை அல்லது எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் செய்ய முயலுகிறான். இறுதியில் அவன் தன் வசத்தில் இருத்திக் கொண்டு விடும் சமயம் அவனது உண்மையான ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. சுதந்தரம் என்று நாம் எல்லோரும் பேராசைப்படுவது சாத்தியமாகிறது. நிச்சயமாக அந்த விதத்தில் The French Lieutenant's Woman மாற்றத்தையும் வெளிப்படைத்தன்மையையும் கொண்டுள்ளது. - இப்போது ரஷியர்கள் குறிப்பிடும் ஒளிவுமறைவற்ற வெளிப்படைத்தன்மை (glasnost) என்பதை போல.

உங்களுடைய இந்த ஆரம்ப கால எழுத்துகளில் மனிதர்களின் இயல்பான ஏற்றத் தாழ்வுகள் பற்றிப் பேசியிருக்கிறீர்கள். அதே சமயம் நீங்கள் சோஷியலிசத்தைச் சார்ந்து நிற்கிறீர்கள். இந்தச் சமூக சமத்துவம் எப்படி உங்கள் பகட்டான 'aristol' கருத்துடன் சமரசம் செய்துகொள்கிறது அல்லது சில மேல்தட்டினர் மற்றவர்களிடமிருந்து வித்தியாசப்படுவார்கள்?

என் வாழ்க்கையில் இது ஒரு நிரந்தரமான கொடுத்துன்பம் அல்லது பிளவு. குறிப்பிட்ட மேல்தட்டு என்பது இப்போது நம்பிக்கை இழந்து விட்ட ஒன்று. மாறாக அது ஒரு உயிரியலை (டார்வினது என்று நீங்கள் கூறலாம்) சார்ந்த உண்மை. ஆனால், நான் இந்தக் 'கொடூரத்துக்கும் உண்மைக்கும்' நடுவில் கிடந்தது அல்லாடுகிறேன். கலையிலும் விஞ்ஞானத்திலும் மற்றவற்றை விட இது ஒப்புதலைப் பெற்று விட்டது. உண்மை என்பது சம உரிமையையும் சமத்துவ நீதியையும் வேண்டுகிறது. பொதுவாக நான் புத்திசாலியான படித்த மக்களை விரும்புகிறேன். இருந்தும் நான் The Aristosல் வாதாடியபடி பெரும்பான்மையான ஜனக் கூட்டத்தை புத்திசாலிகள், படித்தவர்கள் அலட்சியம் செய்து விட முடியாது. அவர்களோடு வாழ்ந்துதான் ஆக வேண்டும். ஆனால், இன்னும் அதிகமாகச் சமத்துவம் வேண்டும் என்று கூச்சலிடுவது எனக்கு அபத்தமானதாக, நம்பமுடியாததாகத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் வாழ்க்கையில் முட்டாள்தனத்தையும் அறியாமையையும் போற்றி சட்டம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க

முடியாது. அல்லது அவை பரிணாம வளர்ச்சியின்மை அல்ல என்று மறுக்க முடியாது. இதன் மீது மேலும் நாம் தொடர வேண்டாம்.

உங்களுடைய கருத்து சார்ந்து எழுதப்பட்ட முந்திய நாவல்களிலிருந்து இப்போது எழுதும் பழக்க வழக்கங்களும் அல்லது எழுதும் முறைகளும் மாறிவிட்டனவா? உங்களுடைய 'நாவல் எழுதுவது பற்றிய குறிப்புகளில்', The French Lieutenant நாவல் உங்களிடம் தோன்றிய படிமம் ஒன்று நனவிலி மனதில் உருண்டு திரண்டதிலிருந்து தோன்றியது என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். இனிமேல் புனைவு எழுதுவதை எவ்வாறு மேற்கொள்ளப் போகிறீர்கள்?

என்னுடைய பழக்க வழக்கங்களும் எழுதும் முறையும் மாறி விட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. நான் புனைவை எழுதும்போது கோட்பாடுகளை வைத்து அல்ல, என் உள்ளுணர்வையும் உணர்ச்சிகளையும் வைத்துதான் படைக்கிறேன். 1790களில் லா வாடேயில் நடந்த எதிர் புரட்சியைப் பற்றி எழுதலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இதுவும் கூட ஒரு படிமமாகத்தான் எனக்கு வந்தது. நான் அதை எழுதாமல் போகலாம், ஆனால், ஒரு கதைக்கான விதைகளை இந்தப் படிமம் கொண்டிருந்ததுதான். இதை எப்படி விளக்குவது - அவை செழிப்பாகவும் சிறந்த சாத்தியக் கூறுகளையும் கொண்டு அதுவளரும் என்பதை எப்படி என்னிடம் உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த வயதில் என்னைக் கலவரப்படுத்துவது எதுவென்றால் என் மனதை அலைக்கழிக்கிற படிமங்களை வைத்துப் புதியதை படைப்பதின் மீதான எதிர்பார்ப்புதான். அது மாறியிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் சில கதைகளை எழுதுவதற்கு காத்திருக்க முடியாது; கடும் உழைப்பு, ஆற்றல் ஆகியவை எல்லாம் ஒன்றுமில்லை என்பது போல இயங்க முடிந்தது. இப்போது உண்மையில் மிகவும் கஷ்டமாகி விட்டது. என்னுடைய சென்ற நாவல் A Maggot - ஓர் உயிரினம் - பிரான்சில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது; 1987-ஆம் ஆண்டின் சிறந்த புத்தகமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல படைப்பாளிகள் இது அற்புதம் என்று நினைக்கலாம். ஆனால், இது எல்லாம் மனச் சோர்வைத் தருகிறது என்று எனக்கு வக்கிரமாகத் தோன்றுகிறது; அறுபது வயதுக்காரர்கள், தடை ஓட்டத்திலும் நெடுந்தார ஓட்டப் பந்தயத்திலும் அவர்களின் முப்பது வயதில் செய்ததைச் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதைப் போல!

உங்களுக்கும் டி.ஹெச். லாரன்ஸ் போலக் காட்சிப் படிமம் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. உங்கள் புனைவுகளில் எப்போதும் நீங்கள் ஓவியர்களையும் ஓவியங்களையும் பற்றிக் கூறுகிறீர்கள். எப்போது உங்களுக்குக் கலைமீதும் கலை வரலாறுமீதும் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது?

என்னிடம் கலைத்திறன் என்று எதுவும் கிடையாது, ஆனால், கடந்த காலத்தில் எனக்குக் கலைகள்மீது விருப்பம்

மொழியை விரும்புவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஜெர்மானியர்கள் ஆங்கிலேயர்கள் போலத்தான். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வித்தியாசமானவர்கள். இயற்கையால் தரப்படாத ஒன்றே நமது தேவையாக இருக்க வேண்டும்.

எனக்குப் 'பள்ளிக்கூடப் பிரேமை' பல பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்களிடமிருந்தது. வெகுகாலம் கழித்து சில நிறைவேறின. நான் மான்டெய்னை வெகுவாக விரும்பினேன். இப்போது பல வருடங்களாக அவரைப் படிக்கவில்லை என்றாலும், இன்று வாழ்பவர்களில், சிறந்த நல்லறிவும் புத்திசாலித்தனமும் கூடிய ஐரோப்பிய ஆளுமைகளில் அவர் ஒருவர். மனித நேயத்தின் வழித்தடங்களை எனக்குச் சுட்டிக் காட்டிய அவரை இன்றும் நான் பின்பற்றி வருகிறேன். பழம் பிரெஞ்சு இலக்கியங்களை நாங்கள் கற்றபோது, அந்த மொழியின் மீது பொறாமை ஏற்பட்டாலும், ஆரம்ப காலக் கதை சொல்லல் முறையில் - ஐரோப்பிய நாவல்களின் தாய்களும் தந்தைகளுமான மரித ஃபா, கிரேடியன் த டிராய்ஸ் மற்றும் பலர் மீது காதல் கொண்டேன். எனக்குப் பிரெஞ்சு காமெடிகள், குறிப்பாக மோலியர், மேரிபோ ஆகியோரது மிகவும் பிடித்தன. ஆனால், ரெசின், கார்னே பிடிக்கவில்லை. நான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கவிகளான போட்டேர், மல்லார்மே, லாஃபோர் ஆகியோரை விரும்பினேன். பொருள் பொதிந்த, சிந்தனை மிகுந்த மூதுரைகளைக் கொண்ட இக்கவிதைகளில் நான் மயங்கி நின்றேன். இத்தகைய செழிப்பு, ஆங்கிலேய எழுத்தில் - பாஸ்கல், ரோஷ்ஃபோகால்டு, சாம்ஸ்போர்ட் மற்றும் பலரிடம் - என்றமே இருந்ததில்லை. என்னுடைய இந்தப் போற்றுதல் The Aristos என்னும் என் புத்தகத்தைக் கெடுத்து விட்டது. நம்முடைய இரு நாடுகளுக்குமிடையே ஓயின் மட்டும்தான் உள்ளே புக முடியாது என்றில்லை. பண்டைய பிரெஞ்சு மரபின்மீது எனக்கு அவ்வளவு ஈடுபாடு கிடையாது. ரெசின் அதன் தலையாய கலைஞர். ஆக்ஸ்போர்டிலும் நான் சற்று வழி தவறியவனாகவே இருந்தேன். தேர்வுக்கு முக்கியமானதின் மீது கருத்துச் செலுத்தாது, மற்றவற்றைப் படித்துக் கொண்டிருப்பேன். பிரெஞ்சு சமகால இலக்கியத்தின் மீது எனக்கு ஒரு போதும் ஈடுபாடு இல்லை. எனக்கு மொழிமீது விருப்பம் இருந்தாலும், அதைப் பேசக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. நன்றாகப் படிக்கத் தெரியும் என்று கூறுவேன். பிரான்சையும் பிரெஞ்சையும் கற்றுக் கொடுத்த ஆக்ஸ்போர்டு, அந்த மொழியைச் சரளமாகவும் நன்றாகவும் பேச வேண்டியதில்லை என்ற குறிக்கோளைக் கொண்டிருந்தது. பல்கலைக்கழகப் 'பிரெஞ்சு' - அல்லது வேறொரு நாடு வேறொரு மொழி - என்பது மொழிப் பள்ளியிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது. அவைகள் இரண்டும் வெவ்வேறானவை என்ற கருத்து நிலவியிருந்தது. ஒன்று மனிதர்களுக்காக, மற்றொன்று தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்காக. நவீன கல்வியாளர்கள் இந்த நாட்டில் இதைப் புரிந்து கொண்டவர்களாக என்றுமே இருந்ததில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இருத்தலியல்வாத படைப்பாளிகளான சார்த்தர், காம்யு, பொவார் ஆகியோர் உங்களுடைய பழமை சார்ந்த பின்னணியிலிருந்து நீங்கள் விடுபட முயன்றதற்கு உதவும் முக்கியமானவர்களாக இருக்கவில்லையா?

போர் முடிந்த பின் வந்த அற்புதமான, கிளர்ச்சியூட்டும் எழுத்தாளர்களாக அந்த எழுத்தாளர்கள் வந்தார்கள். எனக்கு எப்போதும் காம்யுவைப் பிடிக்கும். பெரும்பாலும் சார்த்தரைப் புரிந்து கொள்வது எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. 'இருத்தலும் இல்லாதிருத்தலும்' என்னும் அவருடைய புத்தகம் விரக்தியையும் வெறுப்பையும் கொண்ட கலவை. மொழி சம்பந்தமான பிரச்சினை அல்ல, அது தத்துவார்த்தமாக, அவர் வாழ்க்கையைப் பற்றி என்ன எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிய முடியாத வண்ணம் படைக்கப்பட்ட ஒன்று. அது அநேகமாக எல்லா ஆசான்களுக்கும் பொருந்தும். நான் சிமோன் தபொவாரை அப்போது படித்ததாக நினைவில்லை. 'இருத்தலியல்வாதிகள்', 'நம்பகத்தன்மை', 'சமூக அரசியல்வாதிகள்' ஆகியோர் பற்றி ஆக்ஸ்போர்டில் நடந்த முடிவற்ற பேச்சுகளிலிருந்து எனக்குத் தூண்டுதல் கிடைத்தது. பூர்ஷ்வாக்களின் வாழ்வைப் பற்றி மறைமுகமாகத் தாக்கிப் பேசப்பட்டவை என்னைப் பாதித்தன. என்னுள் இருந்த உணர்வுகளுடன் இவை ஒன்றின. இது நடந்திராவிட்டாலும் அவை என்னுள் ஏற்கனவே எழுந்து விட்டன. சற்றுக் குழப்பம் இருந்தாலும் இருத்தலியல்வாதிகள் இவற்றை வேகமாக என்னுள் பரப்பி விட்டனர்.

என் எழுத்தை ஆய்வு செய்யும் மாணவர்கள், எனது இருத்தலியல் பற்றிப் பேசுவது, எனது கருத்துகள் பற்றி நான் உண்மையாக நினைப்பதை விட அதிக அளவில் உள்ளது. அது பரிச்சயமான உணர்வுதான். அவர்கள் உங்களைப் பற்றிக் கூறுகையில், அப்படி நீங்கள் ஒரு போதும் இருந்ததில்லை, அது முகஸ்துதியென்பதால் விரிவாக ஆராய வேண்டிய ஒன்று. இன்று வாழும் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி இலக்கிய வாசகர்களும் ஆசிரியர்களும் தீவிர நாட்டம் கொண்டு இயங்குவது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. இலக்கியப் பீடங்களுக்குத் தீனி போடுவதற்காக அல்ல, மற்ற விஷயங்களுக்காக நான் எழுதுகிறேன்.

நீங்கள் யங் படித்திருக்கிறீர்களா? உங்கள் ஆரம்ப கால நாவல்களில் தெளிவாக வெளிப்பட்ட உளவியல் கருத்தாக்கம் அவரது பாதிப்பால் ஏற்பட்டதா?

ஆக்ஸ்போர்டு நாள்களிலும் அதற்குப் பின்னரும் அவரை மேலோட்டமாகக் கவனித்திருக்கிறேன். ஆனால், தீவிரமாக அல்ல. பரப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அதிர்ஷ்டப் போட்டி விளையாட்டில் ஈடுபடும் ஒரு குழந்தையின் மனநிலையைத்தான் நான் கொண்டிருந்தேன். அவ்வப்போது தெரிய வரும் கருத்துக்களைக் கவனித்திருக்கிறேன். என்னைப்

பொறுத்தவரை யங் சிறந்த ஒரு உளவியலாளர். அதாவது பின் வந்த புனைவுகளில் அவரது தாக்கம் செழிப்பான ஒன்று. ஃபிராய்டின் வழியே இயங்கும் ஒரு ஆய்வாளர் எனக்கு மருத்துவம் செய்வது நல்லது என்று நம்புகிறேன். அப்படி ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், மற்ற நாவலாசிரியர்களைப் போல எனக்கும் இது தேவையாக இருக்கும்!

The Aristos எழுத ஆரம்பிக்கும்போது ஒரு மாணவர் புத்தகம் அல்லது 'தன்னோவியம் போலக் கருத்துக்கள் அடங்கிய ஒன்று' என்றுதான் ஆரம்பித்ததாகக் கூறினீர்கள். உங்களுடைய ஆரம்ப காலப் படைப்புகளான The Magus, The Collector ஆகியவற்றின் தீவிர வாசகனுக்கு இது தவிர்க்க முடியாத புத்தகமாகத்தான் காணப்படுகிறது. அது புனைவு எழுதப்பட வேண்டும் என்னும் நீடிக்கப்பட்ட முயற்சிக்கு முன்னோடியாக இருந்ததா?

பல ஆக்ஸ்போர்டு மாணவர்களைப் போல, கூச்ச சுபாவம் கொண்டவனின் இலக்கிய இலட்சியங்களைத்தான் நான் கொண்டிருந்தேன். உதாரணமாக நாவலைவிட என் விருப்பம் அதிக அளவில் கவிதையைச் சார்ந்து இருந்தது. கவிதை ஒரு நீண்ட கனவாகவே இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வெளியே வந்த பின்னும், 1973ல் பிரசுரித்த கவிதைகள், இறுதிச் சடங்குகளில் வாசிக்கப்படும் பாடல்களை ஒத்திருந்தன! இப்போதும் கவிதைகள் எழுதும் நாட்டம் அவ்வப்போது எழுந்தாலும் அதை அடக்கிக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறேன். 1950களின் பாதி வரை நான் புனைவு எழுதுவதை முயற்சிக்கவில்லை; அதன் பின்னும் தீவிரமாக ஈடுபடவில்லை. அந்தச் சமயத்தில் சுய நாட்குறிப்புப் புத்தகம் ஒன்று வைத்திருந்தேன். உடற்பயிற்சிகள் பாலே நடனக்காரர்களுக்கு உதவுவது போல எனக்கு நாட்குறிப்புப் புத்தகங்கள்மீது நம்பிக்கை இருந்தது. சுய நாட்குறிப்புப் புத்தகங்களே பல சமயங்களில் - இப்போது அவற்றைப் படிக்கும்போது வித்தியாசமாக இருக்கிறது - ஒரு நாவலாசிரியரின் உண்மையான சிந்தனைப் போக்கை எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன. உண்மைச் சம்பவங்களை அவனது மகிழ்ச்சிக்காக, ஒரு பாத்திரத்தை விவரிப்பதற்காக, மற்றவர்களை உற்று நோக்க, ஊகங்களைச் சோதித்துப் பார்க்க, புதியதாக ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்க, மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் என அதை அவன் பயன்படுத்த முடியும். இறுதியில் நாவலாசிரியனானேன். அப்படித்தான் என் பழைய புத்தகங்களை நான் மறுபடியும் வாசிக்கிறேன்; பல தடவை அது நிகழா விட்டாலும். என்னைப் பற்றிய ஒரு பழைய நாட்குறிப்பை எடுத்து வாசிப்பது போல. அப்போதெல்லாம் நான் நினைத்து உணர்ந்தது இம்மாதிரிதான். அவ்வளவு மகிழ்ச்சியை எப்போதும் தராவிட்டாலும், The Aristos என் நாவல்களுக்கு முந்திய ஒன்று என்றாலும், அதனுடைய பாதிப்பு மற்றவைகளிடம் பெரிதும் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

நீங்கள் வெறும் ஒரு நாவலாசிரியனாக அறியப்படுவதை விட ஒரு படைப்பாளியாகத் தெரிய வருவதையே விரும்புவதாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள். உங்கள் படைப்புகளில் புனைவையும் அபுனைவையும் வேறுபடுத்துவது எங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பாணியை ஏற்காமல் 'மறுமலர்ச்சியாளராக', பல்துறை வல்லுனராக, ஆரம்ப காலத்தில் மனித நேயத்தின் மீது கொண்ட லட்சிய மனப்பான்மையுடன் நீங்கள் இயங்கியதன் விளைவா இது?

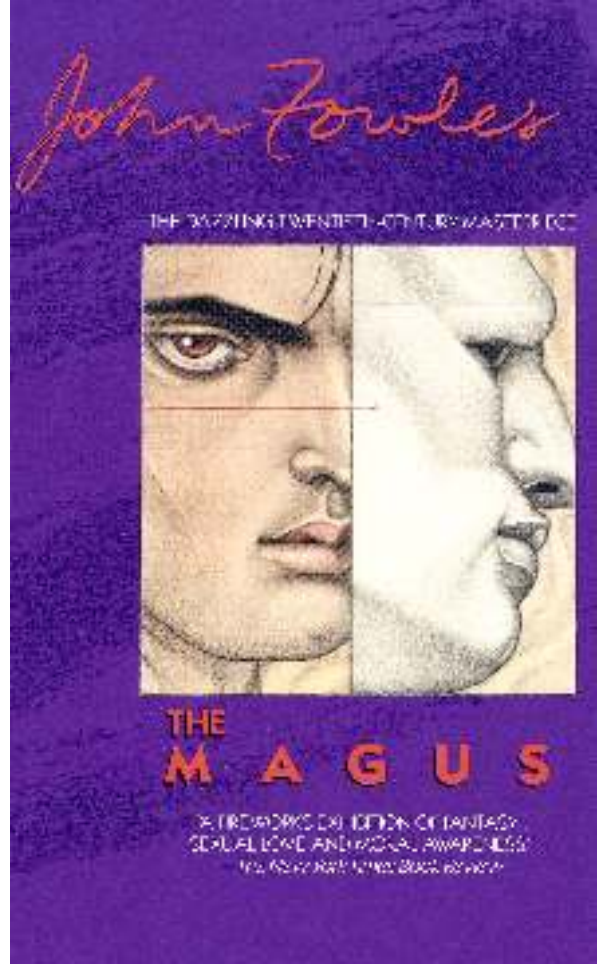
இலக்கியத்தின் மற்ற வடிவங்களில் என்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதையே நான் இயல்பானதென்றும் விரும்பக் கூடியதென்றும் உணர்ந்து வந்திருக்கிறேன். இன்னும் பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் எல்லா நாவலாசிரியர்களும் இரு வேறு உலகங்களில் வாழ வேண்டும்; ஒன்று யதார்த்தம், மற்றொன்று கற்பனை. இதனால்தான் என் புனைவுப் பாணியில் யதார்த்தம் காணப்படுவதை நான் விரும்புகிறேன். அபுனைவில் என் விருப்பம் என்பது (விஞ்ஞானிகளும் கல்வியாளர்களும் கூறுவதைப் போல) தற்காலிக ஊகத்தின் மீதான பொறுமையை விரும்புகிற, வளைந்து கொடுக்காத, விளக்கத்தை விரும்பாத, இணக்கமான அணுகுமுறையை ஏற்கின்ற, ஒரு விஷயத்தைப் பரிவுடன் பரிசீலிக்கின்ற... ஒரு வார்த்தையில் சொல்வதென்றால் சாதாரண மனித நேயம் உடையவர்களைப் பற்றியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

மற்றொரு மிக முக்கியமான விஷயம் பல ஆண்டுகளாக நான் திரட்டி வைத்திருக்கும் எனது 'பழைய' புத்தகங்கள். சரியாகச் சொல்வதென்றால் நான் ஒரு பாடாவதி புத்தகப் புழு. (lousy bibliophile). பழைய புத்தகங்களை நான் பொறுக்கி எடுப்பதற்கு முக்கிய காரணம் அவை பெருமளவில் பலவகையானவை என்பது தவிர கடந்த காலத்தையும், நாமிழந்து விட்ட உலகங்களையும் நாகரிகங்களையும் வெளிப்படுத்துவதாலும்தான். என் விருப்பத்திற்கேற்ப எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் நான் இதைச் செய்கிறேன்: இதிலிருந்து கிடைக்கும் பலன்கள் எல்லையற்றவை; வரையறைக்கு உட்படுத்துவது என்பது கஷ்டமான ஒன்று. நான் இதைப் பற்றி என் அமெரிக்க மாணவி ஒருத்தியிடம் சொன்னபோது, பல வருடங்களாக நான் படித்ததும் சேகரித்ததுமான புத்தகங்களின் லிஸ்ட் ஒன்றைத் தர முடியுமா என்று கேட்டாள். என்னிடம் அம்மாதிரி லிஸ்ட் எதுவும் இல்லையென்பதால் அது முடியாத காரியம் என்று அவளிடம் சொன்னேன். இம்மாதிரி நான் கொண்டிருந்த நானாவிதமான புத்தகப் படிப்பு மாணவர்களிடையே ஒருவித மயக்கத்தை உண்டாக்கும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. இன்று மாணவர்கள் ஒரு எழுத்தாளரின் படைப்புகளை எங்கு 'வைப்பது', எங்கு 'கண்டுபிடிப்பது' என்று நுணுக்கமாக அறிய முயலுகிறார்கள்: அந்த ஆள் யார், அவனோ அவளோ இன்றிருக்கும் நிலைமைக்கு வந்தது எப்படி என்றெல்லாம். எழுதுவதற்கு வேண்டிய முக்கியமான ஒன்றை மறுப்பதன் மூலம் இது

சிறையில் அடைப்பதற்கு ஒப்பானதாக இருக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இயற்கையில் அல்லது அதன் வரலாற்றில் இது நிகழ்ந்து விட்டது - எல்லாவற்றையும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகைக்குள் அடைத்து விடுவது, அது எப்படி இயங்குகிறது என்று. இயற்கையை விஞ்ஞான மயமாக்குவதை நான் எதிர்க்கிறேன். இயற்கையை இனங்களுக்குள் அடைப்பது, சூழலியலை வரையறுப்பது, உயிர்வேதியியலின் அமைப்பை ஆராய்வது ஆகியவை இதற்குள் அடங்குவன. எழுத்து பற்றியும் எழுத்தாளர் பற்றியும் கூட இம்முறையில்தான் நான் தீவிரமாக உணருகிறேன். உலகம் எங்களை ஓரிடத்தில் சிறைக்கம்பிகளுக்குப் பின்னால் அடைக்க விரும்புகிறது; நாங்கள் சுதந்தரமாக நடமாடுவது என்பது மிகவும் முக்கியமானது.

ஃபார்ஸ்டரைப் போல நீங்களும் ஹென்றி ஜேம்ஸின் உருவ அமைதி பாணியை நம்பவில்லை, அல்லது குறைந்த பட்சம், ஆரம்ப கால இரண்டு நாவல்களுக்குப் பிறகு அதை ஒதுக்கி விட்டீர்கள், ஏன்?

‘உருவ அமைதி’ என்றால் என்ன என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. ‘இலட்சிய வடிவம்’ என்னும் நிலையற்ற ஒன்றை அது வழி மொழிகிறது என்றால், இலக்கியப் பேராசிரியர்களும் தீவிர விமரிசகர்களும் வாசகர்களும் அவர்களது வயது ‘இலட்சியம்’ என்பதைத் தீர்மானிக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டார்கள். இந்த உருவ அமைதி என்பது ஏதோ, நம் எல்லோர் மீதும் படர்ந்திருக்கும் இறை என்று வணங்குவதும் அல்லது உபசார வார்த்தைகளை உதிர்ப்பதும் எனக்குக் கட்டோடு பிடிக்கவில்லை. ஒரு எழுத்தாளர் தேர்வு செய்யும் உருவம்தான் அவரது (அவளது, அவளது) எழுத்துக்கு வந்து சேரும் அமைதி என்று நான் நினைக்கிறேன். இது உருவ அமைதி என்ற மருட்சியில் சிக்கியிருப்பவர்களுக்கு ஏற்க முடியாத குறைபாடுள்ள ஒன்றாகத் தோன்றினாலும். இந்த உருவ அமைதி என்னும் கட்டுக்கதை, நவீனக் கலை உயிர்நெழ முடியாதபடி குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. என் எழுத்துக்கு ஏற்ற உருவத்தை நான் படைக்கிறேன். சொல்ல வந்த விஷயத்துக்கு ஒரு பொதுவான உருவத்தை ஏற்பது சரியல்ல என்னும் ஃபார்ஸ்டரின் வாதத்தில் எனக்கு முழு உடன்பாடு உண்டு. ஒரு விதத்தில் நாவல்கள் என்பவை புதிய விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள். பழையனவற்றுக்கு மரியாதை செலுத்துவதும் அவற்றின் உயர் ஸ்தானத்தை மதிப்பதும் முக்கியமானவை. அதே சமயம் அவற்றை ஏற்க மறுப்பதும் கேள்விகளுக்கு உட்படுத்துவதும் புதிய வாசல்களைத் திறக்க உதவும். அவர்களது தொன்மையான வரலாறு Tristram Shandy அல்லது Ulysses வெளிவருவதை எதிர்பார்த்திருக்காது. அல்லது அனுமதித்திருக்காது.

நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால் உங்களுடைய முதல் இரண்டு நாவல்கள் வெகுவாகக் கட்டமைக்கப்பட்டவை. அதற்குப் பின் வந்தவைகளுடன் ஒப்பிடும்போது. அவை இரண்டும் அதிகாரத்தின் கருத்துருவகங்கள் இல்லையா? இரண்டு நாவல்களும் கொண்டுள்ள ‘வாழும் கட்டுக்கதைகள்’ (living myth) என்னும் நிலைப்பாடு - தொன்மையான ஒரு இழுபறி சித்தாந்தமான ‘சிறந்ததுக்கும் சாதாரணத்துக்கும்’ இடையே ஏற்படும் முரண்பாட்டை அடைகின்றது. அவை முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டவை. நம்பிக்கையின்மையை உரைப்பவை. நாவல், நாவலாசிரியர் மீது முன்பு நீங்கள் கொண்டிருந்த எண்ணம் The French Lieutenant’s Woman நாவல் மூலம் புதிய உருவம்பற்றிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததா?

அதிகாரத்தின் கருத்துருவகங்கள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் நான் அவற்றை எதிர்கொள்ளவில்லை. இளைஞனான ஒரு நாவலாசிரியர் தன்னிடம் இருக்கும் சக்தியை - முழுமையாக அல்ல -

தொடர்ச்சி 59 ஆம் பக்கம்

வெ. தமிழ்க்கனல் கவிதைகள்

1. அன்பு நதி

மருத்துவமனையில்
காண்பவர்களிடமெல்லாம்
தனக்குத் தம்பி பாப்பா
பிறந்திருப்பதாகக் கூறி
சாக்ஸெட் வழங்குகிறான்
இரண்டு வயதான ஆதிரா குட்டி
இப்போது எல்லோரது
கைகளிலும் பெருக்கெடுத்து
ஓடத் துவங்குகிறது
அன்பெனும் நதி

2. அரியாசனத்தின் ஒற்றைச் சிறகு

அறைமுகக்க விளாப்பித்திருக்கும்
நிக்கோடின்களுக்கும்
மத்தியில் வந்தமர்கிறது
அப்பறவை

குடுவையிலிருந்து சுதந்திரம்
கிடைத்த மகிழ்ச்சியில்
வெடனின் மிடற்றிற்குள்
சவலைப் பிள்ளையாய் நகர்கிறது
அடர் சிவப்பு நிற திரவம்

குறு புன்னகை பூத்தபடி
அப்பறவையை தன்னகேநாக்கி
அழைத்தவன்
அதன் தசைகளை பரிசாகக்
கேட்டுப் பெறுகிறான்

சிறு ஆசுவாசத்திற்குப் பின்
தன் கூடு நோக்கி பறக்கும்
அப்பறவையின் கூரிய அலகில்
சில ரூபாய்த் தாள்கள்

வெடனின் அரியாசனத்தில்
உதிர்ந்து கிடக்கும்
ஒற்றைச் சிறகானது
இப்போது அறைமுகக்க
எழுதத் தொடங்குகிறது
அப்பறவையின் வலியை

3. முழுமைபெற்ற சொற்கள்

தவணையை இரையாக்க பாம்பிற்கு
வழிகாட்டச் சொல்லி் கேட்கும்

சிக்கலான வரைபடத்தில்
இன்னும் பாதி கூடத் தாண்டவில்லை

இரண்டு படங்களுக்குண்டான
ஆறு வித்தியாசங்களில்
கண்டறியப்படாமலே
இரண்டு மிச்சமிருக்கின்றன

குறுக்கெழுத்துப் புதிர்ல்
வலமிருந்து இடமும்
மேலிருந்து கீழும்
இன்னும் பூர்த்திசெய்தபாடில்லை

ஆனால், எவ்வித சிரமமுமின்றி
முழுமையடைந்துவிட்டது
இக்கவிதை மட்டும்

4. வாய்ப்பு தேடும் கடவுள்

டிப்பர் லாரிகளும்
பொக்லின் இயந்திரமும்
அவப்பொழுது மாட்டுவண்டிகளும்
இறங்கியது போக
மீதியிருக்கும் ஒரு நாளில்தான்
நீராடுவதற்கென
ஆற்றிலிறங்குகிறார்
எங்களுர் அடிகர் சாமி

5. நேற்றைய தினம்

சூடான தேனீரைக் கூட
நன்கு ஆற்றிய பிறகே
உதட்டிற்குக் கொடுத்துப்
பழகிய தாத்தா
பாவம் நேற்றைய தினம்
எப்படித்தான் தாங்கிக் கொண்டாகிரா
மின் மயானத்தின் கொடும்
அனல் சூட்டை.

6. பார்வை

உனக்கென்ன
பார்வையால் எளிதில்
விரும்பி விடுகிறாய்
ஆனால், எனக்குத்தான்
செரிப்பதற்கு வெகுநேரம்
பிடிக்கிறது

வெ. தமிழ்க்கனல் <mohanasundaram359@gmail.com>

பஃறுளி அஸ்தமனம்

• புதியமாதவி

ஓவியம்: ஷீட்டல்

விடியலை விட அஸ்தமனம் எப்போதும் விவரிக்கமுடியாத அழகுடன் இருக்கிறதா என்ன? அப்படி எதுவும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், அஸ்தமனம் எப்போதும் மர்மங்கள் நிறைந்ததாக, மனிதர்களுக்குப் புரியாத மொழியில், ரகசியமாக வானத்தில் மறைகிறது. அஸ்தமன மொழியை வாசித்துவிடும் ஏக்கத்தில் குமரிக்கடலும் மக்களும் இடைவிடாமல் சூர்ய அஸ்தமனம் பார்க்கிறார்கள்.

பாறைகளில் மோதி துளித்துளியாகச் சிதறும் கடல் அலைகளை என் ஆய்வுக்கூடத்திலிருந்து வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போதுதான் கடல் ஆய்வாளர் பாலு ஓடிவந்தார். “இதைக் கவனித்தீர்களா...? புதிதாகச் சில ஒலி அலைகள் பதிவாகி இருக்கின்றன. அதை இப்போதே டீகோட் செய்து வாசித்தாக வேண்டும்.”

பாலுவின் குரலில் அப்படியொரு சந்தோஷம். இதற்காகவே அவர் இத்தனை ஆண்டுகள் காத்திருந்தார். பலர் இதை ஆய்வு செய்த போதெல்லாம் ஒரே மாதிரியான முடிவுக்குத்தான் வந்தார்கள்.

ஜிபிஎஸ் வழிகாட்டி, ‘இப்படி ஓர் இடம் இல்லை’ என்றது. திரையில் சிஸ்டம் பழுதாகிவிட்டதாகச் செய்தி வந்து போனது. அதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிய ஒரு மேம்பட்ட கணினி பக்கத்தில் அதை அப்படியே ‘கட் பேஸ்ட்’ செய்து பார்த்தால் அது தெளிவாகக் காரணத்தை முன்வைத்தது. ‘மனிதர்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்கள் இல்லை. என்னால் மனிதர்களின் எச்சங்களை இங்குத் தேட முடியாது’ என்று சொல்லிட்டு அதற்காக வருத்தப்படுகிற மாதிரி ஒரு இமோஜியை அனுப்பி இருந்தது.

ஆனால், பாலு சாருக்கு மட்டும் நம்பிக்கை இருந்தது. ‘இல்லை, இங்கே மனிதர்கள் வாழ்ந்தார்கள்; எங்கள் நதியும் நாகரிகமும் இந்தக் கடலுக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது’ என்று முழுமையாக நம்பினார்.

“சார் இது வீண் வேலை” என்று அவரிடம் சொல்லும்போதெல்லாம், அவர் ஆமைகளைத் துணைக்கு அழைத்து வருவார். ஆமைகளின் கடல்வழிப்

பாதை, ஆமைகளின் மொழி, ஆமைகள் முட்டை இட இவ்வளவு தூரம் பயணிக்கும் காரணம் என்று சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுவார். அவர் சொல்லச் சொல்ல கடல் என்ற மர்மத்தின் கதவுகள் திறப்பது போல ஒரு பிரமை ஏற்படும்.

நான் அந்த ஒலி அலைகளை வாசிக்க முயற்சித்தேன். அந்தப் பெண் குரலில், தமிழின் சாயல் ஒலிக்குறிப்புகள் ஒத்துப்போயின. ஆனால், இன்னொரு குரலின் மொழி வாசிக்க முடியவில்லை. அட்லாண்டிஸ் என்ற ஒரு சொல் மட்டும் புரிந்தது.

பாலு சார் துள்ளிக் குதித்தார். பஃறுளி போலவே அட்லாண்டிஸ் தேசமும் கடலுக்குள் மூழ்கியதாக வாசித்திருக்கிறேன். இதை உடனடியாக அமெரிக்க பசிபிக் கடல்சார் ஆய்வு நிறுவனத்திற்கு அனுப்புவோம்.

அவர்கள் மேலதிக தகவல்களைச் சொல்லக்கூடும். இது ஒரு பெரிய திருப்புமுனை என்றார்.

நான் அட்லாண்டிஸ் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன். புனைவுகளா உண்மையா என்ற மயக்கம் தரும் அளவுக்குத் தரவுகள் வந்துக் குவிந்த வண்ணம் இருந்தன. இதற்கிடையில் உலகமெங்கும் இருக்கும் இம்மாதிரி கதைகளும் அதைப் பற்றிய சினிமாக்களுமாக என் ஆய்வுகளுக்கு நடுவில் இணைப்பாறிக் கொண்டிருந்தேன்.

பாலு சாருக்கு கிட்டத்தட்ட பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது. அவருக்குத் தொடர்ந்து ஒலி அலைகள் சீரான இடைவெளியில் வர ஆரம்பித்தன. அந்த இடைவெளிகளைக் கவனிக்கும்போது அது பெளர்ணமி அமாவாசை நாட்களாக இருப்பது எனக்கும் அவருக்கும் புரியவில்லை.

அவர் இப்போதெல்லாம், கடல் சார் அறிவியல் தாண்டி, கடல்தேவதை கதைகளை என்னிடம் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார். இந்த இரண்டு நாட்களில் மட்டும், கடலில் பயணிக்கும் ஒலி அலைகளைப் பதிவு செய்ய முடிவதன் காரணம் முழுக்கவும், அறிவியல் சார்ந்தது என்று நாசா சொல்கிற வரை கதைகள் இரவுகளில் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. நாசாதான் கடலுக்கும் நிலவுக்கும்

இடையில் இருக்கும் ஈர்ப்பு விசையின் அளவையும், அது எவ்வாறு நேரடியாகக் கடலைப் பாதிக்கும் என்பதையும், ஒலி அலைகளின் விசை வேகம் நேரம் விகிதத்தைக் கொண்டு விளக்கமான படம் அனுப்பி இருந்தது. இப்போதுதான் எனக்கு ஓரளவு நிம்மதி வந்தது.

எவ்வளவு பெரிய அறிவாளியாக இருந்தாலும் அறிந்துக்கொள்ள முடியாமல் தவிக்கும்போது இந்தப் புனைவுகள் ஆறுதலாக இருக்கின்றன என்பதை அப்போதுதான் நானும் புரிந்து கொண்டேன்.

கடலுக்குள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அவன் யார்? அவனுக்கும் அவளுக்கு என்ன உறவு? அவன் பேசியது கிரேக்க மொழி என்றது நாசா.

அவர்களின் உரையாடலை நாசா டீகோட் செய்து அனுப்பி வைத்திருந்தது.

அவள்: “நாங்கள் கடலைக் கட்டுப்படுத்திகிறோம்.”

அவன்: “நாங்கள் கடவுளைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம்.”

அவள்: “கடவுளா...? புதுசா இருக்கு.”

அவன்: “கடவுள் தெரியாது?!”

அவள்: “தெரியாது. எங்கள் தேசத்தில் அப்படி எதுவுமில்லை. எங்கள் மொழியிலும் இல்லை.”

அவன்: “ஓ. விந்தையான மனிதர்கள், விந்தையான தேசம்.”

அவள்: “இதில் ஆச்சரிப்பட என்ன இருக்கிறது?”

அவன்: “இருக்காதா... கடவுள்தானே எல்லாம் படைத்தார்?”

அவள்: “அப்படியா...! எங்கள் தேசத்தில் எல்லா ஜீவராசிகளையும் படைத்தது கடல்தான்.”

அவன்: “உங்கள் கடலை யார் படைத்தார்?”

அவள்: “இயற்கை, இறை...”

அவள் அழகிய கண்களில் வானவில்லின் வண்ணங்கள் தோன்றி மறைந்தன. அவள் அசையும்போது மின்னல் அசைந்து ஆடியது. அவள் பாதங்கள்

பட்டவுடன் நிலத்தில் விழுந்த விதைகள் முளைவிட்டன. அப்போது வானத்திலிருந்து மழைத்துளிகள் விழ ஆரம்பித்தன. மலையுச்சியில் பாறைகளைப் புரட்டிக்கொண்டு நதிகள் பள்ளத்தாக்குகளை நோக்கி ஓடிவந்தன. சமவெளி எங்கும் மலர்களின் வாசம். அவள் தேசமும் அவளைப் போலவே அழகாகவும் அறிவின் வெளிச்சத்துடனும் இருந்ததை அவன் அதிசயமாகப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தான்.

அதன் பிறகு பதிவான ஒலி அலைகளில் மொழிகள் இல்லை. ஆனால், முத்தங்களின் மெல்லிய இதழோசை. தழுவுவின் முணங்கள், புணர்ச்சியின் ஒலிக்குறிப்புகள் உச்சம் தொட்டு உச்சம் தொட்டு அடங்கிப் போகும் பெருமூச்சுகள்...

பூவின் இதழ் விரியும் மெல்லிய ஓசை... அதைக் கேட்கும் போதெல்லாம் தனிமை இரவுகள் பயமுறுத்த ஆரம்பித்தன.

அவர்கள் பேசிய மொழி என்ன? பலர் பல கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். ஆனால், அவர்கள் பேசியது காதல்மொழி என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடிಲ್ಲலை. பதிவான ஒவ்வொரு ஒலி அலைகளையும் நாங்கள் கவனமாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருந்தோம்...

அப்போதுதான் என் காலை நேர நடைப்பயணத்தில் எப்போதும் சந்திக்கும் அந்த வயதானவரை நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் சந்தித்தேன்.

“என்ன தாத்தா... ரொம்ப நாளாச்சு பார்த்து.”

“கோவிலில் விசேஷம்மா...”

“நீங்கக் கிறிஸ்டியன் தானே... இப்போ என்ன விசேஷம்?”

“இந்தக் கோவில் எங்க எல்லாருக்கும்தான். கடல்ல போற நாங்க எல்லாரும் கும்பிடற தெய்வம் இது.”

நான் கதை கேட்கும் ஆர்வத்தில் அவர் அருகில் உட்கார்ந்தேன். அவர் மீன்வலையை சரி செய்துகொண்டே கதை சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

“இது எங்க பாட்டனுக்குப் பாட்டன் காலத்திலிருந்தே நாங்க கும்பிடற தெய்வம். இந்த அம்மனோட பெரிய கோவில் கடலுக்கடியில் முங்கிப்போச்சு. அதில தப்பி பிழைச்சவுங்க கடலுக்கடியில போயி அந்தப் பீடத்திலிருந்து பிடிமண் எடுத்துவந்து இந்தக் கோவில் அம்மனை உருசெய்ததாக எங்க பாட்டன் சொல்லுவாரு.”

“கடலுக்கடியில் இருக்குனு சொல்றத நம்புதிங்களா தாத்தா...”

“அந்தக் காலத்தில இதைப் பற்றி எல்லாம் நிறைய பேரு சொல்லி இருக்காங்க. ஒரு நதி கடக் கடலுக்கடியில முங்கிப் போயிடுச்சாம்.”

இது பாலு சார் சொல்கிற அதே கதைதான். எனக்கு அதைவிட அவர் சொன்ன கோவிலைப் பார்ப்பதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அன்று மாலை அவர் அந்தக் கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்வதாகச் சொன்னார்.

சொன்னபடியே அந்தக் கோவிலைக் கொண்டுபோய் காட்டினார். படையல் போட்ட இலைகள், மண் சட்டிகள், பூக்கள் பன்னீர் வாசம் என்று அந்தக் கோவில் ஒரு மனசைக் கிறங்கடிக்கும் வாசனையுடன்; கருவறையில் கரு நீல நிறத்தில் தேவியின் சிலை. அவள் மட்டும்தான் தனியாக அமர்ந்திருந்தாள். கோவில் வாசலில் இருந்தச் சிலைதான் என் கவனத்தை ஈர்த்தது. ஒரு கப்பல், பாய்மரக் கப்பல், அதிலிருந்து இறங்கிவரும் அவன்... அவனுடைய உடை அலங்காரம் வித்தியாசமாக இருந்தது. எம்ஜிஆர் ‘நாடோடி மன்னன்’ திரைப்படத்தில் போட்டுக்கொண்டு வருகிற உடைமாதிரி அணிந்திருந்தான். ஆனால், உசரமா இருந்தான்.

அன்றிரவே கீழடி ஆய்வாளர் என் நண்பர் கிருஷ்ணனுக்கு போன் செய்தேன். அந்தக் கோவிலில் பார்த்த சிலைகளைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லும்போது அவர், “நீங்கள் சொல்வதை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அந்த ஆண் நிச்சயமாக மொகஞ்சதரோ ஹரப்பா மனிதனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நான் நேரில் வருகிறேன்...” என்றார். அவர் குரலில் அப்படியொரு சந்தோஷம்.

இப்போது உண்மையிலேயே எனக்குத் தலையைச் சுற்ற ஆரம்பித்தது.

கிரேக், இலத்தீன், ஜெர்மனி, ஹரப்பா... மொஹஞ்சதரோ... யாருப்பா நீ...

என் கணினி திரையில் இரண்டு கோப்புகளையும் திறந்தேன். பஹுளி, அட்லாண்டிஸ் என்று இரண்டு கோப்புகளுக்கும் ஒரே கடவுச்சொல்தான் போட்டிருந்தேன். EGO.

கோப்புகள் திறக்கவில்லை.

பஹுளி - ‘டிலிடட் பைஸ்’ என்று காட்டியது.

பதட்டம் ஏற்பட்டது எனக்கு.

அட்லாண்டிஸ் கோப்பு திறந்தேன்.

‘கரபட்டட் மெமரி’ (corrupted memory) என்று திரையில் மின்னியது.

எனக்கு வேர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டது. சிஸ்டத்தை மொத்தமாக ஆஃப் செய்துவிட்டு ஐந்து நிமிடம் கழித்து ஆன் செய்தேன். நல்லவேளையாக ஆர்சிவ் பைஸ் திறந்தது. அதில் கற்கள், உடைந்த தூண்கள் மங்கிப்போன கல்வெட்டுகள், தமிழும் அதோடு இன்னொரு மொழியும், கடல் அலைகளில் மிதந்துக் கொண்டிருந்தன. மாட மாளிகைகள், அறிவுக்கூடங்கள், சிற்பங்கள், பூங்காக்கள், அரசர்களின் போர்க்கருவிகள் எல்லாமும் பவர் பாயிண்ட் சிலைட் காட்சியில் அடுத்தடுத்து வந்துக் கொண்டிருந்தன. பைனரி குறியீடுகளுக்கு ஒவ்வொருவரும் சொல்லி இருக்கும் அர்த்தங்கள் பக்கத்தில் மெல்லிய அலைபோல வந்து போய்க் கொண்டிருந்தன.

இரவில் பேய்க்காற்று. சன்னலை இழுத்து மூடிக்கொண்டேன். தூக்கத்தில் என் காலடியில் கடல்

அலைகள் என்னை இழுத்துக் கொண்டு கடலுக்கடியில் போனது மாதிரி இருந்தது. பயத்தில் போர்வையை இழுத்து மூடிக்கொண்டு தூங்க ஆரம்பித்தேன். அவன் அவனை முத்தமிடும் இதழோசை... மீண்டும் மீண்டும் கேட்கிறது. சிப்பிகள் திறக்கின்றன. மழைத்துளி கருக்கொள்ளும்போது சங்குகள் நெளிகின்றன.

மறுநாள் காலையில் எழுந்தவுடனேயே சுனாமி பேரலை குமரி முனையில் தாக்கி இருப்பதை பாலுசார் பதட்டத்துடன் சொன்னார். நான் அவசரம் அவசரமாகக் கணினியைத் திறக்கிறேன். அன்று மட்டும் அதிகமான கடலின் ஒலி அலைகள் பதிவாகி இருந்தன. அதைத் திறக்க முயற்சிக்கும்போது... என் கணினி திடீரென அணைகிறது. நெடுவொர்க் டிஷ்கனெக்டட் என்று காட்டுகிறது. திரை கருப்பு நிறத்திற்கு மாறுகிறது. உடனடியாகத் தற்காலிக நெடுவொர்க் இணைப்பைப் பொருத்தி கணினியைத் திறக்கும்போது சிஸ்டம் சொல்கிறது...

‘இதை நீ சேமிக்கும் வசதி இல்லை.’

‘லோகேஷன் காட்டு’ என்று கேட்கிறேன்.

லோகேஷன்... ‘மனிதர்களின் உணர்வலைகள் (Human Consciousness)’

அடுத்து இது என்ன வகையான தவறு என்று கேட்டவுடன், ‘கடவுளைக் காணவில்லை’ என்று பதில் வந்தது.

OMG. இது என்னவாக இருக்கும்?

நானும் பாலுசாரும் சுனாமி பாதித்த இடங்களைப் போய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அந்தப் பெரியவர் தலையில் அடித்துக் கொண்டு அழுதுக் கொண்டிருந்தார். அவர்களின் அந்தக் கோவிலும் கடலுக்கடியில் போய்விட்டதாகச் சொன்னார். எனக்கு ஏற்பட்ட அச்சத்தை நான் வெளியில் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

அன்றிரவு தூங்கி விழித்தவுடன் என் பாதங்களில் ஒட்டி இருந்த கடல் மண், கடல் அலையின் ஈரம் இரண்டுமே கனவல்ல, நிஜம்தான் என்று யாரிடம் சொல்வது? சொன்னால் யார்தான் நம்புவார்கள்!

நாசாவுக்கு, பசிபிக் கடல்சார் ஆய்வு நிறுவனங்களுக்கு, அவர்களின் ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து ஒரு கடிதம் அனுப்பி இருந்தோம். சுனாமிக்கு முந்திய இரவிலும் சுனாமி இரவிலும் கணினியில் பதிவாகி இருந்த ஒலி அலைகளை அனுப்பும்படி அவர்கள் வேண்டுகோள் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், இந்திய அரசு அதை எல்லாம் அனுப்பக் கூடாது என்றும், அப்படி அனுப்புவது தேச விரோதமாகிவிடும் என்றும், எங்களுக்கு எச்சரிக்கை கடிதம் அனுப்பியது.

இதெல்லாம் நமக்குப் புரியவில்லை என்றாலும் எதாவது உளுக்குத்து இருக்கும் என்று நானும் பாலுசாரும் பேசிக்கொண்டோம். நாங்கள் எதிர்பார்க்காத ஒரு நாளில் எங்கள் பிராஜெக்ட் வேலை முடிகிறது என்று டில்லியிலிருந்து கடிதம் வந்துவிட்டது. பிராஜெக்ட்டுக்கு ஒதுக்கிய தொகையில் 40% கூட நாங்கள் பயன்படுத்தவில்லை என்று எவ்வளவொ சொல்லிப் பார்த்தும் எதுவும் நடக்கவில்லை. பாலுசாரின் கடின உழைப்பு கண்டுபிடிப்புகள் எல்லாமும் இப்படித்தான் யாருக்கும் தெரியாமல் எங்கேயோ ஒரு கோப்பில் கரையான் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நானும் என் பிழைப்புத் தேடி வேற வேலைக்குப் போய்விட்டேன்.

சில ஆண்டுகள் கழித்து மீண்டும் குமரி முனைக்கு வந்தப்போது பழைய நினைவுகள் ஒவ்வொன்றாக...

முன்பு பார்த்த அதே குமரி முனை இல்லை. வழக்கம்போலச் சூரிய அஸ்தமனத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். யாரோ ஒரு முதியவர், ‘இந்த இடத்தில் நம் கோவில் இருந்தது, நம் தெய்வம் இருந்தது; அது இப்போது கடலுக்கடியில் இருக்கிறது’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அந்தக் குழந்தை கடலை அதிசயமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

புதியமாதவி <mallikasankaran@gmail.com>

ஆடை, வடிவம், அழகு சங்கம் காட்டும் தோற்றம்

● நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

சங்கத்தமிழ், உலக இலக்கிய அழகியலில் முன்னத்தி ஏர்; மொழிக்கலையின் வண்ணத்திரை. அதன் அடிச்சுவட்டில் கால்பதித்து கரையேறி, தமிழ்க்களனை மாந்தி, பிறருக்கும் பகுத்து, நம் தமிழ்க் கலைவாணியைக் கொண்டாடிய பெருமக்களையும் அவர்கள் படைப்புகளையும் அறிவோம். இந்த நூலில் ஆசிரியர் 'ஆடையை' அலகாகக்கொண்டு சங்கத்தமிழின் பெருமையைப் பேசுவதோடன்றி, சங்கத் தமிழனின் வாழ்வியலையும் படம்பிடித்து காட்டுகிறார்.

மனிதரின் அடிப்படை தேவைகள் மூன்றெனச் சொல்லப்படுகிறது. உணவு, உடை, உறையுள். மூன்றும் மனிதர் வளர்ச்சியை, பண்பாட்டை மதிப்பிடும் காரணிகள். இவை மூன்றில் உணவும் இருப்பிடமும் அத்தியாவசியமானவை. என்கிறபோதும், ஆடை விலங்கிடமிருந்து மனிதரை வேறுபடுத்தும் காரணி; முன்பின் அறிந்திராத மனிதர்களிடத்தில் நம்மைப் பற்றி உயர்த்தியோ தாழ்த்தியோ முன்மொழியும் கட்டியக்காரன். சுருங்கக் கூறின் ஒருவனை அல்லது ஒருத்தியை பார்த்தகணத்தில் ஒதுங்கிச் செல்லவோ அல்லது மரியாதைச் செலுத்தவோ காரணமாக இருப்பது ஆடை. இச்சக்தி உணவுக்கோ, இருப்பிடத்திற்கோ இல்லை. ஆடை வாய்திறந்து, யாசிக்கவேண்டியதில்லை; அதற்குரிய மரியாதையை மௌனமொழியில் ஈட்டிக்கொள்ளும் வல்லமை கொண்டது. ஆடைக்கென்று ஒருசமூகத்தில் பன்முக அடையாளங்கள் உண்டு. அது தனி மனிதனின், அல்லது அவனுடைய இனத்தின் அடையாள வெளிப்பாடு. ஆணோ பெண்ணோ - அவர்கள் சார்ந்த சமூகத்தின் பின்புலத்தில், மதிப்பிடவும் தகுதியை நிர்ணயிக்கவும் அணிந்துள்ள ஆடை காரணமாகிறது. மனித உடலுக்கு ஆடைதரும் நன்மையென்ன எனப் பார்க்கிறபொழுது, நாம் வாழும் இடத்தின் தட்பவெப்பத்திலிருந்து மட்டுமின்றி பிற மனிதர்களின் விமர்சனங்களிலிருந்தும் நம்மைக் காக்கும் கவசம்.

இந்நூலில், சங்க இலக்கியத்தை முன்வைத்து ஆடை அழகியலின் பன்முகத்தன்மையை ஆய்வுசெய்துள்ள நூலாசிரியர் கொடுத்துள்ள தலைப்புகள்: 1. தழையாடை உருவாக்க மரபு; 2. சங்க கால புலைத்தியும் அவர்

தம் வாழ்நிலையும்; 3. தழையாடை-பணி-மகளிர்; 4. வெண்மை - தமிழ் ஆடை மரபின் தனித்துவம்; 5. புலமையும் வறுமையும்; 6. தழையாடை அணியும் முறை; 7. உடுக்கையும் உடுத்தியவரும்; 8. பொன்னாடையும் சமூக கருத்தாட்டமும்; 9. சிதாஅர்; 10. தலைவனும் கையுறையும்; 11. பருத்திப் பெண்டிர்; 12. தமிழர் ஆடை மரபில் கலிங்கம்; 13. சங்க மரபில் ஆடை. இவற்றின் சாரத்தைக் கீழ்க்கண்ட வகையில் அணுகலாம்.

பொன்னாடை, பட்டு, கலிங்கம்

'சங்கால மக்கள் என்னென்ன ஆடைகளை உடுத்தியிருந்தார்கள் என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிய இயலவில்லை' என்கிற பேராசிரியர் மா. இராசமாணிக்கனாரின் கருத்தை மேற்கோளாகக் காட்டியிருப்பினும், 'தோலாடை, மரவுரியெனத் தொடங்கிய ஆடையின் வளர்ச்சி இன்றைய மனிதர்களைக் காட்டிலும், ஆதிக்குடிகளிடம் சமூகப்படிநிலையை எதிரொலிக்கும் அடையாளமாகவும் வழக்கில் இருந்துள்ளன' என்பதையும், ஆடையென்ற சொல்லைக் கையாண்ட சங்கப் பாடல்களையும், அவற்றின் துணையுடனேயே ஆடையின் பல்வேறு பரிணாமங்களையும் காண நூலாசிரியர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி, நமக்குப் பெருமை சேர்த்திருக்கிறதென்பது உண்மை.

இன்றைய தமிழினத் சமூகத்தின் படிநிலையை ஆடையைக்கொண்டு மதிப்பிடுவது கடினம். ஆனால், நம்முடைய மூதாதையர் சமூகத்தில் ஆடைக்குக் கணிசமான பங்களிப்பு இருந்துள்ளது. பொன்னாடைக்கு பொன் போன்ற ஒளிபொருந்திய ஆடையெனப் பரிபாடல் விளக்கம் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் தழையாடையைக் குறித்து விதந்து பேசும் அதே நேரம் பொன்னாடை பற்றியும் குறிப்பிடுவதாக நூலாசிரியர் தெரிவிக்கிறார். இன்றைக்குப் பொன்னாடை போர்த்தப்படாத தமிழரையோ தமிழ்ச்சியையோ காண்பதரிது, ஆனால், சங்கத்தமிழர் பொன்னாடைப் போர்த்த தேர்வுசெய்திருந்த பிதாமகர்கள் இருவர்; ஒருவர் கடவுள், மற்றவர் அரசன்.

பட்டாடை சங்ககாலத்திலேயே புழக்கத்தில் இருந்தமைக்கான சான்றினைக் 'கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கி...' என்கிற 'பொருநராற்றுப்படை' பாடல் வரிமூலம் ஆசிரியர் உறுதிசெய்கிறார். பட்டாடை சீன நாட்டிலிருந்து சாவக நாடு ஊடாகத் தமிழ் நிலத்திற்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பட்டாடையைபோலவே கலிங்கம் வகை புடவைகளும் வேறு ஆடைகளும் தமிழ்நாட்டில் வந்தனவென்று அறிகிறோம். இவ்வாடைகளில் பருத்தி ஆடைகளும் அடக்கம். கலிங்கம், பட்டுடைகளின் மாற்றுப்பெயரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. சங்ககாலப் பெண்கள் கலிங்கம் உடுத்தியதற்கு சான்றுகளாகச் சங்கப்பாடல்களை இந்நூலாய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பேகன் மயிலுக்குப் போர்வை வழங்கியதை:

வானம் வாளிணித்த வனமலைக் கவாஅன்
கான மஞ்சைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய
அருந்திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்
பெருங்கல் நாடன் பேகனும்

என்று சிறுபாணாற்றுப்படையில் நத்தத்தனார் பாடுகிறார். பேகன் மயிலுக்கு வழங்கிய போர்வை கலிங்கம் என்று அறிகிறோம்.

தழையாடை

'தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆதித் தொல்குடிசார்ந்த அடையாளத்தின் குறியீடாகத் தழையாடை இருந்தது' என்கிற பேராசிரியர் பக்தவச்சலபாரதியின் ஆய்வு முடிவு, இப்பகுதியில் நூலாசிரியருக்கு துணைநிற்கிறது.

பகைத்தழை, மடிவை, குழையென்று தன்மைக்கேற்ப தழைகளைத் தேர்வுசெய்து, துண்டித்து, கோர்த்து, தொடுக்கும்போது இடையிடையே ஆம்பல், நெய்தல், காந்தள், ஞாழல், வேங்கை, காஞ்சி, செங்கழுநீர், குவளை, துத்தி, புன்னை, தாழை முதலான மலர்களை இணைத்துத் தழையாடைகளை பண்டைத்தமிழர்கள் உருவாக்கினரென அறிகிறோம்.

உதாரணத்திற்கு, தழைகளை பறித்துத் தேவையற்றவற்றை நீக்கிவிட்டு, பாம்பின் படம்போன்று அகன்று காணப்படும் அல்குலுக்குத் தழையாடையைக் கட்டி இளம்பெண்கள் உடுத்தினார்கள் என்கிற குறிஞ்சிப்பாட்டைச் சுட்டுகிறார் நூலாசிரியர்.

கிள்ளை ஒப்பியும் கிளை இதழ் பறியா
பைவிரி அல்குல் கொய்தழை தைஇ
பல்வேறு உருவின் வனப்பு அமை கோதை
எம் மெல்லிரு முச்சி கவின் பெறக் கட்டி

ஆடை, வடிவம், அழகு
- சங்கம் காட்டும் தோற்றம்;
ஆசிரியர் : ஏ. இராஜலட்சுமி;
விலை ரூ. 180;
வெளியீடு: காற்று படைப்பகம்

தழையாடையை பேதைப்பருவம் முடிந்து பெரும்பைப் பருவம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அவர்களின் மகப்பேறு காலம்வரை பெண்கள் அணிந்தனரென்றும்; தினைப்புணம் காவல் காக்கும் பெண்களும், நெய்தல் நில பரதவப்பெண்கள் கடல் தெய்வத்தினை வணங்கும்பொழுதும், மீன்களைவிறற் றல் மீன்களை உலர்த்துதல் முதலான பணிகளில் ஈடுபட்டபொழுதும் தழையாடையை அணிந்தனரென அறிகிறோம். குறமகளிர், பரத்தையர், விறலியர் முதலானோர் தழையாடை பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளனர். அவ்வாறே, களவொழுக்க காலத்தில் தலைவி தலைவனைச் சந்திக்கிறபொழுது தழையாடையை அணிந்திருக்கிறாள். ஆனால், அவளே தலைவனின் இறப்பிற்குப் பிறகு தழையாடை அணியக்கூடாதென்கிற வழக்கு இருந்ததென அறிகிறோம்.

உண்மையான காதலுறுவுகொண்ட ஆடவனே காதலிக்குத் தழையணியை அன்பளிப்பாக வழங்கமுடியுமென்ற நிலையில், களவாய் ஒருவன் ஒருத்தியைச் சந்திக்கிறபோது கையுறை (சங்க கால கையூட்டோ ?)கொண்டுவருவது சங்ககாலவழக்கம். அதற்கு உதாரணமாகப் பலபாடல்களை நூலாசிரியர் சுட்டுகிறார். அவற்றிலொன்று நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள இப்பாடல்.

தளிர் சேர்த்தண் தழை தைஇ, நுந்தை
குளிர் வாய் வியன் புனத்து எல் பட வருகோ?
குறுஞ் சுனைக் குவளை அடைச்சி, நாம் புணறிய
நறுந் தண் சாரல் ஆடுகம் வருகோ?

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் பாலை பெண்கள் தழையை ஆடையாக உடுத்தியதோடு கழுத்திலும் தலையிலும் காதிலும் வெவ்வேறு வகையில் அதனைத் தொடுத்தும் செருகியும் தன்னை அழகுப்படுத்திக்கொண்டனரென்றும், அழகியல் உணர்வோடு, ஆடவரை ஈர்க்கும் வகையிலும் இவ்வலங்காரம் அமைந்திருந்தாகவும் சங்கப் பாடல்கள் துணையுடன் நூலாசிரியர் விளக்குகிறார்.

துவராடை

துவர்நிற ஆடையைக் குறிக்கும் இடங்களில் ஆடை என்கிற சொல்லே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப் படுகிறதென்கிற ஆசிரியர், நூலில் நோக்கிற்கேற்ப சங்கப்பாடல்களை உதாரணமாகத் தருகிறார். காய்ந்த சருகிலிருந்து உருவான ஆடை துவர்நிறத்தில் இருந்ததால் துவராடை எனப்பட்டதென்றும்; வழிப்பறியில் ஈடுபட்ட பாலைநில மறவரும், வில்லுடன் திரிந்த கொலைபாதகர் எய்னரும் துவராடை அணிந்தனர் என்றும் தெரியவருகிறது. இறைவனுக்கு அணிவித்த ஆடை பொலிவுடையது என்ற பொருளில் பரிபாடலில் பொலம்புரி ஆடையெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார் ஆசிரியர். இதுபோலப் புறநானூற்று பாடலொன்றில் வீரனொருவனின் தோற்றத்தை விதந்தோதும் வகையில் அவனது ஆடைப் பற்றிய குறிப்பில் பூவேலைப்பாடு மிக்க ஆடை என்ற பொருளில் பூவார் ஆடை என்ற சொல் பயன்படுத்தியிருப்பதை ஆசிரியர் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். இவைதவிர இவ்வாழ்க்கையில், நீராடுகையில் ஆடை என்கிற சொல்லக் கையாண்டுள்ள சங்கப்பாடல்களின் வரிகளைப் பற்றியும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

உடுக்கை

‘உடுக்கை’ சங்க இலக்கியத்தில் வறியவர்கள் அணிந்த உடையாகவே குறிப்பிடுகிறதென்றும், வறுமையில் உழலும் மனிதர்களின் எளிய உடையைக் குறிக்கும் இடங்களில் ‘உடுக்கை’ என்ற சொல்லாட்சியைக் காணமுடிகிறதென்றும் இவ்வாய்வு நூல் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

புறநானூற்றில் சேரமான் வெற்றியைப் புகழ்ந்துரைக்கும் பாடலொன்றில் இடையன் ஒருவனின் தோற்றத்தை வர்ணிக்கும் கவிஞர் ‘மாசுண் உடுக்கை’யில் அவன் இருந்ததாக எழுதுகிறார். மற்றொன்றில் புலவர் பெருஞ்சித்திரனாரின் மனைவி வறுமையின் பிடியில் சிக்கி மேனி ஒளியிழந்திருக்க அவளாடையை ‘மாசொடு குறைந்த உடுக்கையள்’ எனச் சித்தரித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். அவ்வாறே வறுமையில் வாடிய குறவர் ஆடையும் உடுக்கையென அழைக்கப்பட்டுள்ள சங்கப் பாடல் வரிகளைச் சுட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

சிதாஅர்

உடைகுறித்த சங்கப்பாடல்கள் ‘சிதாஅர்’ என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் புறநானூறு, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு ஆகியவற்றுள் கந்தை என்கிற பொருளில் இவ்வார்த்தை உபயோகப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். வறுமையில் வாடும் பாணர், புலவர் ஆகியோரின் கந்தலாடையைச் சித்தரிக்க சிதாஅர் உபயோகப்பட்டுள்ளதெனத் தெரியவருகிறது.

வேற்று இழைநுழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்
ஓம்பி உடுத்த உயல் பாண (புறநானூறு)

சங்கக் கவிதைகளைச் சான்றாகக்கொண்டு தொல்தமிழர் ஆடைகுறித்த உண்மைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் நூலாசிரியர், தமது தேடலை முழுமை படுத்துகின்றவகையில் வேறுசில சொல்லாடல்களையும் நம்மோடு பகிர்ந்துகொள்கிறார்.

பருத்திபெண்டிரும் புலைத்தியரும்

இருதரபினருமே பெண்கள். பஞ்சிலிருந்து நூலினை உருவாக்கும் செயல்பாட்டில் முழுமையாகத் தங்களை இணைத்துக்கொண்ட பெண்களைப் பருத்திப் பெண்டிர் என அழைத்தனர்.

பருத்திப் பெண்டின் பனுவல் அன்ன,
நெருப்புச் சினம் தனிந்த நிணம் தயங்கு
கொழுங் குறை,
பருஉக் கள் மண்டையொடு, ஊழ்மாறு பெயர.

புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள இப்பாடலால், பெண்களில் ஒரு பகுதியினர் பஞ்சிலிருந்து நூலினை எடுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர் என்பதும் அவர்களைப் பருத்திப் பெண்டிரென நம் முன்னோர்கள் அழைத்தனரென்றும் தெரியவருகிறது. இப்பெண்கள் தங்களின் உழைப்பின் மூலமாக மட்டுமே வாழவேண்டிய சூழலில் இருந்துள்ளனர் என்பதும், இப்பெண்களில் பெரும்பான்மையோர் கைம்பெண்கள் என்பதும் கூடுதல் தகவல். பொருளீட்டிக் குடும்பத்தைக் காப்பற்ற ஆளில்லாத நிலையில் அச்சுமையை இப்பெண்கள் தங்கள் உழைப்பினைக்கொண்டு ஈடுகட்டியுள்ளனரென அறிகிறோம்.

ஆடை உருவாக்கத்திற்குப் பருத்திப் பெண்டிரெனில், அவற்றினை பராமரிக்கின்ற மகளிராகப் புலைத்தியர் சங்க காலத்தில் இருந்துள்ளனர். அழுக்கான ஆடைகளைத் துவைப்பவளைப் 'புலைத்தி' என்ற சொல்லால் சங்க இலக்கியம் குறிக்கிறது. மேலும் ஆடைகளை இரவு நேரங்களில் துவைத்தமையையும் இவ்விலக்கியங்களில் பதிவு செய்துள்ளதாக நூலாசிரியர் தெரிவித்துள்ளார். நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கீழ்க்கண்ட பாடல் நற்றிணைப் பாடல்.

ஆடு இயல் விழுவின் அழுங்கல் மூதூர்
உடையோர் பன்மயின் பெருங் கை துவா,
வறன் இல் புலைத்தி எல்லித் தோளிணித்த
புகாப் புகர்? கொண்ட புன் பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர, ஓடி,
பெருங் கயிறு நாலும் இரும் பனம் பிணையல்
பூங் கண் ஆயம் ஊக்க...

தமிழரின் ஆடையில் வெண்மை நிறம்

வெண்ணிற ஆடை தமிழரின் நாகரிக வளர்ச்சியில் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்றும், வெவ்வேறு குறியீடுகளை இவ்வாடை கொண்டிருப்பினும், சங்ககால சமூக இயங்கியலில் வெண்மை பெறும் இடம், வாழ்வியல்

நிகழ்வுகளில் வெள்ளுடையின் முக்கியத்துவம், அதிகாரக் கட்டமைப்பில் இவ்வாடையின் செயல்பாடு போன்ற காத்திரமான பல்வேறு தரவுகளைத் தன்னகத்தேக் கண்டுள்ளதென அறிகிறோம்.

'சங்கப் பனுவலில் தூய வெண்மையான ஆடை குளிர்ந்த அருவியிலிருந்து பலவாய் இழியும் துகிலின் தூய விரிப்பை ஒப்ப காட்சியளிப்பதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது' என்கிறார் நூலாசிரியர். வெண்மை ஆடையின் தூய்மையையும் அழகினையும் ஒருசேர புலப்படுத்தும் இப்புறநானூறுப் பாடலை இங்கே சாட்சியமாகிறது.

திரைபொரு முந்நீர்க் கரை நணிச் செலினும்.
எறிபடைக் கோடா ஆண்மை அறுவைத்
தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல இழிதரு அருவி நின்
கொண் பெருங்கானம் பாடலெனக் கொளிதே
துகிலினுடங்கி இழிதருமருவி
அவிர்துகில் புரையு மவ்வெள்ளருவி

மனித இனம் தோன்றிய குறுகிய காலத்திலேவே விலங்கிடமிருந்து நம்மை வேறுபடுத்திக்காட்ட, உதவியது 'ஆடை'. ஓர் இனத்தின் அடையாளமாக, பண்பாட்டின்

வெளிப்பாடாக, பிறப்பு முதல் இறப்புவரை குதுகலம், கொண்டாட்டம், திருமணம், இறப்பு என்று மனிதரின் உயிரோடும் உடலோடும் பயணித்த உடையை, நம் முடைய தொல்குடியினரைக் கொண்டு இந்நூல் சிறப்பாக ஆய்வு செய்துள்ளது. அன்றியும் நூலாசிரியர் இப்பொருள் குறித்த தேடலுக்குத் துணை புரிந்த நூல்களென்று 75 அறிஞர் பெருமக்களின் நூல்களைப் பட்டியலுட்டுள்ளார். பண்டைத் தமிழரின் உடைகுறித்த சொல்லினை முன்மொழிந்து அதனூடாக ஓர் அழமான புரிதலை நூல் தருகிறது. சராசரி தமிழருக்கு மட்டுமின்றி இத்துறை சார்ந்து ஆய்வு மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள், கல்விமாண்கள் ஆகியோருக்கும் இந்நூல் பெரிதும் உதவும் என்பது நிச்சயம்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா
<nakrish2003@yahoo.fr>

Form IV	
Statement about ownership and other particulars about newspaper 'AMRUDHA' as required to be published under section 19-D subsection (b) of the Press and Registration of Books Act read with Rule 8 of the Registration of Newspapers (Central Rules) 1956	
1 Place of publication	CHENNAI
2 Periodicity of the publication	Monthly
3 Printer's name	A.Chandran, Ayyanar Offset, 10 Subba Rao Nagar, Choolaimedu, Chennai-84
4 Publisher's name, nationality and address	G.Thilakavathi Indian 5, Fifth street, Somasundaram Avenue, Sakthi Nagar, Porur, Chennai-116
5 Editor's name, nationality and address	Dr Prabhu Thilaak Indian 5, Fifth street, Somasundaram Avenue, Sakthi Nagar, Porur, Chennai-116
6 Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or share holders, holding more than one percent of the total capital	G.Thilakavathi, Dr Prabhu Thilaak, Ms Shruthi Thilaak- Directors- White Lotus Books Pvt. Ltd Indian 5, Fifth street, Somasundaram Avenue, Sakthi Nagar, Porur, Chennai-116
I, G.Thilakavathi hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief	
Date : 11.02.2026	Signature of publisher

இந்திய இலக்கியம்

• இந்திரா பார்த்தசாரதி

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜெய்ப்பூரில் நடந்த இலக்கியத் திருவிழா பற்றி ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றில் ஒரு செய்தி படித்தேன். அவ்விழாவில், ‘இந்திய - வெர்னாகுலர் (vernacular) மொழிகளில்’ எழுதும் எழுத்தாளர்கள் அதிகம் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதுதான் செய்தி.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், மும்பையில் ஒரு கான்வென்ட் பள்ளிக்கூடத் தேர்வில், மராத்தியை ஒரு ‘வெர்னாகுலர் மொழி’ என்று குறிப்பிட்டு வினா அமைந்திருந்ததினால் பஸ்கள் கொளுத்தப்பட்டன.

நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போது, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை ஆண்டார்கள். ஆட்சி மொழியாகிய ஆங்கிலத்தைத் தவிர மற்றைய இந்திய மொழிகள் ‘வெர்னாகுலர் மொழிகள்’ என்று அழைக்கப்பட்டன. ‘வெர்னாகுலர்’ என்று சொல்லும்போது, அதிகாரப் பூர்வமான மொழிகள் இல்லை என்ற பொருள் நிழலிடுவதால், ‘நீக்ரோ’ என்று ஆப்பிரிக்க-அமெரிக்கர்களைக் குறிப்பிடுவது போன்ற ஆதிக்க மனப்பான்மை ஒலிக்கின்றது.

ஜெய்ப்பூர் விழாவில் கலந்துகொண்டவர்களில் பெரும்பான்மையோர் ஆங்கிலத்திலும் மற்றும் சில ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் ஹிந்தியிலும் எழுதுகிறவர்கள். இம்மொழிகளைத் தவிர மற்றைய இந்திய மொழிகளில் எழுதுகின்றவர்கள், ‘வெர்னாகுலர் மொழிகளில்’ எழுதுகின்றவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

இது எனக்கு ஒரு பழைய செய்தியை நினைவுறுத்துகின்றது.

சேலத்தைச் சார்ந்த சர்.டி.வி. விஜயராகவாச்சாரியார் என்பவர் லண்டன் சென்றிருந்தார். அவர் ஆசார சீலர். தம்முடைய சமையல்காரரையும் லண்டனுக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தார். லண்டனிலிருந்து திரும்பி வந்த அவருடைய சமையல்காரர் தம் நண்பர்களிடம் கூறிய தகவல்: ‘சீமையிலே (லண்டனிலே) நூத்துக்கு நூறு பேரும் படிச்சவங்க...’

இது அவருக்கு எப்படித் தெரிய வந்தது?

அவர் சொன்னார்: ‘லண்டன்லே தெரு கூடறவனும் இங்கிலீஷ்லேதான் பேசறான்.’

விஜயராகவாச்சாரியார் இதை அந்தக் காலத்திய தீபாவளி மலர் கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதை அவர் நகைச்சுவைக்காகச் சொல்லியிருந்தாரா அல்லது அங்கதமாகச் சொன்னாரா என்பது எனக்கு நினைவில்லை. நகைச்சுவை விமர்சனமாகும்போது அங்கதமாகின்றது.

இந்தியாவில் இன்றும், ஆங்கிலமல்லாத (ஹிந்தி அல்லாத என்றும் சொல்லலாம்) மற்றைய இந்திய மொழிகள் அனைத்தும் மேற்கத்திய அறிவு ஜீவி மனோபாவத்தில் ‘வெர்னாகுலர்’ மொழிகள்தாம்!

இந்தியாவில் இப்பொழுதும் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்குள்ள மதிப்பு, இந்திய மொழிகளில் எழுதுகின்ற எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடையாது. ஆங்கிலத்தில் எழுதினால், முப்பத்திரெண்டு வயதிலேயே சாகித்ய அகாடெமி பரிசு கொடுத்துவிடுவார்கள் (விக்ரம் சேத்). இந்தியமொழி எழுத்தாளராக இருந்தால், பரிசு பெற அவரைக் கைத்தாங்கலாக இரண்டு பேர் மேடைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கும் (க.நா.சு.).

இந்திய மொழிகளில் எழுதப்படுகின்ற மிகச் சிறந்த படைப்பிலக்கிய நூல்களின் தரத்தைவிட ஆங்கில மொழியியில் இந்தியர்களால் (Resident and non-Resident both) எழுதப்படுகின்ற படைப்பிலக்கிய நூல்கள் இலக்கியத்தரம் தாழ்ந்தவை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். ஓர் இந்திய படைப்பாளி இந்தியக் கலாசார, பூகோளப் பின்னணியில் ஆங்கிலத்தில் எழுத முற்படும்போது, தான் எழுதுதுவதை இக்கலாசாரத்தையோ, பூகோளப் பின்னணியையோ அறியாதவர்களைப் புரிந்துகொள்ள வைக்க வேண்டுமென்ற உளவியல் ரீதியான நிர்ப்பந்தத்துக்கு (psychosis) ஆளாக நேர்வதால், அவன் படைக்கும் இலக்கியம் செயற்கைத் தன்மை வாய்ந்ததாகவும்,

மனத் தடைகளுக்கு உட்பட்டதாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

மேலைய நாடுகளில், இந்திய எழுத்தாளர் என்றதும் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியப் படைப்பாளிகளைத் தாம் மனத்தில் கொள்ளுகின்றனர். 1985ல் கனடா சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது வின்னிபெக் என்ற நகரில், இந்தியாவிலிருந்த வந்திருந்த ஒரு பொருளாதாரப் பேராசிரியரும் நானும் கலந்துரையாடுவதாக ரேடியோ நிகழ்ச்சி ஒன்று இருந்தது. டாக்டர் பருச்சா என்ற அப்பேராசிரியர், ‘சம காலத்திய இந்திய இலக்கியம் உலக இலக்கியத்துக்குச் சமமானது’ என்று சொன்னபோது, எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

‘உங்களைக் கவர்ந்த படைப்பாளிகள் யார்?’ என்று நான் கேட்டேன்.

‘முல்க்ராஜ் ஆனந்த், ஆர்.கே.நாராயண், ராஜாராம், நைனதார ஷெக்ல், குஷ்வந்த் சிங், கமலா மார்க்கண்டேயா, வேத் குப்தா, டாம் மொரேஸ்ஸ...’ என்று அவர் அடுக்கிக் கொண்டே போனார்.

‘இவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியர்கள். இந்திய மொழிகளில், ஏன், உங்கள் குஜராத்தியில் எழுதும் படைப்பாளிகளின் நூல்களைப் படித்திருக்கின்றீர்களா?’ என்று கேட்டேன்.

‘இல்லை’ என்று சொல்லிவிட்டு, சிறிது நேரத் தயக்கத்துக்குப் பிறகு, ‘தாசுரைப் படிக்க முயன்றிருக்கிறேன் ஆங்கிலத்தில்’ என்றார்.

அவரைக் குறை சொல்ல முடியாது. இன்றும் சம காலத்திய இந்திய மொழிப் படைப்பாளிகளுக்கு, ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்தியர்களுக்குரிய மதிப்பு இந்தியாவிலேயே இல்லை. இதுதான் நம்முடைய தாழ்வுமனப்பான்மை. இந்தியாவில், தமிழ் நாட்டில்தான் இந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை இன்னும் அதிகம். தமிழ் நாட்டு ஆங்கில நாளேடுகளில் தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய புத்தக விமர்சனங்கள் எப்படிப் பிரசுரமாகி வருகின்றன என்று பார்த்தால் தெரிந்துவிடும். தரமான தமிழ்ப் படைப்புகளுக்கு அநேகமாக, விமர்சனங்கள் வருவதில்லை. வந்தால், அரைக் காலம் (column) வரும். விமர்சனம் எழுதுகின்றவரும், அநேகமாகப் புத்தகத்தைப் படித்திருக்கவே மாட்டார். அல்லது, இலக்கியத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாதவராக இருப்பார். வங்காளிமொழி இலக்கியப் படைப்புக்கள், விவாதங்கள் பற்றிக் கொல்கத்தாவிலிருந்து வரும் ஆங்கில நாளேடுகளின் இலக்கிய அக்கறையோடு, சென்னையிலிருந்து வரும் ஆங்கில நாளேடுகளின் தமிழ்மொழி இலக்கிய அக்கறையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

இன்று இந்திய அறிஞர் உலகில், ஆங்கில நூல்களையும் இந்திய நூல்களையும் படித்தறிந்த கருத்தறிவு ஒருவருக்கு

நன்கு இருந்தாலும், அவருக்கு ஆங்கிலத்தை வாயளவிலும் எழுத்தளவிலும் ஆளக்கூடிய லாவகம் இல்லாவிட்டால், அவருக்கு இலக்கிய அங்கீகாரம் கிடைக்காது. அவருக்கு அந்த ஆற்றல் அவர் தாய் மொழியில் மட்டும் இருந்தால் போதாது. ஐரோப்பிய நாடுகளில், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இருக்கின்ற திறமையான இலக்கிய அறிஞர்களுக்கு, மற்றைய ஐரோப்பிய பிற மொழி இலக்கியங்களைப் பற்றிய பிரக்ஞையும், ரசனையும் உண்டு. ஆனால், அவர்கள் அதைத் தங்கள் தாய் மொழி அல்லாத பிற மொழிகளில் புலப்படுத்தியாக வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. ஷேக்ஸ்பியரைப் பற்றிய விமர்சன நூல்களில், உலக ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அற்புதமான நூல், போலிஷில் Jan Kot எழுதிய, ‘Shakespeare, our contemporary’ (போலிஷ் தலைப்பு எனக்கு நினைவில்லை) என்ற நூலாகும். இது மற்றைய ஐரோப்பிய மொழிகள் அனைத்திலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு தமிழ் எழுத்தாளன் பாரதிப் பற்றி ஓர் அருமையான நூலைத் தமிழில் எழுதினால், அது வங்காள மொழியிலோ, பிற இந்திய மொழிகளிலோ மொழியாக்கம் பெறுமா என்பது சந்தேகம்தான்.

‘ஐரோப்பிய இலக்கியம்’ என்ற கோட்பாடு மேல் நாடுகளில் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அதாவது, வெவ்வேறு மொழிகள் பேசுகின்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில், அறிஞர்கள் அனைவருக்கும் ஷேக்ஸ்பியர், கதே, தாந்தே, டால்ஸ்டாய், தாமஸ் மான், நட் ஹம்ஸன் போன்ற படைப்பாளிகளின் நூல்களைப் பற்றிய தெளிவான அறிவு உண்டு. நம் நாட்டிலும் ஒரு காலத்தில் இந்த மாதிரியான அறிவு, அறிஞரிடையே மட்டுமில்லை மக்களிடையேயும் இருந்து வந்திருக்கின்றது (ராமாயணம், மஹாபாரதம், பஞ்சதந்திரக் கதைகள்). சுதந்திரத்துக்கு முன்பு கூட, தமிழ்நாட்டில் நாம், தாகூர், சரத் சந்திரர், பிரேம்சந்த், காண்டேகர் போன்றோர் நூல்களைப் பரவலாக அறிந்து வைத்திருந்தோம். இலக்கிய பரிவர்த்தனைக்காக அரசாங்க நிறுவனங்கள் சாஹித்ய அகாடமி, தேசிய புத்தக நிறுவனம் போன்றவை உருவான பிறகுதான், சமகாலத்திய இந்திய மொழிப் படைப்பாளிகளைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியாமல் போயிற்று! இந்தப் பிரச்சனை தீர ஒரே வழி, ‘இந்திய இலக்கியம்’ என்ற ஓர் ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தை நாம் உருவாக வேண்டும். ஒரு நாடு ஒரு மொழி என்று சொல்லுகின்றவர்கள் கவனத்துக்கு.

இந்திரா பார்த்தசாரதி <parthasarathyindira@gmail.com>

எப்ஸ்டீன் வர்க்கம்

● ரதன்

‘எப்ஸ்டீன் வர்க்கம்’ என்ற சொல், இப்போது ஒரு உயரடுக்கு, உலகமயமாக்கப்பட்ட மற்றும் பணக்கார தனிநபர்களின் வலையமைப்பைக் குறிக்கிறது. அரசியல்வாதிகள், வணிகத் தலைவர்கள், கல்வியாளர்கள், இராஜ பரம்பரையினரில் பாலியல் மற்றும் நிதி மோசடிக் குற்றவாளிஜெப்ரிஎப்ஸ்டீனுடன் தொடர்புடையவர்களை இவ்வர்க்கத்தினுள் அடங்குகின்றார்கள்.

இதனை வெள்ளை மேலாதிக்கத்தின் மூன்றாம் கலாச்சாரம் என்றும் கூறலாம். ஏனெனில் இதனை வேறு இனத்தவர்கள் குறிப்பாக மேற்கு நாடுகளில் வாழும் ஆபிரிக்க அமெரிக்கர்கள் அல்லது ஆபிரிக்க, இந்திய, சீன வம்சாவளியினர் செய்திருப்பின், இவர்களுக்கு அதிக தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கும்.

2026ஆம் ஆண்டில் ஏராளமான, திருத்தப்பட்ட கோப்புகள் வெளியிடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து குறிப்பிடத் தக்க ஈர்ப்பைப் பெற்ற இந்தக் கருத்து, பாரம்பரிய சமூக விதிமுறைகள், பொறுப்புக்கூறலுக்கு மேலே செயல்படும் ஒரு ‘நிழல் உயரடுக்கை’ எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது பொருளாதார சக்தி மற்றும் அமைப்புகளைச் சுரண்டும் செல்வந்தர்கள் மீது பொதுமக்கள் உணரும் வெறுப்பு, கோபம், விரக்தியைப் பற்றி விவாதிக்க ஒரு கருவியாகவும் செயல்படுகிறது. மேட்டுக்குடியினர் எவ்வாறு செயல்படுகின்றார்கள் என்பதனையும் எப்ஸ்டீன் கோப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக மேட்டுக்குடி ஆணாதிக்க ஆண்கள். பொது மக்கள் மேல்தட்டினர் மீது அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதனையும், அவர்களின் பொது நலன் எனக் கூறி செயல்படும் செயல்பாடுகளின் பின்னால் உள்ள நுண்ணிய அரசியல் மற்றும் வணிக நலன்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் உணர்த்தியுள்ளது.

எப்ஸ்டீன் வர்க்கத்தினர் உலகளவில் உள்ளனர். இந்தியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், நோர்வே, அமெரிக்கா என்ற எல்லைகளைக் கடந்து இயங்குகின்றார்கள். ஒன்றுக்கொன்று பரிமாற்றமான தரகு, அரசியல், வணிக நலன்களே எப்ஸ்டீன் வர்க்கத்தின் முக்கிய பண்புகளுள் ஒன்றாகவுள்ளது.

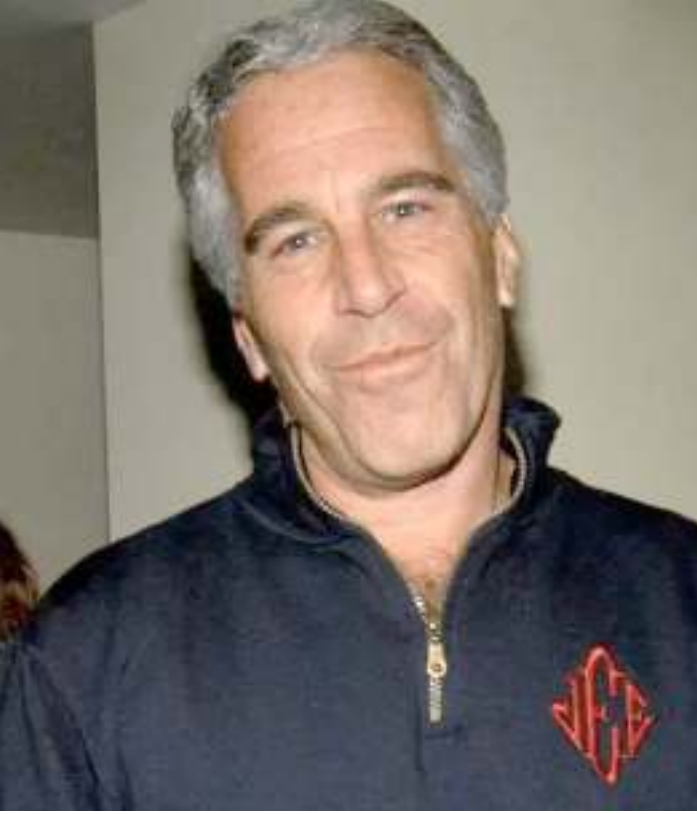
எப்ஸ்டீனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக ஆபத்தான பின்னணியைச் சேர்ந்த இளம் பெண்கள். அவர்களுக்கு நிறுவன அதிகாரம் அல்லது ஊடக ஆதரவு இல்லை. இது ஊடக சக்தியின் பாலின கட்டமைப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. உலகளவில் 27%க்கும் குறைவான முக்கிய ஊடக ஆசிரியர் பதவிகளையே பெண்கள் வகிக்கிறார்கள். பாலியல் வன்முறை, ஆணாதிக்க முதலாளித்துவத்தின் கட்டமைப்பு. ஊடக அறிஞர் கரேன் ரோஸ், ஊடக அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கப்படுவது அரசியல் அர்த்தத்திலிருந்து விலக்கப்படுவதை உருவாக்குகிறது என வாதிடுகின்றார். எப்ஸ்டீன் வழக்கு இதைத் துல்லியமாக நிரூபிக்கிறது.

ஜெப்ரி எட்வர்ட் எப்ஸ்டீன் (Jeffrey Edward Epstein) 1953 தை 20ல் புரூக்கிளின்-நியு யோர்க்கில் பிறந்தார். இவரது பெற்றோர்கள் யூதர்கள். இவர் நியு யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் கணித உளவியல் கற்றார். எனினும் இவர் பட்டப்படிப்பை முடிக்கவில்லை. சிறிது காலம் கணித ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். பின்னர் வங்கித் துறையில் கடமையாற்றினார். சிறந்த பியானோ இசைக் கலைஞர்; கணிதத்திலும் புலி.

எப்ஸ்டீன் கற்பித்த டோல்ற்றன் பாடசாலையில் மாணவர்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் பெற்றவராக இருந்தார். இதற்கான காரணம் இவரின் கணித திறமை. மாணவர்கள்மூலம் பெற்றோருக்கும் இவரைப் பற்றித் தெரிய வருகின்றது. டோல்ற்றன் பாடசாலை மத்திய-மேல் தட்டு வர்க்க மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் பாடசாலை. பியர் ஸ்டெர்ன்ஸ் (Bear Stearns) முதலீட்டு வங்கியில் அதிகாரியான கிறீன்பேர்க் மகனும் அங்குக் கல்வி கற்றுவந்தார். கிறீன்பேர்க் எப்ஸ்டீனை சந்திக்கின்றார். அவரது திறமையறிந்து வியக்கின்றார். எப்ஸ்டீனுக்கு பியர் ஸ்டேர்ன்ஸ் நிறுவனத்தின் மற்றொரு அதிகாரியான ரெனன்மம் அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

ரெனன்மம், எப்ஸ்டீனுக்கு பியர் ஸ்டேர்ன்ஸ் நிறுவனத்தில் வேலை வழங்குகின்றார். கணித ஆசிரியர், முதலீட்டு வங்கியாளராக மாறுகின்றார். ரெனன்மம்ன் மகனுக்கும் இவருக்கும் நட்பு ஏற்படுகின்றது.

எப்ஸ்டீன்

எப்ஸ்டீன் மாளிகை

படிப்படியாக அல்ல, விரைவில் பியர் ஸ்ரேன்ஸ் நிறுவனத்தில் ஒரு பங்காளராக மாறுகின்றார். இதற்கிடையில் இவர் ஒரு பட்டதாரியல்ல என்பது பியர் ஸ்ரேன்ஸ் நிறுவனத்துக்குத் தெரியவருகின்றது. எனினும் ரெனன்மம் அவருக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் காப்பாற்றுகின்றார். அதன் பின்னரே இவரது வளர்ச்சி நிறுவனத்தில் அதி வேகமாகவிருந்தது.

ஐந்து வருடங்களின் பின்னர், நிறுவனத்துக்கு மோசடி செய்வதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, எப்ஸ்டீன் இரண்டு மாத கால வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகின்றார். எப்ஸ்டீன் தனது பதவியை இராஜினாமா செய்து விடுகின்றார். இதன் பின்னரும் எப்ஸ்டீனுக்கும் பியர் ஸ்ரேன்ஸ் நிறுவனத்துக்கும் தொடர்புகள் இருந்தன. பின்னாட்களில்

எப்ஸ்டீன் இங்கு நிதியை முதலீடு செய்துள்ளார். அத்துடன் இங்கு வேலை பார்க்கும் உயரதிகாரிகள் எப்ஸ்டீனுடன் தொடர்பிலிருந்தனர்.

எப்ஸ்டீனின் பலவீனமறிந்து பல நிறுவனங்களின் அதிகாரிகள் அங்கு வேலை பார்க்கும் அழகான பெண்களை இவரிடம் அனுப்பி உதவிகள் பெற்றுள்ளனர். எப்ஸ்டீனும் பெண்களையும் சிறுமிகளையும் பாவித்துத் தனது தொடர்பு எல்லையை நிதித்துறை, முதலீட்டுத் துறையிலிருந்து அரசியல் தலைவர்களுடனும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

நிதி மோசடிமூலம் சம்பாதித்த பணத்தில் பல சொத்துக்களை, ஆடம்பர மாளிகைகளைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். இவரது மாளிகைகளில் ஒளிப்படக் கருவி, ஒலிப் பதிவுக் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இ-மெயில் மூலம் பலருடன் தொடர்புகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இதனைப் பாவித்து அவர்களை மிரட்டவும் செய்துள்ளார்.

நிதி மோசடி நடுவராக இருந்து பெரும் செல்வம் குவித்தார் என்ற கருத்திலிருந்து சற்று மாறுபட்டுள்ளது எப்ஸ்டீன் கோப்புக்களினுடாகப் பெறப்பட்ட விடயங்கள். லெஸ் வெக்ஸ்னர் ஒரு பெரும் செல்வந்தர். விக்டோரியாஸ் சீக்ரெட், பாத் & பாடி ஒர்க்ஸ் (Victoria's Secret, Bath & Body Works) போன்ற நிறுவனங்கள் இவருக்குச் சொந்தமானவை. 1991ல் வெக்ஸ்னர் தனது நிறுவனங்களின் முழு நிர்வாகத்துக்கான சட்டரீதியான பொறுப்பை ((full power of attorney)) எப்ஸ்டீனுக்கு வழங்கியிருந்தார். எப்ஸ்டீன் இதன் மூலம் பல கோடிசுளைச் சம்பாதித்திருக்கலாமெனத் தெரிகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் 1999-2007 க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் சுமார் 200 மில்லியன் டொலர்களை வெக்ஸ்னர், எப்ஸ்டீனுக்கு வழங்கியுள்ளார். அமெரிக்க கொங்கிரசின் விசாரணைகளின்போது வெக்ஸ்னர், “நான் ஒரு முட்டாளாக இருந்து விட்டேன். அவர் என்னை ஏமாற்றிவிட்டார். நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை” எனத் தெரிவித்தார். இந்த விசாரணையின்போது குடியரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் எவரும் சமூகமளிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

லெஸ் வெக்ஸ்னர் சுமார் ஒரு பில்லியன் டொலர்கள் வரை எப்ஸ்டீனுக்கு வழங்கியிருக்கலாமென ஜனநாயகக் கட்சி உறுப்பினர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். ஆனால், வெக்ஸ்னர் மீது இதுவரை எந்த வித சட்ட நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதேசமயம் எப்ஸ்டீனுக்கும் இவருக்குமான தொடர்புகள் பற்றிய முழு விபரங்களும் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. எப்ஸ்டீனால் பாதிக்கப்பட்ட பெண் விக்டோரியா டீபிறி. இவர், தான் வெக்ஸ்னருடன் சில தடவைகள் உறவு கொண்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

விக்டோரியா சீக்ரெட் நிறுவன மொடல்களையும் எப்ஸ்டீன் செல்வந்தர்களை திருப்திப்படுத்த உபயோகித்துள்ளார் என்பது தெரியவந்துள்ளது.

அப்பலோ குளோபல் மனேஜ்மென்ட் என்ற முதலீட்டு நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரான லியோன் பிளக்குடனான தொடர்புலெஸ் வெக்ஸ்னருக்கு பின் எப்ஸ்டீனுக்கு கிடைக்கின்றது. இவர் 2012-2017க்கும் இடையில் 150 மில்லியன் டொலர்களை வழங்கியுள்ளார். எப்ஸ்டீனுக்குரிய தொடர்புகளால், லியோன் பிளக்கும் அவரது நிறுவனங்களும் பல கோடி வரியைக் கூட்டாமல் தவிர்க்கக் கூடியதாகவிருந்தது.

2006-2011 இடையில் ஜே.பி மோர்கன் வங்கி ஆய்வாளர்கள் எப்ஸ்டீன் பெயரை நான்கு தடவைகள் எச்சரிக்கை செய்துள்ளனர். எனினும் உயர் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து அவருடன் வங்கி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

எப்ஸ்டீன் தொடர்புகொண்ட அல்லது மகிழ்வித்த தனிநபர்களில், ஜனநாயகக் காரணங்களுக்காகப் பங்களித்த தொழில்நுட்ப-தாராளவாத பில்லியனர்கள் எலோன் மஸ்க், பீட்டர் தீல், பில்லியனர்கள் பில் கேட்ஸ், ரீட் ஹாஃப்மேன், ட்ரம்பின் அமைச்சரவை உறுப்பினர் ஹோவர்ட் லூட்னிக், ஒரு முன்னணி MAGA நபர் ஸ்டீவ் பானன், முன்னாள் ஜனநாயக அதிகாரிகள் பொருளாதார நிபுணர் லாரன்ஸ் சம்மர்ஸ், வழக்கறிஞர் கேத்ரின் ரூம்லர் மற்றும் முக்கிய வெளிநாட்டு அரசியல்வாதிகள் இஸ்ரேலின் முன்னாள் பிரதமர் எஹுத் பராக், முன்னாள் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை அமைச்சர் பீட்டர் மாண்டெல்சன் என பட்டியல் நீள்கிறது.

எப்ஸ்டீன் மூன்று விதமாகத் தனது தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினார். முதலாவது நிதி மற்றும் மூலதன முதலீட்டாளர்கள், இரண்டாவது வணிக முதலைகள், மூன்றாவது அரசியல் தலைவர்கள். இவர்களுடன் மட்டுமல்லாமல் பயங்கரவாத அமைப்புக்களுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இடது சாரி புத்திஜீவிகளும் இவரின் தொடர்பில் இருந்துள்ளனர். பணம், அதிகார வட்டங்கள் எவ்வாறு ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்துள்ளன என்பதை எப்ஸ்டீனின் ஆவணங்கள் விளக்குகின்றன.

எப்ஸ்டீன் இறக்கும்பொழுது அவரது சொத்துக்களின் மதிப்பு 577 மில்லியன் டொலர்களாகும். Gulfstream G550, Boeing 727 விமானங்கள் இவரிடமிருந்துள்ளது. யு.எஸ் வேர்ஜின் தீவுகளில் 75 ஏக்கர் பரப்பளவில் லிற்றில் சென் ஜேம்ஸ் என்ற மானிகை இவருடையது. இவ்வாறு பல சொத்துக்கள் இவரிடமிருந்துள்ளன.

எப்ஸ்டீன் ஒரு இஸ்ரேலிய உளவாளி என்ற சந்தேகம் பல முக்கிய ஊடகவியலாளர்கள், அரசியல் விஞ்ஞானிகளால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இவர் முதலீட்டு வங்கியில் வேலை பார்த்தபொழுது பல நிறுவனங்களை உளவு பார்த்துத் தகவல்களைப் பெற்று விற்றுள்ளார். அந்த வகையிலேயே இவருக்கு உளவு நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன.

டிரம்ப்

முன்னால் இஸ்ரேலிய பிரதமர் எகுட் பகாக் (Ehud Barak) உடன் இவருக்கு நெருக்கமான உறவுகள் இருந்துள்ளன. வெக்ஸ்னர் அறக்கட்டளை (Wexner Foundation) இஸ்ரேலுக்கு நிதியுதவி வழங்கும் அமெரிக்க நிறுவனம். இந்த நிறுவனத்திடமிருந்து 2 மில்லியன் டொலர்கள் ஆராய்ச்சிக்காகப் பெற்றுள்ளார், பகாக். இந்த நிறுவனத்தின் அறங்காவலராக எப்ஸ்டீன் அப்போது பதவி வகித்துள்ளார்.

எப்ஸ்டீன், இஸ்ரேல் பாதுகாப்பு படைகளுடன் தொடர்புடைய நிறுவனங்களுக்கு நிதி வழங்கியுள்ளார். தகவல்களும் பரிமாறப்பட்டுள்ளன. இதுவரை ஆய்வு செய்த எப்ஸ்டீன் கோப்புக்களிலிருந்தே இத்தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இவரது பெரும்பாலான அரசியல் நடவடிக்கைகளின் பின்னால் இஸ்ரேல் இருந்துள்ளது. நைஜீரியாவில், இஸ்ரேலின் ஆயுத பரிசோதனைக்கு எப்ஸ்டீனே இஸ்ரேலுக்கு உதவி புரிந்துள்ளார். இவரது மரணத்திலும் இஸ்ரேலுக்கு தொடர்புகள் உள்ளன என்ற சந்தேகம் உண்டு.

அலன் டேசோவிட்ஸ், ஹவாட் பல்கலைக்கழக சட்டவியல் பேராசிரியர், வழக்கறிஞர். இவருடான தொடர்புகள்மூலம் எப்ஸ்டீன் பல செல்வந்த ஹவாட் மாணவர்களின் பெற்றோர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். அதில் டொனால்ட் டிரம்பின் மருமகன், மகன் என்ற பெரும் பட்டியலே உள்ளது.

எலான் மஸ்க்

ஜேர்மனிய வங்கியான டோய்ச்ச வங்கி (Deutsche Bank)க்கும் எப்ஸ்டனுக்குமான உறவுகள் வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ளன. நிதி நிறுவன இணைப்புகள், பயங்கரவாத அமைப்புகள் மற்றும் மெக்சிகன் போதைப்பொருள் அமைப்புக்களுடன் தொடர்புடைய கணக்குகளுடன் எப்ஸ்டனுடனான உறவு தொடர்பான எச்சரிக்கை அறிகுறிகளை டோய்ச்ச வங்கி புறக்கணித்ததாக 2022ஆம் ஆண்டு வர்க்க நடவடிக்கை வழக்குக் குற்றம் சாட்டியது.

அமெரிக்க பாதுகாப்பு தகவல்கள் எப்ஸ்டனுக்கும் ஹிஸ்புல்லா அமைப்புக்கும் தொடர்புகள் இருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றன. அதே சமயம் கடாபியை நேட்டோ அகற்றியதற்கும், எப்ஸ்டனின் உள் தொடர்பு அழுத்தங்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. லிபியாவின் சொத்துக்களையும் உளவு ஒப்பந்தங்களையும் கைப்பற்ற வேண்டும் என 2011 காலங்களில் எப்ஸ்டன் அழுத்தம் கொடுத்தாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. மத்திய கிழக்கு நாடுகளுடன் குறிப்பாகச் சவுதி அரேபியாவுடன் நெருக்கமான உறவுகள் எப்ஸ்டனுக்கு இருந்துள்ளதாக கோப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. 9/11 தாக்குதல்களுடன் இவருக்கு இருந்த உறவுகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என அமெரிக்க குடியரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் தெரிவித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நோம் சோம்ஸ்கியுடன் எப்ஸ்டனுக்கு நெருக்கமான உறவுகள் இருந்துள்ளன. சோம்ஸ்கியின் தனிப்பட்ட சிக்கல்களை எப்ஸ்டன் தீர்வு செய்ய உதவியுள்ளார்.

இறுதி வரை எப்ஸ்டனின் நடவடிக்கைகளை சோம்ஸ்கி கண்டிக்கவில்லை. குறிப்பாகச் சிறுமிகளுடான பாலியல் வன்முறைகளைச் சோம்ஸ்கி கண்டிக்கத் தவறிவிட்டார்.

புளோரிடாவில் டொனால்ட் ட்ரம்பின் மாளிகைக்கு அருகில் தனது சொகுசு மாளிகைகளை எப்ஸ்டன் வாங்கினார். அதன் பின்னர் டொனால்ட் ட்ரம்புக்கும் இவருக்கும் நெருக்கமான உறவுகள் ஏற்பட்டன. தற்போதைய டொனால்ட் ட்ரம்பின் அரசு எப்ஸ்டனுக்கும் ட்ரம்புக்குமான உறவுகளையும் அதனுடான கோப்புக்களையும் மறைப்பதாக ஜனநாயகக் கட்சி குற்றஞ்சாட்டியுள்ளது. அமெரிக்க ஊடகங்கள் இருவருக்கும் மிகவும் நெருக்கமான உறவுகள் இருந்தாகக் கருதுகின்றது. சட்டத்துக்கு மாறான செயல்பாடுகளும் நடைபெற்றுள்ளன எனத் தெரிவிக்கின்றன.

டொனால்ட் ட்ரம்ப் இவரது தீவு மாளிகையில் பல குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பது பாதிக்கப்பட்ட பெண்களால் தெரியவந்துள்ளது. எனினும் டொனால்ட் ட்ரம்பும் குடியரசுக் கட்சியும் ஆட்சியிலிருக்கும் வரை இவை மறைக்கப்படும். குற்றவாளியே, ஜனாதிபதியாக இருக்கும் பொழுதுக் குற்றங்களுக்கு எவ்வாறு நீதி கிடைக்கும்?

வெளிப்படாத தன்மைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 3.5 மில்லியன் கோப்புக்கள் அமெரிக்க சட்டத் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. வெளியிடாத பல கோப்புக்கள் (மில்லியன்?) உள்ளன. இக்கோப்புக்களை பல ஊடக நிறுவனங்கள் ஆய்வு செய்து வருகின்றன. இன்னமும் முழுமையாகக் கோப்புக்களில் உள்ள விடயங்கள் வெளியிடப்படவில்லை.

எப்ஸ்டன் உலகின் பல நாடுகளின் அரசியல் தலைவர்களுடன் தொடர்புகளை பேணியுள்ளார் என்பதை பார்த்தோம். மன்டல்சன்- எப்ஸ்டன் விவகாரத்தால், இங்கிலாந்தின் பிரதமர் இராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும் என்று கூக்குரல்கள் எழுப்புவனவிற்கு எப்ஸ்டன் தொடர்புகள் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இளவரசர் அன்ட்ரூ தனது இளவரசர் பட்டத்தை இழந்தள்ளார். இப்பொழுது பெரும் சட்டச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றார். இக்கட்டுரை எழுதிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது இங்கிலாந்தின் முன்னால் இளவரசர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். ஆனால், அன்ட்ரூவின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டிக்கவில்லை.

பில் கிளின்டன் தொடர்பிலிருந்துள்ளார். நோர்வேயின் முன்னால் பிரதமர் எனப் பெரும் பட்டியலேயுள்ளது.

மியாமி ஹெரால்டின் (Miami Herald) புலனாய்வுத் தொடரான 'Perversion of Justice' (சான்றுகளுக்கு மாறுபட்ட நீதி) 2019 ஆம் ஆண்டில் வெளியாகும் வரை எப்ஸ்டன் தனது பாலியல் கடத்தல் குற்றங்களைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

1200 சிறுமிகள், பெண்கள் எப்ஸ்டீனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. எப்ஸ்டீனின் வட்டத்தில் உள்ள செல்வாக்கு, செல்வந்த, அதிகாரம், அரசியல் பலம் கொண்ட ஆண்களுக்காக இப்பெண்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். இக்குற்றங்கள் நியூ யோர்க், புளோரிடா, யு.எஸ் வேர்ஜின் தீவுகளில் உள்ள லிற்றில் சென் ஜேம்ஸ் மாளிகை போன்றவற்றில் நடைபெற்றுள்ளது.

2005ஆம் ஆண்டு புளோரிடா மாநிலத்தில், பாம்பீச் பொலிஸ் நிலையத்தில் ஒரு சிறுமியின் பெற்றோர் தங்குதது 14வது மகளை எப்ஸ்டீன் பாலியல் வன்முறை செய்ததாகப் புகாரளித்தனர். விசாரணையை மேற்கொண்ட பொலிசார் மேலும் 36 சிறுமிகள் இவ்வாறு இவரால் பாதிப்புக்குள்ளாகியதாகக் கண்டுபிடித்தனர். 2008ல் இவர் தன் மீதான குற்றங்களை ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால், இரு சிறுமிகளையே பாலியல் துன்புறுத்தல் செய்ததாகத் தெரிவித்திருந்தார். இவருக்கு 13 மாத கால சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. எனினும் இவர் 12 மணி நேரம் வெளியே சென்று வேலை செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார்.

பில் கேட்ஸ்

2019 யூலை 6 மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார். 2019 ஓகஸ்ட் 10 இவர் சிறையில் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. எனினும் இவரது உடலைக் கூறாய்வு செய்த வைத்தியர் இதனை மறுத்துள்ளார். இவர் சிறையில் கொல்லப்பட்டதாக ஊடகங்கள் தெரிவிக்கின்றன. எப்ஸ்டீன் உதவியாளர் கிஸ்லைன் மேக்ஸ்வெலுக்கு 2021ல் 20 வருட சிறைத் தண்டனை எப்ஸ்டீனுக்கு உதவி புரிந்தமைக்காக விதிக்கப்பட்டது.

எப்ஸ்டீன் சிறுமிகளைப் பாலியல் துன்புறுத்தல் செய்ததாக 2005ல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. விசாரணையில் மேலும் 36 சிறுமிகள் பாதிக்கப்பட்டதாகவும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், ஏன் அவர்மீதான விசாரணைகள் மந்த நிலைக்குச் சென்றன. பாதிக்கப்பட்ட சிறுமிகளின் குடும்பங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டதா? இவர்கள் நீதி கேட்கத் தயங்கியதன் காரணம் என்ன? இவருக்கு வழங்கப்பட்ட 13 மாத சிறை முறையானதா? இது போன்ற பல கேள்விகள் உள்ளன. இவற்றை அமெரிக்க ஊடகங்களும் குரல் கொடுக்கத் தயங்கிவிட்டன.

எப்ஸ்டீன் ஒரு ஆணாதிக்க அமெரிக்க சூழலில் செயல்பட்டுள்ளார்; அதிகார வர்க்கத்துடன் இணைந்து இயங்கியுள்ளார். காலனித்துவ ஆட்சி போன்று பெண்களை இந்த அதிகாரவர்க்க, உயர்வர்க்க ஆண்கள் சித்திரவதை செய்துள்ளனர். இங்குப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அனைவரும் மத்திய, கீழ் தட்டு வர்க்க பெண்கள். இவர்களது இயலாமையும் செல்வமின்மையும் எப்ஸ்டீன் குழுமத்துக்கு உதவி புரிந்துள்ளது.

தேர்தல் காலங்களில் செல்வந்தர்கள் பல மில்லியன் டொலர்களை தேர்தல் நிதியாக ஏன் வழங்குகின்றார்கள் என்பதற்கும் எப்ஸ்டீன் கோப்புக்கள் பதிலளிக்கின்றன. அமெரிக்காவில் வர்க்க மோதல் முதன்மையாகப் பொருளாதார அடிப்படையில் அல்லது வலது சாரிகளால் விரும்பப்படும் கலாச்சார அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எப்ஸ்டீனால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள புதிய அதிகார பாலியல் கலாச்சாரம் என்பது ஒன்று உயர் வர்கத்தினருக்கானது மற்றையது டொனால்ட் ட்ரம்பின் கலாச்சார விரும்பிகளுக்குரியது. இவ்விருவிரும் ஒரு உயர் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இந்தப் பண்பாட்டில் அடிமைத்தனம், அதிகாரம், ஒடுக்குமுறை என்பன உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் கீழ் மற்றும் மத்தியதரத்தினர் எப்பொழுதும் பாதிக்கப்படவர்களாகவும் பார்வையாளர்களாகவே இருப்பார்கள்.

எப்ஸ்டீன் கொலை செய்யப்பட்டாலும், அவருடன் தொடர்பானவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்கள் இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு எதிராக ஏன் இதுவரை நடவடிக்கைகள்

எடுக்கப்படவில்லை? ஏனெனில் அவர்களிடம்தான் அதிகாரம் உள்ளது. நீதித்துறை அவர்களிடமுள்ளது. சட்டத்தைத் தீர்மானிப்பவர்களும் அவர்களாகத்தான் உள்ளார்கள்.

‘முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கத்தின் உருவம் மற்றும் அவர்களின் ஆணாதிக்கம்’ எப்ஸ்டீனின் உருவம். பண வெறி மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற செல்வந்தர்கள், தங்கள் பணத்தாலும் அதிகார பலத்தாலும் உருவாக்கிய உலகத்தின் உருவம். இதுவரை காலமும் மறைந்திருந்து அதிகாரம், வன்முறைகள், பாலியல் வல்லுறவுகளில் ஈடுபட்டவர்களின் உலகம் இப்பொழுது எப்ஸ்டீனால் வெளிவந்துள்ளது. முழு உண்மையும் தெரியக் கூடாது என்பதற்காக எப்ஸ்டீனை அழித்துவிட்டார்கள். வெளியான கோப்புக்களை விட வெளிவராத கோப்புக்களே முக்கியம். அவை வெளிவரும்பொழுது இன்னமும் பல முகங்கள் தெரியவரும்.

பாதிப்படைந்தவர்களுக்கு குறிப்பாகச் சிறுமிகளுக்கும் பெண்களுக்கும் நீதி கிடைக்க பல வருடங்கள் எடுக்கும். இல்லை கிடைக்காமலும் போகும். ஏனென்றால் இதுமேல் தட்டு அதிகார வர்க்கத்தின் உலகம். அங்கு நீதிக்கு இடமில்லை. இங்குக் குற்றவாளிகள் அதிகார வர்க்கத்தினர்.

எப்ஸ்டீன் ஒரு புதிய அரசியல், வணிக கலாச்சாரத்தை உருவாக்கியுள்ளார். இதனையே மேற்கின் அதிகார வர்க்கமும் செல்வந்தர்களும் விரும்புகின்றார்கள். டொனால்ட் ட்ரம்ப், “எப்ஸ்டீன்னை மறந்து அடுத்த கட்டத்திற்கு செல்ல வேண்டும்” என்கிறார். அங்கே கியூபா, ஈரான் காத்து நிற்கின்றன.

ஏகபோக முதலாளிகள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து திருடுவதன் மூலமும், உலகெங்கிலும் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளிடமிருந்து செல்வத்தைப் பிரித்தெடுப்பதன் மூலமும் தங்கள் இருத்தலைப் பெறுகின்றார்கள். இந்த இருத்தல் ஒட்டுண்ணித்தனமானது. அவர்களின் சுரண்டலுக்கு எந்த எல்லையும் இல்லை. அவர்கள் தங்கள் போர் தொழிலுக்கு எரிபொருளாக இனப்படுகொலைகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் தனியார் சிறைச்சாலைகளுக்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கறுப்பின, மெக்சிகன் மக்களின் தலைமுறைகளைச் சிறையில் அடைக்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் (ரியல் எஸ்டேட்) நிலைச்சொத்து முதலீடுகளை வளப்படுத்த ஏழைகளைத் தெருக்களில் இறக்க விடுகிறார்கள். இந்த ஆபத்தான சூழ்நிலை பெண்கள், குழந்தைகளைப் பாலியல் கடத்தலுக்கு அதிகளவில் பாதிக்கக்கூடியதாக ஆக்குகின்றன.

இந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் எப்ஸ்டீன் கோப்புக்களை வெளியிடுவது நீதியை வழங்குவதைப் பற்றியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், சந்தை தலைமையிலான ஜனநாயகம், முதலாளித்துவ அரசு, முதலாளித்துவ மற்றும் ஏகாதிபத்திய உலகளாவிய அமைப்பு ஆகியவற்றின் தோல்விகளிலிருந்து பொதுமக்களின்

ஆண்ட்ரூ மவுண்ட்பேட்டன்-விண்ட்சர்

கவனத்தை முறையாகத் திசைதிருப்புவதைப் பற்றியது. அவை சமத்துவம், சுதந்திரம், நீதியை வழங்குவதில் மக்களின் அன்றாட தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் தொடர்ச்சியாகவும் தோல்வியடைந்துள்ளன. மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை, நெருக்கடிகள் அடிப்படையில் முதலாளித்துவ அமைப்பால் உருவாக்கப்பட்டு, மக்களின் வாழ்வின் அடித்தளத்தையும் மக்களின் கண்ணியத்தையும் மனிதர்களாக ஒருவரையொருவர் நம்புவதையும் அச்சுறுத்துகின்றன.

எப்ஸ்டீன் வழக்கு, ஏகபோக முதலாளித்துவ ஆளும் வர்க்கம், அமெரிக்காவை அரசியல் ரீதியாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஜனநாயக மற்றும் குடியரசுக் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து, நீதி மற்றும் உழைக்கும் மக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு பொருந்தாது என்பதை உறுதியாக நிலைநாட்டுகின்றது.

சுரண்டுபவர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கும் வரை ஒருபோதும் நீதிக்கு உட்படுத்தப்பட மாட்டார்கள்.

யன்னலைத் திறந்தால் அங்கே பார்த்ததை மறந்து விடுங்கள்; காற்று வரும், அதனை அனுபவிப்பீங்கள்.

ரதன் <rathan100@gmail.com>

அகதா கிறிஸ்டி & மேரி வெஸ்ட்மர்கோட்

• ஜெ. தீபலட்சுமி

உலகமே கொண்டாடும் க்ரைம் எழுத்தாளர். நூறு மொழிகளுக்கும் மேல் பெயர்க்கப்பட்ட, கோடிக்கணக்கில் விற்பனையாகும் 66 புதினங்கள், 15 சிறுகதைத் தொகுப்புகளுக்கு மட்டுமல்ல, உலகிலேயே நீண்டகாலமாய் அரங்கேறிவரும் எலிப்பொறி எனும் நாடகத்தையும் எழுதிய பெருமைக்குரியவர் அகதா கிறிஸ்டி. க்ரைம் எழுத்தின் ராணி என்று போற்றப்படுபவர்; எக்கசக்கமான பணம் புகழ்.

அவருக்குத் க்ரைம் அல்லாமல் எழுதவும் ஆர்வமும் எண்ணங்களும் மிகுதியாக இருக்கின்றன. க்ரைம் உலகில் தனி முத்திரையும் அடங்காப்புகழும் அடைந்து விட்ட அவர் என்ன எழுதினாலும் போட்டி போட்டு வாங்கப் பித்துப் பிடித்த வாசகர் கூட்டம் அலை மோதுகிறது. அப்புறம் என்ன, எழுதிக் குவிக்க வேண்டியது தானே என்கிறீர்களா? அங்கே தான் அகதா கிறிஸ்டியின் தனித்துவமான ஆளுமைத் திறன் மிளிர்கிறது.

“எனது க்ரைம் நாவல்களின் புகழைக் கொண்டு இலக்கிய உலகில் ஓரிடத்தை வேகமாகப் பிடித்து விடுவதில் எனக்கு உடன்பாடில்லலை. மேலும் இது எனது மாறுபட்ட பரிமாணம்; அதற்கென்று தனி அடையாளத்தையும் உண்மையான அங்கீகாரத்தையும் விரும்புகிறேன்!” எனும் உறுதியுடன் ‘மேரி வெஸ்ட்மர்கோட்’ எனும் புனைப்பெயரில் நாவல்கள் எழுதுகிறார்.

ஆனால், அவர் இறந்து வெகுகாலமாகி விட்டபின்பு அகதா கிறிஸ்டி எனும் பெயரையும் தாங்கியபடி தான் மேரி வெஸ்ட்மர்கோட்டின் நாவல்கள் விற்பனையாகின்றன. அண்மையில் படித்தது ‘த ரோஸ் அன்ட் த யூ ட்ரீ’.

அகதா கிறிஸ்டியின் க்ரைம் நாவல்களே இலக்கியத்தரம் வாய்ந்தவை தாம். அவரது புலனாய்வுக் கதைகளில் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் இருப்பது மட்டுமல்ல, ஒரு தனிப்பட்ட துப்பறியும் நிபுணரின் அசாத்திய திறமையைக் கொண்டாடும் போக்கு இருந்த போதும், அதனைத் தாண்டிச் சமூகப் புரிதல்களை அதிகப்படுத்துவதும், சாதாரண மனிதர்களின் இருண்ட பக்கங்களையும், குற்றம் செய்யத் தூண்டும் காரணங்களையும், உளவியலையும் அதிகமாகப்

பேசுபவர். க்ரைம் வாசகர்களிடையே மிகவும் பிரபலமான ஷெர்லாக் ஹோம்ஸ் பாத்திரத்தைப் படைத்த ஆர்தர் கானன் டாய்லிடமிருந்து அகதா வேறுபடுவதும் இதனால் தான்.

ஷெர்லாக் ஹோம்ஸ் போன்ற ஒரே அசாதாரண துப்பறியும் அறிவு கொண்ட ஒரு பாத்திரத்தைப் படைக்காமல் ஹெர்குலே பைரோ, மிஸ் மார்பிள், டாமி மற்றும் டப்பென்ஸ் என்று பலவகையான துப்பறியும் நிபுணர்களைப் படைத்தவர். ஹெர்குலே பைரோ மிகவும் அன்பான, வேடிக்கைத்தனம் நிறைந்த, அலாதி யான அறிவு மிக்கவர் மட்டுமல்ல, மிகுந்த நுண்ணுணர்வு கொண்டவராகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார். குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதோடு நில்லாமல் சக கதை மாந்தர்களின் மீது மிகுந்த மனிதாபிமானம் கொண்டவராகவே பல கதைகளில் வலம் வருகிறார்.

The sad cypress கதையில் தவறாகக் கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு பெண்ணை நிரபராதி என்று நிரூபித்தபிறகு அந்தப் பெண்ணை ஒரு தலையாகக் காதலித்துத் துயருற்றாலும், இக்கட்டான சூழலில் அவளுக்குத் துணையாய் நின்ற டாக்டரிடம் பைரோ கூறும் வார்த்தைகள் மறக்க முடியாதவை. “ஆம், அவளது கடந்த காலக் காதல் ராபர்ட்டுக்கு உரியதாக இருந்தது. அதனால் என்ன, அவளது எதிர்கால மகிழ்ச்சி உன் கையில் இருக்கிறது” என்று தட்டிக் கொடுப்பார்.

இது போன்ற நிகழ்வுகளைப் பொதுவாகப் பிற க்ரைம் நாவல்களில், கதைகளில் காணவே முடியாது. மூளைக்கு அசாத்திய வேலை கொடுக்கும் அளவுக்குச் சிக்கல் நிறைந்த குற்றப்பின்னல்களைப் புனையும் திறமை மட்டுமல்ல உள்ளத்தின் சிக்கல்களையும் சுவாரசியமாக எழுதக் கூடியவர் என்று நிரூபித்தவர் அகதா கிறிஸ்டி.

Five Little Pigs எனும் கதையில் யாரும் செய்யாத புது முயற்சியைச் செய்திருப்பார். ஒரு கொலைக் குற்றம் நிகழ்ந்து 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, வழக்கு முடிந்து குற்றவாளி என்று ஒருவர் தண்டிக்கப்பட்ட பிறகும், உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்கும் பொறுப்பு ஹெர்குலே பைரோவுக்கு வந்து சேரும்.

தனது தந்தையைக் கொன்று விட்டதாகத் தாய்

தூக்கிலிடப்பட்டு விட்ட போதும், சிறுமியான தனக்குத் தாய் எழுதிய கடிதத்தில் தான் நிரபராதி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை, தனது பதினெட்டாவது வயதில் அறிந்து கொண்ட இளம்பெண்ணொருத்தி, தனது மன நிம்மதிக்காக, தாய் சொல்லி இருப்பது உண்மை தானா என்று உறுதிபடுத்திக் கொள்வதற்காக ஹெர்குலே பைரோவின் உதவியை நாடுவாள்.

“நான் உண்மையைத் தான் கண்டு பிடிப்பேன். அதில் உன் தாய் நிச்சயமாய்க் குற்றவாளி தான் என்றும் புலனாகலாம் பரவாயில்லையா?” எனும் விதிமுறையுடனே துப்பு துலங்கத் தொடங்குவார் ஹெர்குலே. ஆம், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்து விட்ட குற்றத்தின் உண்மைகளை எப்படி வெளிக் கொண்டு வர முடியும்? அந்தக் குற்றம்

நிகழ்ந்தபோது அந்த இடத்தில் இருந்த அத்தனை பேரையும் நாடிச் சென்று ஒவ்வொருவரிடமும் தனித்தனியே விசாரித்து அவர்கள் சொல்லும் உண்மைகள், பொய்கள் இரண்டையும் ஆராய்ந்து தெள்ளத்தெளிவாக நம்முன் உண்மையை வைக்கும்போது அதற்கான காரணமும் சேர்ந்து நம் மெய் சிலிர்ப்பதை உணர முடியும். மனிதமனதின் மகத்தான அம்சங்களையும் நம்ப முடியாத இருண்ட பக்கங்களையும் க்ரேம் வகைக் கதைகளிலும் எழுத முடியும் என்று நிரூபித்த இலக்கியம் அது.

மிஸ் மார்பிள் எனும் பாத்திரமும் மிகச் சுவாரசியமானது. ஓர் அமைதியான கிராமத்தில், திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் தனித்து வாழும் பேரிளம் பெண் தான் மிஸ் மார்பிள். கூர்மையான அறிவுடையவராகவும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்கும் நுண்ணுணர்வுள்ளவராகவும், ஹெர்குலே பைரோ போலவே நற்பண்புகளும் மனிதநேயமும் மிகுந்தவராகத் தான் மார்பிளையும் படைத்திருக்கிறார் அகதா. பொதுவாகத் துப்பறியும் நிபுணர்களை அதீத அறிவுக் கூர்மையும் அசாதாரணமான திறமையும் உள்ள, கிட்டத்தட்ட ரோபோக்கள் போலப் படைத்த ஆண் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வேறுபட்டு நின்றது அகதா கிறிஸ்டியின் சிறப்பு. பைரோவைக் கொண்டு 33 நாவல்களும், மிஸ். மார்பிளைக் கொண்டு 12 நாவல்களும் படைத்துள்ளார் கிறிஸ்டி.

மேரி வெஸ்ட்மகாட்டாக அவர் தனது க்ரேம் எழுத்து பாணியிலிருந்து முற்றிலும் விலகியே எழுதலானார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அதிவேகமாய் நகரும் பக்கங்களோ சுவாரசியத்தைக் கூட்டும் காட்சிகளோ அதிகம் இல்லாமல், சமூகம்குறித்த

தனது பார்வைகள், அரசியல் கருத்துகள் இவற்றை வெளிப்படையாக விவாதிக்கும் களங்களை இந்நாவல்களில் உருவாக்கிக் கொண்டார்.

‘த ரோஸ் அன்ட் த யூ டீ’ நாவலில், வர்க்க ஏற்றத் தாழ்வுகள், ஆண் பெண் உறவுகளில் அது ஏற்படுத்தும் சிக்கல்களை எல்லாம் பேசுகிறார். மேலும் கழிவிரக்கத்தை விரும்பி ஏற்கும் குணம் கொண்ட பெண்களையும், நாயக மனப்பான்மை கொண்ட அவர்களிடம் சில ஆண்கள் நிரந்தரமாப்ச் சிக்கி அல்லலுறுவதையும் நையாண்டியுடன் பேசுகிறார். மிக முக்கியமாக, அறிவும் சுதந்திரமான சிந்தையும் கொண்ட பெண், தன் இஷ்டப்படி ஒருவனைக் காதலித்து விட்டால், அந்தக் காதலனால் கூட அவளது மனதை முழுமையாக ஆதிக்கம் செய்து விட முடியாது. ஏதோ வன்மத்தால் அவளை வெற்றி கொள்ளும் எண்ணத்தோடு, அவள் மனதைக் கவர்ந்து சொல்லொணா துன்பத்துக்கு

ஆளாக்கிய போதும், அவளது சிந்தையை வெற்றி கொள்ள முடியாமல், அவன் பித்து நிலைக்கே சென்றுவிடுவதை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்யும் புனைவாகப் பரிமளிக்கிறது.

அகதாவின் க்ரைம் நாவல்களுக்கு இணையான புகழை அடைந்திராத மேரி வெஸ்ட்மகாட்டின் மீதும் அவற்றினூடாக அவர் பேசும் சமூக அரசியல் மீதும் நாம் விமர்சனங்கள் வைக்கலாம். ஆனால், ஒரு துறையில் கிடைத்த புகழைக் கொண்டு ஒரு பிரான்டை வளர்த்தெடுத்து, அதையே விரும்பிய எந்தத் துறையிலும் கால் பதிக்கக் கடவுச்சீட்டாகப் பயன்படுத்தும் போக்கு வளர்ந்து வரும் காலத்தில், மேரி வெஸ்ட்மகாட் எனும் புனைப்பெயர் தனிமனித அறத்துக்கும் படைப்புகளின் கேள்விக்கப்பாற்பட்ட தரத்துக்கும் அடையாளச் சின்னமாய் நிற்பதாகவே தோன்றுகிறது.

ஜெ. தீபலட்சுமி <deepalakshmiche2025@gmail.com>

அம்ருதா சந்தாதாரர் ஆகங்கள்! இதழ் உங்கள் இல்லம் தேடி வரும்!!

சந்தாதாரர் ஆக மூன்று வழிகள்

இமெயில்:	அழைக்க	அஞ்சல்
info.amrudha@gmail.com	044 24353555 9444070000	அம்ருதா, 1 கோவிந்த ராயல் நெஸ்ட் அடுக்ககம், 12 இரண்டாவது தெரு, மூன்றாவது பிரதான சாலை, சி.ஐ.டி நகர்-கிழக்கு, நந்தனம், சென்னை-600035

☒	காலம்	சந்தா தொகை (ரூ)
☐	ஆயுள்	6,000
☐	ஐந்து வருடம்	1,560
☐	இரண்டு வருடம்	660
☐	ஒரு வருடம்	330

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம்

உங்கள் காசோலை / வரைவோலையுடன் இந்தப் படிவத்தை அனுப்பவும்

பெயர்:.....

முகவரி:.....

.....பின்கோடு:.....

தொலைபேசி:.....இ-மெயில்:.....

காசோலை / வரைவோலை அனுப்புவர்கள் White Lotus Books (P) Ltd என்ற பெயரில் அனுப்பவும்.

ஆனந்தமான தற்செயல்

● பாவண்ணன்

காகா காலேல்கர், காந்தியடிகளின் உற்ற நண்பர். காந்தியடிகளோடு இணைந்து சபர்மதி ஆசிரமத்தில் பணிபுரிந்தவர். அவர் தொடங்கிய பல்வேறு போராட்டங்களில் பங்கேற்று சிறைத்தண்டனை பெற்றவர். மக்களுக்குத் தொண்டாற்றியபடியே எழுத்தாளராகவும் விளங்கியவர். இந்தியாவில் உள்ள எல்லா ஆறுகளையும் அருவிகளையும் தேடிச் சென்று பார்த்துப் பெற்ற அனுபவங்களைத் தொகுத்து, அவர் 'ஜீவன்லீலா' என்னும் தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார். அது தமிழில் பி.எம். கிருஷ்ணசாமி என்பவருடைய மொழிபெயர்ப்பில் சாகித்திய அகாதமியின் வெளியீடாகப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வந்தது.

'ஜீவன்லீலா', எனக்கு மிகவும் பிடித்த புத்தகம். அந்தப் புத்தகம் ஊட்டிய ஆர்வத்தின் விளைவாக அவர் வழியிலேயே நானும் பல ஆறுகளையும் அருவிகளையும் தேடிச் சென்று பார்த்து மகிழ்ந்தேன். அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படித்தபோது, அவர் இமயமலைக்கு ஒரு நடைப்பயணம் சென்றதைப் பற்றியும் அந்தப் பயண அனுபவங்களைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகமாக எழுதியிருப்பதைப் பற்றியும் படித்தேன். 'ஜீவன்லீலா' கொடுத்த உற்சாகத்தில் அந்தப் புத்தகத்தையும் தேடிப் படிக்க வேண்டும் என எனக்குள் ஆசை பெருகியது. உடனே அதைத் தேடத் தொடங்கினேன். எங்கும் கிடைக்கவில்லை. நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகுதான் அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு என் கைக்குக் கிடைத்தது. உடனே அதை வாங்கிப் படித்துமுடித்தேன். அந்தப் பரவசத்திலேயே பல நாட்கள் திளைத்திருந்தேன். ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் படிக்கும்போது காகா காலேல்கருடன் இணைந்து நானும் நடந்து செல்வது போன்ற எண்ணம் எழுந்தது. அப்போதே அப்புத்தகத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் எண்ணம் ஒரு விதையாக என் நெஞ்சில் விழுந்தது. முறையான அனுமதியைப் பெற்று, அடுத்த ஆறு மாதங்களில் அந்தப் புத்தகத்தை 'இமயமலை: ஒரு பண்பாட்டுப் பயணம்' என்னும் தலைப்பில் மொழிபெயர்த்து முடித்தேன்.

சாகித்திய அகாதமி கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் என் மொழிபெயர்ப்பைப் புத்தகமாக வெளியிட்டது. என்னைப்போலவே விட்டல்ராவும் பயணங்களில் விருப்பமுள்ளவர் என்பதாலும் அந்தப் பயண நூல் அவருக்குப் பிடிக்கக்கூடும் என்ற எண்ணத்தாலும் அவருக்கு ஒரு பிரதியை எடுத்துச் சென்று கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். இரண்டுமூன்று வார இடைவெளிக்குப் பிறகு அவரைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தபோது புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டதாகவும் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த அப்புத்தகம் நல்ல வாசிப்பனுபவத்தைக் கொடுத்ததாகவும் குறிப்பிட்டார்.

“அந்தக் காலத்துல ஏ.கே. செட்டியாருடைய பயண நூல்களைப் படிச்சிருக்கேன். காகா காலேல்கர் புத்தகத்தைப் படிச்சதும் அதுதான் ஞாபகம் வந்தது. இமயமலையில் அவரும் அவருடைய நண்பர்களும் நடந்துபோகிற காட்சியை ஒவ்வொரு வரியிலயும் என்னால உணர முடிஞ்சது.”

வாசிப்பில் தனக்குப் பிடித்தமான பல இடங்களைக் குறிப்பிட்டு நீண்ட நேரம் பேசினார் விட்டல்ராவ்.

சிறிதுஇடைவெளிக்குப் பிறகு, “நான் உங்களுக்கு எஸ்.வி.எஸ்.ங்கற ஓர் எழுத்தாளரைப் பத்தி சொல்லியிருக்கேன், இல்லையா? தக்கர்பாபா வளாகத்துல முதல்முதலா நூலகத்தை உருவாக்கியவர்” என்று பேசத் தொடங்கினார்.

“சொல்லுங்க சார். எழுத்தாளர் எஸ்.வி. சுப்பிரமணியன்தானே? நல்லாவே ஞாபகம் இருக்குது. நீங்களும் சா. கந்தசாமியும் அசோகமித்திரனும் ஆளாளுக்கு அம்பது நூறு புத்தகங்களை எடுத்துட்டு போய் அந்த நூலகத்துக்கு அன்பளிப்பா கொடுத்ததா சொல்லியிருக்கீங்க” என்றேன்.

“அவரேதான். அவரேதான்” என்று விரலை உயர்த்தினார் விட்டல்ராவ்.

“அந்தக் காலத்துல அந்த நூலகத்துக்கு இராஜாஜி நூலகம்னுதான் பேரு. அந்த நூலகத்துல ஒவ்வொரு வாரமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாள்ல் சாயங்கால நேரத்துல

யாராவது ஒருவர் ஒரு புத்தகத்தை அறிமுகப்படுத்திப் பேசற மாதிரி ஒரு கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்வார் எஸ்.வி.எஸ். அசோகமித்திரன், சா. கந்தசாமி, க.நா. சு. எல்லாம் அந்தக் கூட்டத்துல பேசியிருக்காங்க.”

“சரி.”

“ஒரு நாள் எஸ்.வி.எஸ். என்கிட்ட ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்து இதைப் படிச்சிட்டு அடுத்த வாரம் நீங்கப் பேசுங்கன்னு சொன்னாரு. ஏதாச்சிம் புது நாவலா இருக்கும்னு நெனச்சி நானும் ரொம்ப ஆவலோடு அந்தப் புத்தகத்தை வாங்கிப் பிரிச்சேன்.”

“என்ன புத்தகம் சார்?”

“நான் நினைச்ச மாதிரி நாவலோ சிறுகதைத் தொகுதியோ கிடையாது. சபரிமலைக்குப் போகிற பயணத்தைப் பத்திய புத்தகம். அதனுடைய தலைப்பு சபரிமலைப் பயணமா, அய்யப்பமலைப் பயணமாங்கறது சரியா ஞாபகம் இல்லை. காகா காலேல்கருடைய இமயமலைப் பயணம் மாதிரி அதுவும் ஒரு பயண நூல்.”

“மொழிபெயர்ப்பா?”

“இல்லை இல்லை. நேரிடையாவே தமிழில எழுதன புத்தகம்தான். ஒரு கோயில் பயணத்தைப் பத்தி நாம என்ன பேசறதுன்னு எனக்குள்ள ஒரு தயக்கம் இருந்தது. அதனால எஸ்.வி.எஸ்.கிட்ட, ‘இது என்னமோ பார்க்கறதுக்கு பத்திப் புத்தகம் மாதிரி இருக்குது சார், இதைப் பத்தி நான் எப்படிப் பேசறது’ன்னு மெதுவா தயங்கித் தயங்கிக் கேட்டேன். அவரு சிரிச்சிகிட்டே என் தோளைத் தட்டிக் கொடுத்தாரு. ‘புத்தகத்துடைய தலைப்பைப் பார்த்து அப்படியொரு முடிவுக்கு வந்துடாதிங்க. படிச்சி முடிச்சிங்கன்னா, நீங்களே பல பேருகிட்ட அவசியம் படிக்கவேண்டிய புத்தகம்தான் சிபாரிசு பண்ணுவீங்க. அந்த அளவுக்கு ரொம்ப சுவாரசியமான புத்தகம்’னு சொல்லி அனுப்பி வச்சிட்டாரு.”

“அப்படியா? படிச்சி முடிச்சதும் உங்களுக்கு எப்படி தோணிச்சி?”

“சின்னப் புத்தகம்தான் அது. நூத்திநாப்பது, நூத்தியம்பது பக்கம்தான் இருக்கும். ரெண்டு நாள்லயே படிச்சிட்டேன். எஸ்.வி.எஸ்.சொன்னது நூத்துக்கு நூறு உண்மைன்னு அப்பதான் புரிஞ்சது. அந்தப் புத்தகத்துல இருந்த ஒவ்வொரு கட்டுரையும் அற்புதமான அனுபவக் கட்டுரை. ஒரு அனுபவக் கட்டுரையை எப்படி எழுதணும்ங்கறதுக்கு இலக்கணம் மாதிரி அமைந்த கட்டுரைகள். காகா காலேல்கர் கட்டுரையைப் படிக்கறபோது எனக்கு அந்த சபரிமலைப் பயணம் புத்தகம்தான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.”

“யாரு எழுதன புத்தகம் சார்?”

“பரந்தாமன்னு ஒரு எழுத்தாளர். அந்தக் காலத்துல ‘துக்ளக்’ பரந்தாமன்னு சொல்வாங்க.”

ஒருகணம் அந்தப் பெயரை மனத்துக்குள் அசைபோட்டேன். நான் படித்த எழுத்தாளர்களின் பட்டியலில் அந்தப் பெயர் இல்லை. “தெரியலை சார்” என்றேன்.

“அவரு பத்திரிகையிலயே அதிக காலம் இருந்ததால அதிகமா எழுதலை. ஒன்னு ரெண்டு மட்டும்தான் எழுதியிருக்காரு. அவரு யாருன்னு சொன்னா, நீங்க ஆச்சரியப்படுவீங்க.”

“யாரு சார்?”

“சுந்தர ராமசாமி இருக்காரே, அவருடைய தாய்மாமன்.”

அதைக் கேட்டதும் என் மனம் சுறுசுறுப்படைந்தது. “அந்தப் பேரை சுந்தர ராமசாமி ஒருசில கட்டுரைகளால் குறிப்பிட்டிருக்கறாரு சார். அது ஞாபகம் இருக்குது” என்றேன்.

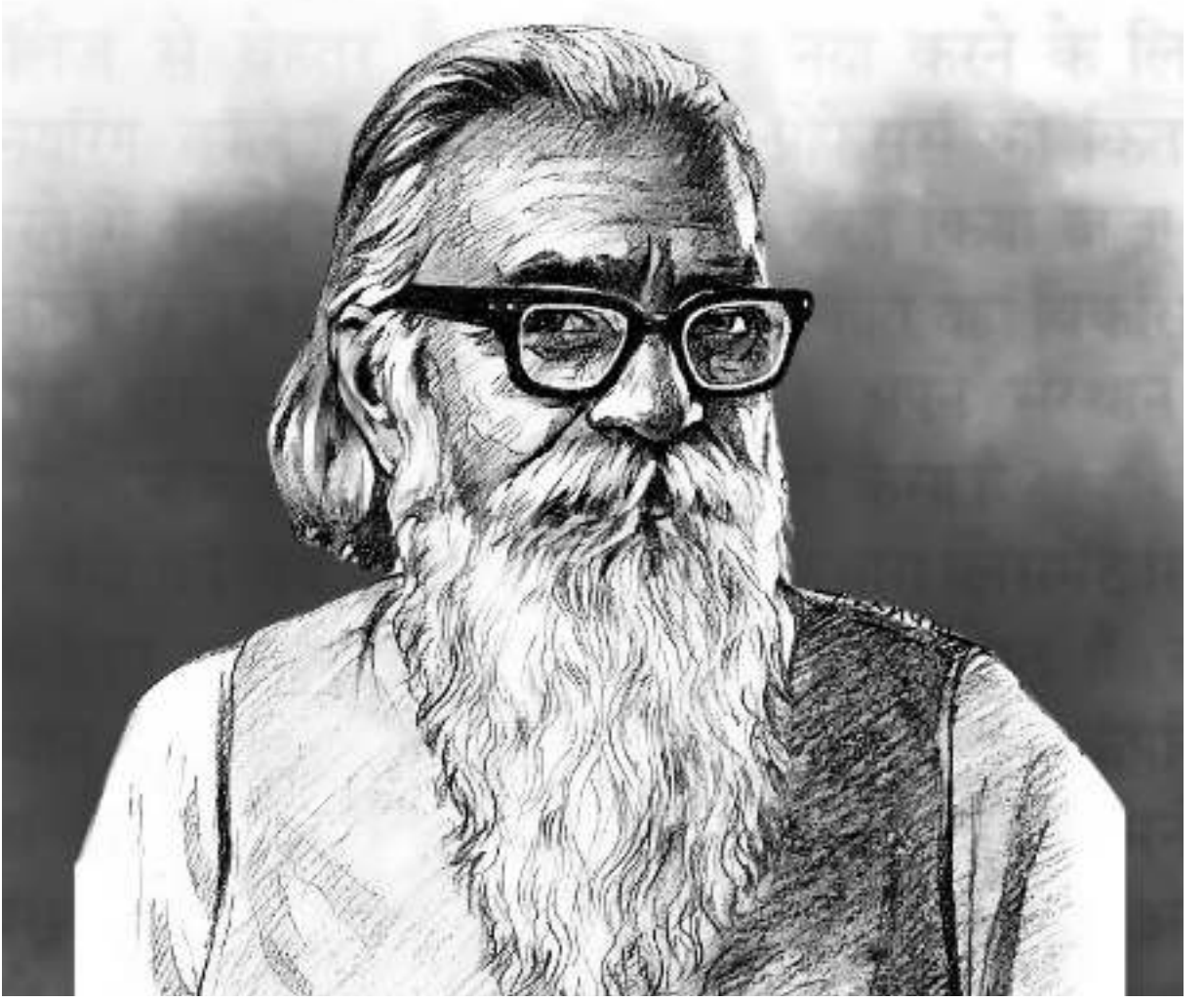
“எனக்கும் அந்தப் புத்தகத்தைப் படிச்சி முடிக்கிறவரைக்கும் யாருன்னு தெரியாது. அந்தப் பரந்தாமனும் அந்தக் கூட்டத்துலதான் இருந்தாரு. நான் பேசி முடிச்சதும் அவரை அழைச்சி எஸ்.வி. எஸ்.தான் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினாரு. அப்பதான் அவர் தன்னை சுந்தர ராமசாமியுடைய தாய்மாமன்னும் என்.எஸ்.கே.கிட்ட ஒரு காலத்துல வேலை செஞ்சதையும் தற்சமயத்துல துக்ளக்ல வேலை செய்யறதையும் சொன்னாரு.”

“சரி. புத்தக அறிமுகக்கூட்டம் எப்படி நடந்தது?” என்று கேட்டு நான் மீண்டும் அவரைப் பழைய நினைவை நோக்கிச் செலுத்தினேன்.

“ஆமாம். நல்லா படிச்சி குறிப்புகள் எல்லாம் எடுத்து வச்சிகிட்டு, ஒரு முக்கால் மணி நேரம் நான் அந்தப் புத்தகத்தைப் பத்தி பேசினேன். அந்த உரை எல்லாருக்கும் பிடிச்சிருந்தது. எனக்கும் ஒப்புக்கொண்ட வேலையைத் திருப்தியா செஞ்சோம்னு ரொம்ப மனநிறைவா இருந்தது.”

“சபரிமலைப் பயணம் ஒரு புத்தகமா எழுதற அளவுக்கு ரொம்ப நீண்ட பயணமா சார்?” என்று தெரிந்துகொள்ளும் ஆவலில் கேட்டேன்.

காகா கலேல்கர்

“இந்தக் காலத்துல எல்லாரும் ரெண்டுமுணு நாள்ல ஐயப்பன் கோவிலுக்குப் போய்ட்டு வராங்க. ஆனா அந்தக் காலத்துல அந்த மாதிரியெல்லாம் இல்லை பாவண்ணன். நடந்துதான் போகணும். நடந்துபோற பாதைக்குப் பெருவழிப்பாதைன்னு பேரு. கிட்டத்தட்ட அறுபது கிலோமீட்டர். காட்டு வழி. கல்லும் முள்ளும் நெறஞ்ச இடம். ஒவ்வொரு அடியையும் பார்த்துப் பார்த்து நடக்கணும். போய்ச் சேர ஒரு வாரம் ஆகிடும். அப்புறம் திரும்பி வர இன்னொரு வாரம். சபரிமலைப் பயணம்னு சொன்னா அந்தக் காலத்துல கிட்டத்தட்ட ரெண்டு வாரப் பயணம்.”

“முழுக்க முழுக்க நடைப்பயணம்தானா?”

“நடந்துதான் போயாகணும். சபரிமலைப் பயணத்துல அதுதான் விதி. எருமேலின்னு ஒரு இடம். அந்த இடத்துலேர்ந்து நடக்க ஆரம்பிக்கணும். அது தெய்வம் மஹிஷையைக் கொன்னு வீசிய இடம்னு ஒரு நம்பிக்கை. மஹிஷின்னா எருமை. உண்மையான பேரு எருமைவேலி. சொல்லிச் சொல்லி நாக்குப் பழக்கத்துல எருமேலின்னு ஆயிட்டிது. அங்க ஒரு பெரிய சாமி உக்காந்திருப்பாரு. அந்த இடத்துக்கு வரக்கூடிய ஒவ்வொரு பக்தருக்கும் விபூதி பூசி ஆசீர்வாதம் செஞ்சி அனுப்பி வைப்பார்

அவர். அவருகிட்ட விபூதி பூசிக்காம நீங்க நடைப்பயணத்தைத் தொடங்க முடியாது. அவரு இருமுடியை இறக்கி வச்சிட்டாருன்னா, யாரா இருந்தாலும் திரும்பிப் போகவேண்டியதுதான். அவருடைய ஆசியோடு அந்தப் பயணம் தொடங்குது.”

“ஆச்சரியமா இருக்குது சார்.”

“புத்தகத்துல இப்படி படிச்சி ஆச்சரியப்படறதுக்கு ஏராளமான செய்திகள் இருந்தது. நடந்துபோற வழியில அழுதைன்னு ஒரு நதி உண்டு. அங்க பக்தர்கள் எல்லாரும் இருமுடியை எறக்கி வச்சிட்டு குளிக்கறாங்க. குளிச்சி முடிச்சி எழுந்து வரும்போது அந்த நதியில மூழ்கி ஒரு கல்ல எடுத்து மடியில கட்டிக்கறாங்க. அதை யாரும் கீழ் போடக் கூடாது. சரணம் சரணம்னு சொல்லிகிட்டே நடக்கணும். அடுத்ததா ஒரு குன்று வரும். அந்தக் குன்றுல அந்தக் கல்லை எடுத்து வச்சிடணும். அது ஒரு சடங்கு.”

“சரி.”

“அதுக்கப்புறம் ஒரு இடத்துல பத்ரகாளி கோயில் உண்டு. அங்க தரிசனத்தை முடிச்சிகிட்டு மறுபடியும் நடக்கணும். வழியில கரிமலைன்னு ஒரு இடம் உண்டு.

கரின்னு சொன்னா யானைன்னு அர்த்தம். அந்த மலையைப் பார்க்கறதுக்கு ஒரு பெரிய யானை நின்னுட்டிருக்கற மாதிரி இருக்கும். நடக்கறதுக்கு ரொம்ப கஷ்டமான பாதை. அதுவரைக்கும் ஐயப்பனுக்கு சரணம் சொல்லாதவங்க கூட அந்தப் பாதையில் நடக்க ஆரம்பிச்சதும் சரணம் சொல்ல ஆரம்பிச்சிடுவாங்க. அந்த அளவுக்குச் சிரமமான பாதை.”

“சரி.”

“அதுக்கப்பறம் இன்னொரு மலை. அதனுடைய உச்சியிலதான் ஐயப்பன் கோயில். அதுவும் ஏறிப் போகறதுக்கு ரொம்ப ரொம்ப கஷ்டமான பாதை. கடைசியில் பதினெட்டு படி கொண்ட அமைப்பு. அவ்வளவு படிகளையும் மூச்சை புடிச்சிகிட்டு ஏறி நின்னு ஐயப்பனக் கும்பிடணும். தரிசனம் முடிஞ்சதும் போன மாதிரியே நடந்து திரும்பி வரணும். ரெண்டு வாரப் பயணம்ங்கறது சாதாரணமான காரியமில்லை. எல்லாராலயும் முடியக்கூடிய விஷயமும் இல்லை. பெரிய சாதனைன்னுதான் சொல்லணும்.”

“நீங்க சொல்றத கேக்கறதுக்கே மலைப்பா இருக்குது. இது எல்லாமே எந்த வசதியும் இல்லாத அந்தக் காலத்துல நடந்துபோகிற பயணமா இருந்திருக்குதுங்கற விஷயம் ரொம்ப முக்கியமா படுது. சபரிமலையா இருந்தா என்ன, இமயமலையா இருந்தா என்ன, நடந்துபோய் நம்ம உடம்பையும் மனசையும் ஒரு அனுபவத்துக்குப் பழக்கப்படுத்தறது அந்தக் காலத்துல ஒரு பரவசமான அனுபவமாதான் இருந்திருக்கணும்.”

“ஆமாம். காகா காலேல்கர் மாதிரி பரந்தாமனும் அந்தப் பரவசத்தைப் பத்திதான் சொல்றாரு. எஸ். வி.எஸ். அழுத்தம் கொடுத்து சொல்லலைன்னா, நான் அந்தப் புத்தகத்தைப் படிச்சிருக்கமாட்டேன். இப்படித்தான் ஒரொரு வாய்ப்பும் ஒரொருத்தர் வழியா நமக்கு வந்து சேருது.”

ஒரு கணம் என்ன சொல்வது என்றே தெரியாமல் நான் அவருடைய முகத்தையே பார்த்தபடி இருந்தேன். பிறகு “மனித வாழ்க்கையில் அந்தக் காலத்துல என்னென்ன விதமான வகையில் பரவசங்கள் இருந்திருக்குது பாருங்க சார். அவுங்களும் அதைத் தேடிட்டு போயிருக்காங்க. இன்னனைக்கு நமக்கு இருக்கறது ஒரு தட்டையான வாழ்க்கை. நம்ம உடம்பும் சரி, மனசும் சரி எதுக்குமே தயாரா இல்லை. அப்புறம் நம்ம வாழ்க்கையில் எங்கேருந்து பரவசம் வரும்?” என்றேன்.

“நீங்க சொல்றது நூத்துக்கு நூறு உண்மை பாவண்ணன். எதையும் தேடாம, எதையும் இழக்காம, எதையுமே அடைய முடியாது” என்றார் விட்டல்ராவ்.

சில கணங்களுக்குப் பிறகு அவரே தொடர்ந்து, “இந்தப் புத்தகத்துல மறக்கமுடியாத ஒரு இடம் உண்டு. ரொம்ப கவித்துவமான இடம். அது இன்னும் என்

மனசுல பசுமையா பதிஞ்சிருக்குது” என்று சொல்லி என் ஆர்வத்தைத் தூண்டினார்.

“என்ன சார், சொல்லுங்க.”

“ஒரு இடத்துல காட்டு வழியில் பரந்தாமன் சிக்கிக்கறாரு. அவரு போறது சீசன் இல்லாத நேரங்கறதால அதிக அளவுல நமாட்டமும் கிடையாது. துணைக்கு நடக்க ஆளும் கிடையாது. அவரா மனம் போன போக்குல ஒரு பாதையில் கொஞ்ச தூரம் நடக்கறாரு. மனசுல என்னமோ ஒரு குழப்பம், பத்து நிமிஷத்துல பொறப்பட்ட இடத்துக்கே திரும்பி வந்துடறாரு. அப்புறம் அங்கேந்து பிரிஞ்சி போகக்கூடிய இன்னொரு பாதையில் போறாரு. பத்து நிமிஷம் கழிச்சி அதுலயும் தொடர்ந்து நடக்காம திரும்பி வந்துடறாரு. சரியான திசை தெரியாம தடுமாறி நிக்கறாரு.”

பதில் தெரிந்துகொள்ளும் ஆவலைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல், “ஐயையோ. பாவம். அப்புறம் எப்படித்தான் வழியைக் கண்டுபிடிச்சாரு?” என்று கேட்டேன்.

“இருங்க, இருங்க சொல்றேன்” என்று தடுத்தாட்கொள்வதுபோலக் கையை உயர்த்திப் புன்னகைத்தார் விட்டல்ராவ். பிறகு, “திடீர்னு ஒரு மூலையிலேருந்து ஒரு குரல் கேக்குது. உடனே திகைச்சிப்போய் திரும்பிப் பார்க்கறாரு பரந்தாமன். பக்கத்துல ஒரு மரத்தடியில் தாடி வச்ச ஒரு பெரியவர் சிரிச்சிகிட்டே உக்காந்திருக்காரு. இவ்வளவு நேரம் அவரைப் பரந்தாமன் கவனிக்கவே இல்லை. இப்படி அசையாம மரத்தோடு மரமா அவரு அங்க உக்காந்திருப்பாருங்கற விஷயத்தை அவரால நம்பவே முடியலை. அந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மீண்டு என்ன சொல்றீங்க ஐயான்னு கேக்கறாரு. இந்தப் பக்கமா போற, அப்புறம் திரும்பி வர. அடுத்து அந்தப் பக்கமா போற, அப்புறம் திரும்பி வர? உனக்கு எங்க போவணும்? உனக்கு என்ன பிரச்சினை, ஏன் இந்தத் தடுமாற்றம்னு கேட்டாரு. பரந்தாமன் ஐயப்பன் தரிசனத்துக்காகப் போகறதா சொல்றாரு. நீ அரைகுறையா நம்பிக்கை வச்சிருக்கிற ஆள் மாதிரி தெரியுது? ஏன் அப்படி இருக்க? எதுலயும் முழுசா நம்பிக்கை வை. நீ முதல்ல போன பாதைதான் சரியான பாதை. போ போ. அந்தப் பாதையிலயே போ” என்று கையை நீட்டி அவர் போகவேண்டிய பாதையைச் சுட்டிக் காட்டறாரு. பெரியவருக்கு நன்றி சொல்லிட்டு அந்தப் பாதையிலயே நடந்துபோன பரந்தாமன் கடைசியா கோயிலுக்குப் போய்ச் சாமியைப் பார்த்துட்டாரு.”

“சரியான நேரத்துல சரியான திசையை அவருக்கு உணர்த்தியிருக்காரு அந்தப் பெரியவரு.”

“ஆமாம். தரிசனத்துக்குப் பிறகு அந்த வளாகத்தைச் சுத்தி வரும்போது அந்தப் பெரியவரை மறுபடியும் பார்த்ததா பரந்தாமன் குறிப்பிடறாரு. தனக்கு முன்னால அவர் எப்படி கோவிலுக்குள்ள வந்தாருன்னு

அவருக்குள்ள ஒரு குழப்பம். ஆச்சரியத்தோடு அவரு பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தாராம். அவரு பரந்தமாணைப் பார்த்துப் போ போ போயிகிட்டே இருன்னு சொல்றமாதிரி தலையை அசைச்சி சிரிச்சாராம். அந்த இடத்தைப் படிக்கும்போது எனக்கே மெய்சிலிர்த்துப் போச்சி. பரந்தாமனுக்கு எப்படி இருந்திருக்கும், யோசிச்சி பாருங்க.”

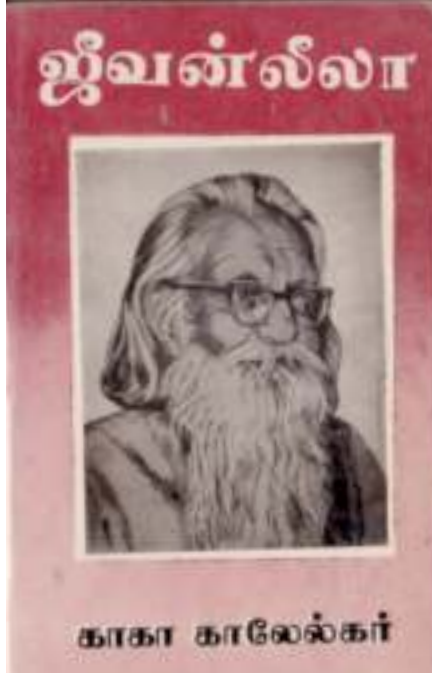
நான் ஒருகணம் அந்தக் காட்சியை என் மனத்திரையில் நிகழ்த்திப் பார்த்தேன். அற்புதமான அனுபவமாக இருந்தது. அக்கணமே அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும் ஆர்வம் எழுந்தது. ”அந்தப் புத்தகம் இன்னும் உங்ககிட்ட இருக்குதா சார்? நீங்க சொல்றத கேட்கக்கேட்க அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கணும் போல இருக்குது” என்று கேட்டேன்.

அதைக் கேட்டதும் அவர் முகம் வாடியது. ”ரொம்ப நாளா நான் அந்தப் புத்தகத்தைப் பத்திரமா வச்சிருந்தேன் பாவண்ணன். ஒருநாள் என் மனைவிக்கு அறிமுகமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவங்க ஏதோ ஒருநாள் சபரிமலைக்குப் போறதைப் பத்தி பேசியிருக்காங்க. என் மனைவிக்குத் திடீர்னு வீட்டுல வச்சிருந்த பரந்தாமன் புத்தகம் ஞாபகம் வந்திட்டுதுபோல. உடனே அதை எடுத்து சபரிமலைக்குப் போகறதுக்கு முன்னால இதையெல்லாம் தெரிஞ்சிகிட்டு போங்கன்னு சொல்லி அந்தப் புத்தகத்தை அவுங்ககிட்ட கொடுத்து அனுப்பிட்டாங்க. எனக்கு அது தெரியாது. ரொம்ப நாள் கழிச்சி நான் அதை வேற ஒரு காரணத்துக்காகத் தேடும்போது என் மனைவி இப்படி கொடுத்துட்டதா சொன்னாங்க.”

ஒரு கணம் எனக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. ”எந்தப் பதிப்பகம் அந்தப் புத்தகத்தைப் போட்டாங்கன்னு நினைவு இருக்குதா சார்? தெரிஞ்சா, அவுங்ககிட்டயே அச்சில இருக்குதா இல்லையான்னு தெரிஞ்சிக்கலாம்” என்று கேட்டேன்.

உதட்டைப் பிதுக்கியபடி இல்லை என்பதுபோலத் தலையை அசைத்தார் விட்டல்ராவ். ”சரியா ஞாபகம் இல்லை பாவண்ணன். எங்கயாவது பழைய லைப்ரரியில தேடிப் பார்த்தா கிடைக்கறதுக்கு வாய்ப்பிருக்குது” என்றார்.

பரந்தாமன் என்னும் பெயரை மனத்தில் ஆழமாகப் பதித்துக்கொண்டேன். நண்பர்கள் வழியாக எப்படியாவது அந்தப் புத்தகத்தைக் கண்டுபிடித்துவிடலாம் என்றொரு நம்பிக்கை எனக்குள் எழுந்தது.

”அந்தப் பரந்தாமனை அதுக்கப்புறம் நீங்க சந்திச்சீங்களா சார்?”

”ஆமாம். தக்கர்பாபா கூட்டம் நடந்து சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு இன்னொரு சந்தர்ப்பத்துலயும் நான் அவரைப் பார்த்தேன். என் பேரும் முகமும் அவருக்கு நல்லாவே ஞாபகம் இருந்தது. வணக்கம் சொன்னவுடனேயே கண்டுபிடிச்சிட்டாரு?”

”அது எப்ப நடந்தது?”

”உங்களுக்கு எழுத்தாளர் மா. அரங்கநாதன் தெரியுமில்லையா? பொருளின் பொருள் கவிதைங்கற தலைப்புல அந்தக் காலத்துல ஒரு புத்தகம் எழுதினாரு. அதுதான் அவருடைய முதல் புத்தகம். அந்தப் புத்தகத்துக்கு ஒரு அறிமுகக்கூட்டத்தை நாங்க

நண்பர்கள் சேர்ந்து நடத்தினோம். அந்தக் கூட்டத்துக்குப் பரந்தாமன் வந்திருந்தாரு. தாடியெல்லாம் வச்சிகிட்டு வயசான தோற்றத்துல இருந்தாரு. ஆனா மலர்ச்சியான சிரிச்ச முகம். கூட்டம் முடிஞ்சதும் நேரா அரங்கநாதன்கிட்ட போய்ப் பாராட்டிப் பேசனாரு. ”நான் யாருன்னு உங்களுக்குத் தெரியுதா”ன்னு அரங்கநாதன் அவருகிட்ட கேட்க, ”உன்னை எப்படிப்பா மறக்க முடியும்? நீ நாகர்கோவில் மா.சுப்பரமணியன் தம்பிதான்”ன்னு கேட்டாரு பரந்தாமன். அரங்கநாதன் அமைதியா சிரிச்சிகிட்டே அவரைப் பார்த்தாரு.”

”உங்ககிட்ட பேசலியா?”

”நான் அரங்கநாதன் பக்கத்துலயே நின்னுட்டிருந்தேன். என்னைப் பார்த்ததுமே கையைப் புடிச்சி அழுத்தித் தன்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிச்சாரு. அதுக்கப்புறம் கொஞ்ச நேரம் பழைய கதைகளையெல்லாம் பேசியிருந்துட்டு கௌம்பிப் போயிட்டாரு. அவரு நடந்துபோறத பார்க்கறபோது இருமுடியோடு கல்லும் முள்ளும் நிறைஞ்ச பாதையில் ஒரு பக்தர் நடந்துபோகிற மாதிரி நெனச்சிகிட்டேன்.”

விட்டல்ராவ் சில கணங்கள் பேச்சின்றி அமர்ந்திருந்தார். அந்தக் காட்சி அவர் கண்கள் முன்னால் நிழலாடுவதாக நான் நினைத்துக்கொண்டேன்.

இமயமலைப் பயணத்தில் தொடங்கிய எங்கள் உரையாடல் சபரிமலைப் பயணத்தில் முடிவடைந்ததை ஒரு தற்செயல் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனந்தமான தற்செயல்.

பாவண்ணன் <writerpaavannan2015@gmail.com>

இயல்பான மழை

● பூமா ஈஸ்வரமூர்த்தி

காலை நாலரை மணிக்கெல்லாம் கிருஷ்ணராஜபுரம் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் வெளி வந்து, பேருந்து பிடித்து, வீட்டுப் பக்கமுள்ள பேருந்து நிறுத்தத்தில் இறங்கி, குழந்தை கல் எறியும் தூரத்தில் இருக்கும் என் அடுக்ககத்தில் நுழையும்போது மணி ஆறு.

ஐந்தாவது தளத்தில் எப்போதும் வெள்ளைச் சட்டையோடு புன்னகையை அணிந்திருக்கும் பெரியவர் கீழே குனிந்து கொண்டே எதிரில் நடந்து வந்தார்.

“ஏதாவது தொலைத்து விட்டார்களா, கீழே பார்த்துக் கொண்டே வருகிறீர்களே?”

“இல்லை, இரவில் அயர்ந்து தூங்கி விட்டேன். நேற்று மழை பெய்ததா தெரியவில்லை. பெய்ததும் பெய்யாததும் நிலத்தைப் பார்த்தால்தானே தெரியும். நிமிர்ந்து வானத்தைப் பார்த்தால் எப்படி தெரியும்.”

“நீங்கள் சொல்வது சரிதான்.”

அவரை அகன்று வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும் கேட்டேன், “நேற்று ராத்திரி மழை உண்டா.”

“மழை வாசம் வந்தது, மழை வந்த மாதிரி தெரியலை. ஒரு வேளை மூணாம் மனுஷன் போலப் பக்கத்து தெருவில் நின்று நம்ம தெருவை, நம்மவீட்டை பார்த்துட்டு மட்டும் போனதோ என்னவோ.”

சுமையலறையை ஒட்டிய பால்கனியில் சாப்பிட அமர்ந்திருந்தோம். வீடு ஏழு தளமுள்ள ஒரு அடுக்ககத்தின் முதல் தளத்தில் அமைந்திருக்கிறது. மிகக் கீழேயும் இல்லை ரொம்ப மேலும் இல்லை. இன்று வெயில் இல்லை. மழை வரலாம்.

உயரமான மரத்தின் கிளைகளிருந்து பறவைகளின் கூக்குரலை பக்கத்தில் கேட்கலாம். அணில்கள் துள்ளி விளையாடுவதை ரசிக்கலாம். இலைகளில் தயங்கி தயங்கி நிற்கும் நீர்த் துளிகளை, வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் வர்ண ஒத்திசைவுகளை கவனிக்கலாம்.

“இன்று என்ன சாப்பாடு?”

“சுடச் சுட பால் கஞ்சி. ஆளாளுக்கு நாலேநாலு தம்பளார்தான்.”

“அம்மா, பால் கஞ்சி நாம சாப்பிட்டு எவ்வளவோ நாளாயிற்று.”

ஆளாளுக்கு முதல் தம்ளர் பால் கஞ்சி கிடைத்தது. தொட்டுக் கொள்ள சின்னஞ் சிறிய தட்டில் இடித்த வெல்லம்.

மகனுக்குப் பிடித்திருந்தது. “அம்மா பால் கஞ்சி எப்படி போடணும்?” என்றான்.

மனைவிக்குச் சமையல் பற்றி யார் கேட்டாலும் ரசிக்கிற மாதிரி, ருசிக்கிற மாதிரி, அப்படியே சொல்வாள். அதுவும் மகன் கேட்டால் விடுவாளா?

“இந்தப் பாரு நல்லா சொல்றேன் கேட்டுக்கோ. முதலில் தேவையான அரிசியை நல்ல களைஞ்சு, மிக்ஸியில் ஒரு அடி போட்டுக்கணும். அரிசி அப்போ குருணாயாகிரும். அதைக் குக்கரில் தேவையான தண்ணிய ஊத்தி பாத்திரத்தில் வச்சு அதுல கொஞ்சம் வெள்ளை பூண்டு, கொஞ்சம் சீரகம், கொஞ்சகொஞ்சம் வெந்தயம், காயப் பவுடர் எல்லாம் போடணும். காய்ஞ்ச சாரணை வேரைப் பொடிப்பொடியாக்கி சின்னத் துணியில் கட்டி. அதையும் பாத்திரத்துக்குள்ள போடணும். பாத்திரத்தைச் சரியான தட்டு வச்சு மூடிக் குக்கரையும் மூடிட்டு அடுப்பல தீ ஏத்தி கொஞ்ச நேரம் கழிச்சு கொண்டைய சொருகிறணும். அவ்வளவுதான்.

“இன்னோரு அடுப்பல பாலையும் சுட வைக்கணும். ஏலக்கா கிராம்பு போடணும். சுட்ட பாலை இறக்கி குக்கர்ல வச்சிருந்த சாதத்தை போட்டு நல்ல கிண்டிரணும். அவ்வளவேதான். பால் கஞ்சி ரெடி.”

மகன் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டான். சீக்கிரமா ஒருநாள் அவனே பால் கஞ்சி போட்டு நண்பர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

வயிறு முட்டப் பால்கஞ்சி குடிச்ச பிறகு நாங்கள் வீட்டின் மத்திய அறையில் அமர்ந்திருக்கிறோம்.

“இப்போது சொல்லுங்கள் அப்பா, அங்கே என்னல்லாம் நடந்தது?”

சொல்லலானேன்.

வெள்ளி நடு இரவில் திருச்சி போய்ச் சேர்ந்தேன். இறங்கும் போதே சளசளன்னு மழை. மாமாவிடம் பேசினேன். “மாமா ஊருக்கு வந்துட்டேன், வரும்போது ஏதாவது வாங்கி வரனுமா?”

“ஒண்ணும் வேண்டாம் நேரா வீட்டுக்கே வந்துரு. இன்னேரத்துல பஸ் இருக்காது. ஆட்டோ புடிச்சே வா. பாத்து பத்திரமா வா. பேரம் பேசாதே. கேட்ட காசைக் கொடுத்திரு. ஆட்டோ கிடைக்கல்லன்னா சொல்லு. நான் ஸ்கூட்டர் எடுத்துட்டு வர்றேன்.”

மாமாவுக்கும் அதைக்கும் பிடிச்ச வார்த்தைகளே, ‘பாத்து பத்திரமா வா, பாத்து பத்திரமா வா’ என்பதுதான்.

நல்ல மழையான்னு கேட்டதற்கு ஆட்டோ ஓட்டிவந்தவர் சொன்னார். “ஆமாங்க, சரியான மழை. ஊருக்குள்ளே வெள்ளமே வந்த மாதிரி. நேற்று சாயந்தரத்துக்கு பிறகே மழை குறைஞ்சிருக்கு. முழுசும் இன்னும் விடல. ரெண்டு நாளா பள்ளில்லாம் கிடையாது. பகல்ல வெளிச்சம் இருக்கு. ஆனா யாரும் சூரியனை பார்க்கலை.”

போன வழியெல்லாம் அங்கங்கே தண்ணி ஓடிக்கிட்டேதான் இருந்துச்சு. மாமா வீட்டு தெருவில் கூடத் தண்ணிதான்.

வீட்டுக்குள் போனேன். அதை குடான காஃபியோடு காத்திருந்தாள்.

“என்ன அதை என்னாச்சு”ன்னு கேட்டதுக்கு, “நீ முதல்ல உள்ள போய்க் கைலிக்கு மாறு. தலையை நல்ல துவட்டிக்கோ.”

மாமா கையோட காத்திருந்தார்.

“இன்னிக்கு சாயந்தரம்தான் வீட்டுக்கு வந்தோம். ரெண்டு நாளும் உங்க வீட்டிலதான் இருந்தோம்.”

“ஆனக்காவுலயா. சரி என்னதான் ஆச்சு அத முதல்ல சொல்லுங்க.”

“இந்த வாரம் பூரா மழைதான். முதல்ல அப்பப்போ விட்டுவிட்டு பெய்ஞ்சுது. மாமா போஸ்ட் ஆபிஸுக்கும் நான் ஸ்கூலுக்கும் தினம் குடையோட போய் வந்துதான் இருந்தோம். புதுனுக்குப் பிறகுதாம் மழை ஓங்கிடுச்சு. வியாழனுக்கு பிறகு பள்ளில்லாம் லீவு. திருவானக்காவுல உங்க வீட்டுப் பக்கமும் மழைதான். வெள்ளம் இல்ல. எல்லாப் பக்கமும் மழைத் தண்ணிதான். அண்ணன் வங்கிக்கு லீவு போட்டுட்டான். நானும் அம்மாவும் ஒரே ஸ்கூல்தானே. எங்களுக்கும் லீவு. இங்க மாமா மட்டும் வேலக்கு போனாங்க.

“வியாழன் சாயந்தரத்துக்கு மேலதான் பிரச்சனையே. நம்ம அபார்ட்மெண்டுக்கு அடுத்து ஒரு பெரிய காலி மனை. அதுக்கும் நமக்கும் இடையில ஒத்த சுவர். அடிக்கடி ரோட்டுக்கு மேல ரோட்டைப் போட்டுத் தரைய விட. ரோடு உயரமாயிடுச்சு. சுலபமா காலி மனைக்குள்ள ஓடி வந்த தண்ணி ஒத்த செங்கல் சுவரையும் உடைச்சிட்டு இங்க வந்ததால தண்ணியும் மளமளன்னு ஏறிப் போச்சு.

“அடுக்க இரண்டாவது தாழ்தளத்ததான் மின்சார அறை. அங்கேயும் தண்ணி புகுந்துதால பாதுகாப்பா மின்சாரத்தை உடனே நிறுத்திட்டாங்க. மாமா கீழ

ஓடிப் போய் முதல் தாழ் தளத்துலிருந்த ஸ்கூட்டரை மேல கொண்டு வந்துட்டாங்க. இரண்டு தாழ் தளத்திலும் தண்ணி நிரம்பி வேகமா மேலயும் வர ஆரம்பிச்சுது. வெளியே எடுக்க முடியாத கார், ஸ்கூட்டர், சைக்கிள் எல்லாம் தண்ணிக்குள்ளயே இரண்டு நாள். எல்லாம் ஒரு ரெண்டு மணி நேரத்துக்குள்ளயே நடந்து போச்சு.

“கேள்விப்பட்ட உங்கப்பா உடனே ஆனைக்காவுக்கு எங்களைப் புறப்பட்டு வரச் சொல்லிட்டாங்க. எல்லாம் போட்டது போட்டபடி. கொஞ்சம் துணிமணி எடுத்துக்கிட்டு வீட்டையும் பூட்டி நானும் இவங்களும் ஸ்கூட்டர்லேயே ஆனைக்கா போனோம். ஸ்கூட்டர்ல பின்ன இருந்து நாந்தான் ரெண்டு பேருக்குமா குடைய பிடிச்சுக்கிட்டே போனேன். வாசல்லயே அண்ணனும் மதனியும் காத்திருந்தாங்க. அங்கயும்கூட மழைதான்.

“சரிடா நீ இப்ப நல்லா தூங்கு காலைல பேசிக்கலாம்.”

காலைல மழை சுத்தமா இல்லை. எலக்ட்ரீக்ஷியனை பார்த்து ஒம்பது மணிக்கு வீட்டுக்கு வரச் சொன்னேன். வீட்டுல அங்கங்கே சன்னல் பால்கனி வழியா மழை அத்து மீறியிருந்தது. நானும் அத்தையும் வீட்டைக் கழுவி மொழுகினோம்.

மாமா, வீட்டில் எதுவும் சாப்பாடு பண்ண வேண்டான்னு சொல்லிட்டு இட்லியும் பூரி கிழங்கும் வாங்கிட்டு வந்தாங்க. சாப்பிட்டு முடிக்கவும் எலக்ட்ரீக்கல் வேலை தெரிஞ்சுவன் வந்துட்டான். எல்லா ஓயரும் சரியா இருக்கான்னு செக் பண்ணச் சொன்னேன். ஹீட்டரும் துணி துவைக்கிற மெக்ஷினும் சரிதான்.

சாப்பிட்ட பிறகு பீரோ துணியெல்லாம் இறக்கி பீரோவை துடைச்சு ஏற்றினோம். அழுக்கா இருந்த துணி, சன்னல் ஸ்கிரீன், தலையனை உரைகள், போர்வைகளை எல்லாம் மெக்ஷீன்ல போட்டேன். வீடு முழுக்க நானும் மாமாவும் ஓட்டை அடித்தோம். சன்னல் கம்பியெல்லாம் நல்ல துணி வச்சு துடைச்சேன்...

மாமா, நான், அதை சேர்ந்து சமையலறை பாத்திரங்களைக் கீழே இறக்கி சிலிண்டர் குக்கர் டேபிள் எல்லாம் துடைச்சு சுத்தம் செய்து, மறுபடி அத்தையிடம் கேட்டுக் கேட்டு, அதை சொன்ன அதே இடத்துலேயே வைத்து ஒழுங்கு படுத்தினோம்.

வாஷிங் மெக்ஷின் சத்தம் கொடுத்தது. துவைத்த துணிகளை வெளியே எடுத்து வாளிகளில் நிரப்பி மொட்டை மாடிக்கு எடுத்துப் போய் எங்களோட கம்பிகளில் காயப் போட்டோம்.

அத்தை வானத்தைப் பார்த்துச் சொன்னான், “ஐயா சாமி துணியெல்லாம் காயட்டும். நீ அதுக்குள்ள உன்னோட விளையாட்ட ஆரம்பிச்சுராத. நாங்களே ஐயோ பாவம்.”

மத்தியானம் அம்மாவும் அப்பாவும் வந்திருந்தார்கள். சாப்பாடும் கையோடு கொண்டு வந்திருந்தார்கள். எல்லோரும் வட்டமாக உட்கார்ந்து சாப்பிட்டோம். அம்மா, அப்பாவுக்கு மத்தியில் நான் இருந்தேன்.

அத்தை சொன்னார்கள். “இப்ப பாத்தியா வீடு எப்படியிருக்கு? மதினி, எல்லாம் உங்க பையன் வேலைதான்.”

அம்மாவுக்குப் பெருமை. தன் தட்டிலிருந்து ஒரு வாய் சாம்பார் சாதம் எடுத்து எனக்கு ஊட்டினாள்.

மனைவி கேட்டாள்: “ஏங்க எங்களையும் கூட்டிட்டு போயிருக்கலாமே. நானும் இவனும் ஒத்தாசையா இருந்திருப்போமே. சரி நீங்க உங்க வீட்டுக்குப் போகலையா?”

“போனோமே. சாப்பிட்ட பிறகு ஒரு கார் எடுத்துக்கிட்டு மழை கழுவி விட்ட திருச்சியை சாயந்தரம் வரை சுத்திப் பார்த்தோம். குழந்தைகள், பெண்கள், பெரியவர்கள் எல்லாம் அடைபட்டிருந்த வீட்டை விட்டு வெளியே வந்து விடுபடுதல் முகத்தில் தெரிய சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இனிப்பு சாப்பிட்டவர்கள் போல இருந்தார்கள்.

“நம்ம வீட்டுப் பக்கம் பெரிசா மழை தொந்தரவு பண்ணியிருக்கல. இருந்தாலும் மாமா வீடுபோல அங்கேயும் வீட்டை, சுவர்களை, தரையை சுத்தப் படுத்தி துணிகளை மெக்ஷினில் போட்டேன். சமையலறைய ஒழுங்கு படுத்தினேன். சாப்பிட்ட பிறகு ஏதேதோ பேசிக்கிட்டே தூங்கிட்டேன். அடிச்ச போட்ட மாதிரி தூக்கம்.”

“அப்பா இந்த மழை, நாம குற்றாலத்துக்கு போனப்போ பெய்ஞ்ச மாதிரியா?”

“டேய் அதயேன் ஞாபகப் படுத்துற. நாம அங்க இருந்த ஒண்ணரை நாள்லையும் லாட்ஜ்காரன், ‘சார் எங்கையும் போகாதீங்க. எல்லா அருவியும் அதிகமா தண்ணி கொட்டுது. போலீஸ்காரங்க குளிக்க விடமாட்டாங்க. பேசாம இங்கையே இருங்க நாளைக்காவது அருவியில தண்ணி குறையுதான்னு பார்ப்போம்’ன்னு சொன்னானே ஞாபகமில்லையா.”

மனைவி சொன்னாள்: “அந்த மறுநாளும்தான் எங்க குளிக்க முடிஞ்சது. பகலுக்கு மேல ஒரு டாக்ஸியை எடுத்துட்டு ஒவ்வொரு அருவியா போய் அருவி சத்தத்த மட்டும் கேட்டுட்டு வந்தோம். குற்றாலத்துக்கு போய் ரெண்டு நாள் தங்கி, அருவி சத்தம் மட்டும் கேட்டுட்டு வந்த ஆட்கள், ஊர் உலகத்திலேயே நாம மட்டும்தான். குற்றாலத்துல நிறைய பேர் குடையோட நடந்து போனதையும் அன்னைக்குதான் முதல் முதலா பார்த்தேன்.”

“அப்பா, கன்னியாகுமரிலையும் இப்படித்தான் நமக்கு நடந்துச்சு. சூர்யோதயம் சூர்ய அஸ்தமனம்

இரண்டையுமே லாட்ஜ் மொட்ட மாடியிலிருந்துதான் பார்த்தோம். நல்லவேளையா கடற்கரை சாலையில் உள்ள லாட்ஜூல ரும் போட்டிருந்தோம்.”

“சரி, கதை கேட்டதும் சொன்னதும் போதும். வாங்க வெளியே போய் இன்னைக்கு ஏதாவது பெரிய ஹோட்டல்ல சாப்பிடுவோம்.”

மாலை வேளை. அடுக்ககத்தை விட்டுக் கொஞ்சம் வெளியே காலாற நடந்து வரலாம் என்ற எண்ணம். வீட்டை விட்டு வெளி வந்து படியிறங்கி வரும் வழியில் சுசிலாம்மாவைப் பார்த்தேன். வழக்கம்போலத் தன் பேரன் ஹேமந்தோடு மல்லுக் கட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உண்மையான பெயர் என்னன்னு தெரியாது. பார்ப்பதற்கு பின்ணணி பாடகி சுசிலாவைப் போல இருக்கிறார்கள். எப்போதும் தூய உடை, கண்ணுக்குக் கண்ணாடி, கண்ணாடியின் இரண்டு பக்கமும் கறுப்புக் கயிறு. அதில்தான் அந்தக் கண்ணாடியே கழுத்திலிருந்து ஒரு மாலைபோலத் தொங்கும். வெளியே வரும்போது தோளைச் சுற்றி தன்மையான நிறத்தில் ஒரு சால்வை, குளிர்ந்த சிரிப்பு. இவைகள் போதாதா நான் அவர்களுக்குச் சுசிலாம்மான்னு பெயர் வைக்க?

இவர்களிடமே வைத்திருக்கும் பெயர் பற்றிச் சொன்னேன். மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

என்னோடு என் மனைவியும் மகனும் சில பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களும் இப்படித்தான் இவர்களை இப்போது அழைக்கிறார்கள்.

எப்போதும் தன் பேரனோடுதான் வருவார்கள், போவார்கள். பேரன் மகா குறும்பு. அடங்காத சேட்டைக்காரன். யாரும் விரும்பும் முகம்.

சுசிலாம்மா ஹைதராபாத்தை சேர்ந்தவர். தெலுங்கு தாய் மொழி. அதிக காலம் சென்னை தாம்பரத்தில், அப்புறம் ஏழு வருஷமா இங்கே.

“என்ன சுசிலாம்மா, பேரன் எப்பவும் போல ரொம்ப ரொம்ப சேட்டையா?”

“இல்லை இல்லை அப்படியெல்லாம் இல்லை. அவன் ஒரு குழந்தை. குழந்தை அதன் இயல்புபடிதான் நடந்து கொள்ளும். நம்மால்தான் அதற்குச் சரியா ஈடு கொடுக்க முடியும்தில்லை... நான் நேற்று உன் வீட்டுக்கு வந்திருந்தேன். வீட்டுல சொன்னாங்க, நீ திருச்சி போயிருக்கிறதா. அங்கே ரொம்ப மழையாமே. எல்லோருக்கும் மழையால பெருசா சிரமமா.”

“இல்லை இல்லை அப்படியெல்லாம் இல்லை. இயல்பான மழைதான்.”

பூமா ஈஸ்வரமூர்த்தி <boomaeswaramoorthy@gmail.com>

கவிதை

நிசப்தத்தின் வரையடம்

● ச. சத்தியபானு

இலைகளின் கவசங்கள் உதிர்ந்து கிடக்கின்றன
யானை கழற்றிப் போட்ட
பழைய ஆடைகளைப்போல...
கிளைகளின் விரல்கள்
வானத்தைப் பிடுங்கப் பார்க்கின்றன.
பறவைகள் விட்டுச் சென்ற
வெற்றுச் சத்தங்களை
காற்று அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.
நிலங்கள் இல்லாத தரை

தன் அந்தரங்கத்தை
சூரியனிடம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.
இங்கே...
மௌனம் என்பது ஒரு மொழி அல்ல,
அது ஒரு தீவிர தவம்.
கிவர்கள் மண்ணுக்குள் ரகசியம் பேசுகின்றன
வெறுமை என்பது இடிந்து அல்ல...
அடுத்த வசந்தத்திற்காக
காடு தன்னைத் தானே
சுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறது!

ச. சத்தியபானு <thiyatvn@gmail.com>

எத்தனை எத்தனை உலகம் படைத்தாய் எங்கள் முத்துலிங்கம்?

• மு. இராமனாதன்

‘முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகளை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது வகை இலங்கையில் நடைபெறும் கதைகள். இரண்டாவது வகைக் கதைகள் வெளிநாடுகளில் நடப்பவை; இந்தக் கதைகளில் தமிழ்ப் பாத்திரங்கள் இடம் பெறுவார்கள். மூன்றாவது வகைக் கதைகளும் வெளிநாட்டில் நடைபெறும் கதைகள்தாம்; ஆனால், இந்தக் கதைகளில் தமிழ்க் கதாபாத்திரங்கள் இரா. வெளிநாட்டுக் கதாபாத்திரங்கள் மட்டும் இடம் பெறும் தமிழ்க் கதைகள் இவை. முத்துலிங்கம் எழுதியிருக்கும் எல்லாச் சிறுகதைகளையும் இந்த மூன்று வகைப்பாட்டில் அடக்கி விடலாம்.’ (முத்துலிங்கத்துடன் ஒரு பயணம், காலச்சுவடு, ஜூலை 2022).

மேற்படிச் சுருத்தை முதன் முதலாக 2012இல் தில்லியில் நடந்த ஓர் இலக்கியக் கூட்டத்தில் முன் மொழிந்தேன். அது சுப்ரபாரதிமணியனுக்குப் பிடித்துப் போனது. முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகளைக் குறித்த கட்டுரைகளின் தொகை நூலொன்றை அவர் வெளியிட்டார். அதில் எனது தில்லி உரை தலைப்புக் கட்டுரையாக இடம் பெற்றது. (அ. முத்துலிங்கத்தின் மூன்று உலகங்கள், நற்றிணைப் பதிப்பகம், 2014). ‘சொல்வனம். காம்’ வெளியிட்ட முத்துலிங்கம் சிறப்பிதழிலும் (7.2.2017) அந்தக் கட்டுரை இடம் பெற்றது. அகவை 80 நிறைந்த இலக்கிய ஆளுமைகளைப் போற்றும் விதமாக, காலச்சுவடு இதழ் ஒரு தொடர் வெளியிட்டு வருகிறது. அதில் முத்துலிங்கத்தைப் பற்றி எழுதுகிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதில்தான் இந்தக் கட்டுரையின் முதல் பத்தி இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து, வாய்ப்புக் கிடைக்கும் தளங்களில் ‘முத்துலிங்கத்தின் மூன்று உலக’ங்களைக் குறித்து எழுதியும் பேசியும் வந்திருக்கிறேன்.

ஆனால், இந்த மதிப்பீட்டை விரிவுபடுத்த வேண்டும். இதை நான் சமீபத்தில் கண்டுபிடித்தேன். எனது புதிய கண்டுபிடிப்பைக் குறித்துப் பேசுவதற்கு முன்னால் நான் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பேசி வரும் இந்த மூன்று உலகங்கள் எவையெனப் பார்த்துவிடலாம். இந்த மூன்று வகைக் கதைகளுக்கும் மூன்று எடுத்துக்காட்டுகள்.

முதலாவது வகைக்கு ‘அம்மாவின் பாவாடை’, 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இலங்கையில் நடக்கிற கதை. இரண்டாவது வகைக்கு ‘தொடக்கம்’, டொராண்டோவில் ஒரு முதலீட்டு நிறுவனத்தில் தலைமைப் பொறுப்பு வகிக்கும் ஈழத் தமிழனின் கதை. ‘நாளை’ என்கிற கதை மூன்றாவது வகையில் வரும். அந்நிய ராணுவத்தின் பிடியில் இருக்கும் ஒரு நாட்டில் உணவுக்காக அலைந்து திரியும் இரண்டு சிறுவர்களின் கதை.

மேற்கூறிய மூன்று வகைமைகளில் இரண்டாம் வகைக் கதைகள் அயலில் நடப்பவை. அதனால் அயற்தன்மை உடையவை. எனில் அதில் வரும் தமிழ் மாந்தர்கள் கதையைத் தமிழ் வாசகனுக்கு நெருக்கமாக்குகிறார்கள். ஆனால், மூன்றாம் வகைக் கதைகள் அயல் நாடுகளில் அயல் நாட்டு மாந்தர்களால் செலுத்தப்படுபவை. அவை களனாலும் மாந்தர்களாலும் அயற்தன்மை பெறுகின்றன. எனில், தமிழ் மண்ணில் தமிழ் மாந்தர்கள் பங்கு பெறும் முதல் வகைக் கதைகளிலும் ஓர் அயற்தன்மை உள்ளது. அது காலம். முத்துலிங்கத்தின் முதல் வகைக் கதைகள் காலத்தால் முந்தியவை. இப்படி மூன்று வகைக் கதைகளும் காலத்தாலோ இடத்தாலோ அயற்தன்மை பெறுகின்றன. இது ஆசிரியர் தனக்குத் தானே வருத்திக்கொண்ட சவால். ஆனால், அப்படியொரு கயிற்றில் நடக்கிற யத்தனம் தெரியாமல் கதையைக் கொண்டு செல்கிற லாவகம் இந்த வித்தைக்காரரிடம் இருக்கிறது.

முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகளைக் குறித்த எனது கட்டுரை நூல் ‘இது முத்துலிங்கத்தின் நேரம்’ (காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2023). இதற்கு அணிந்துரை எழுதிய பயணி தரன், இந்த மூன்று உலகங்கள் எனும் சுருத்தியலை, ‘தெரிந்த வாழ்வு, தெரிந்த இடம். வேறு காலம்; தெரிந்த வாழ்வு, தெரியாத இடம்; தெரியாத வாழ்வு, தெரியாத இடம்’ என குறுகத்தரித்தார்

எனில், முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகள் அனைத்தையும் மூன்று சோதனைச் சாலைக் குடுவைகளில் அடைக்க முயற்சிப்பது படைப்பாளிக்கு வழங்கும் நியாயமாகாது

என்பதை சமீபத்தில் கண்டுகொண்டேன். அதற்குக் காரணமாக அமைந்த நூல் 'பூனை மனிதன்' (நற்றிணைப் பதிப்பகம், டிசம்பர் 2024).

இந்த நூலில் 16 கதைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஒரு கதை நீங்கலாக மற்றவை ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை. சில கதைகள் ஸ்பானிய, டேனிய, டச்சு மொழிகளில் எழுதப்பட்டு, ஆங்கிலத்தை அடைந்து, பின் முத்துலிங்கத்தால் தமிழாக்கப்பட்டவை. இவை அயல் மண்ணின் வாசனையை நமக்குக் கடத்துபவை. இன்னும் சில, ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளுக்குத் திரவியம் தேடவோ அடைக்கலம் புகவோ புலம்பெயர்ந்த யூத, தமிழ், உருது, கானா, செர்பிய எழுத்தாளர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை. அவற்றில் சில பிறந்த மண்ணின் நினைவுகளைச் சுமந்து வருபவை. சில புலம்பெயர்வின் அலைச்சலைச்

சொல்பவை. சில இரண்டு இடங்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை அளப்பவை. இன்னும் சில அக்மார்ச் ஆங்கிலக் கதைகள், அதாவது ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட ஆங்கிலக் கதைகள்.

இந்தத் தொகுதியில் விதிவிலக்காக நேரடியாகத் தமிழில் எழுதப்பட்ட ஒரு கதையும் இருக்கிறது. எழுதியவர்: அ.முத்துலிங்கம். தலைப்பு: 'சைபர் தாக்குதல்'. கடந்த மூன்று வருடங்களில் அவர் எழுதிய ஒரே கதை இது. கதை, வாராது வந்த மாமணியேதான். என்னைப் போன்ற உரையாசிரியர்களால் முத்துலிங்கம் போன்ற எழுத்தாளுமைகளின் படைப்புகளைக் கட்டம் கட்டி பாகுபடுத்திவிட முடியாது என்று உணர்த்திய கதை இது. அது எப்படி என்று பேசுவதற்கு முன்னால் கதையைச் சுருக்கமாகப் பார்த்துவிடலாம்.

சகா என்னும் சகாதேவன் சைபர் தளங்களில் அறியப்பட்டவர். சிலோன் என்ற பெயர், ஸ்ரீலங்காவாக மாற்றம் பெறுவதற்கு ஒரு வருடம் முன்னர் பிறந்தவர். 19 வயதில் தனியாளாக இரண்டு சமுத்திரங்களைக் கடந்து கனடாவிற்கு வந்தவர். பகலில் கணினி வகுப்பு, இரவில் கோப்பை கழுவும் வேலை. ஆரம்ப நாட்களில் சின்னச் சின்ன நிறுவனங்களின் சைபர் பாதுகாப்பை உடைத்தவர், பின்னாளில் ஒரு சைபர் நிறுவனத்தின் தலைவராகிறார். அவரிடம் பணியாற்றும் துருக்கிப் பெண்ணின் மொழியில் இரண்டு இறந்த காலங்கள் இருக்கின்றன. இன்னொரு அலுவலர், கனடாவின் ஆதிசூடிகள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரது மொழி இனூயிட். அதில் ஒரு பாடலைப் பாடுகிறார்; அதன் பொருள் யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால், அவர் அதை விடாமல் பாடுகிறார். 1500 ஆண்டு காலத் தொடர்ச்சி.

சகாவால் எப்படியாகப்பட்ட சைபர் அரண்களையும் குலைக்க முடியும். வலுவான அரண்களை உருவாக்கவும் முடியும். ஆனால், அவருக்கே ஒரு சைபர் தாக்குதல் வருகிறது. அது, காதலனுடன் அவருடைய 18 வயது மகள் ஓடப்போகும் செய்தி. ஆனால், அது அவரை நிலைகுலையச் செய்யவில்லை. நாளாந்தம் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியங்களின் பட்டியலில் கடைசியாக மகளின் பிரச்சினையை எழுதி வைக்கிறார்.

அவருக்கு மகளின் காதலில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. இப்போது அவள் காதலிப்பது ஒரு பிரேசில்காரனை. இவன் நான்காவது காதலன். இது உண்மையான காதல் என்கிறாள் மகள். சகா சொல்லியிருக்கிறார்: ‘உனக்கு நீயே ஆறு மாதம் டைம் கொடு. அதன் பின்னரும் உனக்கு அவன்தான் வேண்டும் என்று பட்டால் நாங்கள் முழுச் சம்மதத்துடன் உன்னை அவனுடன் இணைத்து வைப்போம்’. இப்போது அவருக்குப் புரியவில்லை. மகள் ஏன் களவாக ஓட வேண்டும்?

அவர் கணினி விற்பன்னர். அவர் நினைத்தால் அவளுடைய செல்பேசி நின்றாவிடும். கடன் அட்டை வேலை செய்யாது. காரை இயக்க முடியாது. இவை எல்லாம் மகளுக்குத் தெரியும். என்றாலும் அவள் களவாக ஓட முயற்சிக்கிறாள்.

சகா இந்தப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்த்தார் என்பது கதையில் இல்லை. தீர்த்தாரா என்பதும் சொல்லப்படவில்லை. அன்றைய அலுவல்களை முடித்துவிட்டு வீட்டுக்குக் கிளம்பினார் என்று ஒரு வரி வருகிறது. அன்றைய அலுவல்களின் பட்டியலில் மகளின் பிரச்சினையும் இருந்தது. ஆகவே அதைத் தீர்த்திருக்க வேண்டும். எப்படித் தீர்த்தார்? தெரியாது.

அன்று மாலை அவர் வெகு உற்சாகமாக இருக்கிறார். எப்போதும் 40ஆவது மாடியிலிருக்கும் வீட்டிற்கு மின்தூக்கியில் 35ஆவது மாடி வரைதான் போவார். ஐந்து மாடிகள் படியேறுவார் (காரணம் சுவாரஸ்யமானது). அன்று அவருக்கு அவசரம். 40

மாடிகளையும் மின்தூக்கியிலேயே ஏறுகிறார். மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு ஓர் உயர்தர உணவகத்திற்குப் போகிறார். அங்கே இடம் கிடைக்க இரண்டு மாதங்கள் முன்னராக முன்பதிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், அவருக்கு மேசை கிடைக்கிறது. உணவகத்திற்குள் நுழையும் முன்பு செல்பேசியை எடுத்து ஒரு நிமிடம் ஏதோ செய்கிறார். அதனால்தான் அவருக்கு இடம் கிடைத்ததா? தெரியாது. அன்று அவர் மனைவியுடன் ஆக்ச்சிறந்த வைன்களில் ஒன்றை அருந்துகிறார். அது நாவைத் தொடும்போது ஒரு ருசியும், தொட்ட பின்னர் ஒன்றும், விழுங்கும்போது முற்றிலும் புதுவிதமான சுவையுமாக இன்னோர் உலகத்துக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறது.

அன்று வீடு திரும்பும்போது மனைவி கேட்கிறார். ‘எப்படி இன்று உணவகத்தில் இடம் கிடைத்தது? முன்னர் பல தடவை முயற்சி செய்திருக்கிறோமே?’. சகாவின் பதில்தான் கதையின் கடைசி வாக்கியம். ‘அற்ப விசயம் ஒன்று கொடுக்கும் அற்ப சந்தோசத்துக்காக அற்ப காரியம் ஒன்றைச் செய்யலாம். தப்பே இல்லை’. அவர் சொல்லும் அற்ப காரியம் உணவகத்தில் இடம் பிடித்ததாக மட்டும் இருக்க முடியாது.

முத்துலிங்கத்தின் பல கதைகளைப் போல இதுவும் வாசகனின் பங்களிப்பைக் கோருகிற கதை. வாசகன் இட்டு நிரப்ப ஏராளமான இடங்களை விட்டு வைத்திருக்கிற கதை. இந்தக் கதையை மட்டும் நான் தனியாக வாசித்திருந்தால் இதை இரண்டாவது குடுவைக்குள் போட்டுச் சீல் வைத்திருப்பேன். ஆனால், உலகச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பான ‘பூனை மனிதன்’ நூலில் இடம் பெறும் மற்ற கதைகளுடன் இந்தக் கதையையும் வாசித்தபோது என்னுள் சில விளக்குகள் எரிந்தன.

இரண்டாம் வகை என்று நான் வகைப்படுத்திய கதைகளில் இடம் பெறும் தமிழ் மாந்தர்கள் பலரும் தமிழ்ப் பண்பாடு விதித்திருக்கும் தளைகளில் கட்டுண்டவர்களாக இருப்பார்கள். மதி, பத்மாவதி, தங்கராசா முதலானோர் அயல் மண்ணுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள். ஆனால், தங்கள் அடையாளத்தைத் துறக்க முடியாதவர்கள். இலங்கைக்காரியான மதியால் எத்துணை முயன்றும் அமெரிக்காரியாக ஆக முடிவதில்லை (‘அமெரிக்காரி’). பத்மாவதி தனது பாரம்பரியம் மாறாமல் காலையிலிருந்து இரவு படுக்கும் வரை சமையலறையிலேயே வாசம் செய்பவள் (‘கொம்பு ளானா’).

தங்கராசா நிரல் எழுதுவதில் வலு கெட்டிக்காரர். Backspace விசையை ஒடித்துவிட்டு கணினி நிரல் எழுதும் வல்லமை படைத்தவர். ஆனால், ஆணாதிக்க மனோபாவம் அவர் குருதியில் கலந்திருக்கிறது (‘ஐந்தாவது கதிரை’).

சகா இலங்கையில் பிறந்தவர்தாம், அங்கு 19 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். ஆனாலும் கனடாவின்

நவீனத்துவத்தைத் தனது தொழிலில் மட்டுமில்லை, அன்றாட வாழ்விலும் சவீகரித்தவர். ஆதலால்தான் மகள் காதலர்களை மாற்றும்போது அவருக்கு அதிர்ச்சி ஏற்படுவதில்லை. இந்தக் கதையை 'பூனை மனிதன்' தொகுப்பில் பன்னாட்டுச் சிறுகதைகளின் வரிசையில் வைத்து வாசிக்கும்போது அது மேலும் துலக்கம் பெறுகிறது.

'அவள் அப்படித்தான்' (1978) படத்தில் நாயகன் கமல் ஓர் ஆவணப் பட இயக்குநர். பெண்களின் நிலையைப் பற்றி ஒரு படம் எடுப்பார். கல்லூரி மாணவியரிடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்பார்: 'What do you think about premarital sex and legalised abortion?'. பெண்கள் பதில் சொல்லமாட்டார்கள். கமல் மீண்டும் கேட்பார். ஒரு பெண் மட்டும் பதில் சொல்வாள். 'I agree with legalised abortion'. கமல் மீண்டும் கேட்பார்: Do you also agree with premarital sex?. பெண்கள் இந்த முறையும் பதில் சொல்லமாட்டார்கள். 'அவள் அப்படித்தான்' வெளியாவதற்குப் பல ஆண்டுகள் முன்பு வெளியான படம் 'எங்க வீட்டுப் பிள்ளை' (1965). அதில் நாயகன் 'தாலி கட்டும் முன்னாலே தொட்டாலே போதும் என்று துடி துடிப்பான்'. ஆனால், நாயகியோ 'வேலிகட்டும் முன்னாலே வெள்ளாமை இல்லை' என்று தீர்த்துச் சொல்லி விடுவாள்.

இது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பாடல். இப்போதும் திருமணத்திற்கு முந்தைய உறவைக் குறித்து நமது பொது மனம் கொண்டிருக்கும் கருத்து பெரிதாக மாறவில்லை. ஏனெனில் நமது திருமணங்கள் அதிகமும் 'பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்படுபவை'. பெரியவர்களின் கண்காணிப்பில் இயங்கும் சமூகத்தில் காதலுக்கோ, திருமணத்திற்கு முந்தைய பந்தங்களிலோ எந்த இடமும் இருக்க முடியாது. ஆனால், மேலை நாடுகளில் எல்லாத் திருமணங்களும் காதல் திருமணங்கள்தாம். ஆகவே பதின் பருவத்தில் பேட்டிங் அந்தக் காலகட்டத்தின் அங்கமாகிறது. அந்தப் பெண்கள் ஆண் நண்பர்களை மாற்றுகிறார்கள். சில உறவுகள் படிப்படியாக முன்னேறுகின்றன. அங்கே இதற்கு யாரும் தடை சொல்வதில்லை.

'பூனை மனிதன்' தொகுப்பில் மூன்று கதைகள் பதின் பருவத்துப் பெண்களை மையங்கொண்டவை. அந்த வயதின் கிளர்ச்சிகளையும் பாலின ஈர்ப்புகளையும் பேட்டிங் தொடர்பான நிகழ்வுகளையும் பேசுபவை.

டொலி ரிஸ்மான் எழுதிய 'அவர்கள் இறந்த வரிசை' நான்கு நண்பர்களைப் பற்றியது. ஒரு நண்பரின் 16 வயது மகள்தான் கதை சொல்லி. அவள் முழுப் பெண்ணாவதற்கான வாசலில் தயங்கி நிற்கிற காலத்தில் கதை நடக்கிறது. அந்தப் பருவத்தின் மன அவசங்கள் கதையில் இடம் பெறுகின்றன. முதல் வரியிலேயே கதை ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. 'கோல்டுமானுக்குக்

கான்சர் என்று மருத்துவர்கள் கண்டுபிடித்த சமயம், நான் காதல் விளையாட்டுகளில் பல விதமான பரிசோதனைகள் செய்து கொண்டிருந்தேன்'. அவளது அப்போதையக் காதலனை இரண்டாம் இடத்திற்கு முன்னேற அனுமதிக்கிறாள். அது என்ன இரண்டாவது இடம்? அது கதையின் அடுத்தடுத்த பத்திகளில் தெரிய வரும். தொடர்ந்து அவன் மூன்றாவது இடத்துக்கும் முன்னேறுவான்.

'நான் பேசுவதை யாரும் கேட்பதில்லை', அனெட் சான்ஃபோர்ட் எழுதிய கதை. மேலை நாடுகளில் நான்கு பருவங்களில் முக்கியமானது கோடைக்காலம். தனது பதின் பருவத்து உடலிலிருந்து வெளியே வருவதற்காக அவள் காத்திருக்கிறாள். ஆனால், அந்தக் கோடையில் அது நடப்பதில்லை. அவளது நாளும் பொழுதும் ஊஞ்சலியே கழிந்துவிடுகிறது. அந்தக் கோடைக்காலம் அவளுக்கு வீணாகிவிடுகிறது. கதை ஒரு கவிதையைப் போல முடியும்- 'ரோசாக்கள் சிவப்பு, வயலட்கள் நீலம், நான் வளர்ந்தேன், ஆனால், எனக்கு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை.'

தலைப்புக் கதையான 'பூனை மனிதன்' வரும் பெண் கல்லூரி மாணவி. அவள் வாலிப வயதைக் கடந்த ஒருவனோடு நட்பாகிறாள். அவனுக்கு நல்ல முத்தம் கொடுக்கத் தெரியவில்லை. ஓர் இளம் பெண்ணிற்கு விருப்பமான மது எதுவென்று தெரியவில்லை. உறவில் அவனால் நசிக்கப்படுவதாக உணர்கிறாள். அந்த உறவை அவளால் தொடர முடியாது. முறிக்கிறாள்.

இந்த வரிசையில் சகாவின் மகளையும் நாம் பொருத்திக் கொள்ளலாம். அவளை சகாவால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. மதி, தங்கராசா, பத்மாவதி, லோகிதாசன், ரத்ன, சிவபாக்கியம் முதலியோரிடமிருந்து சகா வித்தியாசமானவர். அவர் தமிழ்த் தளைகளைக் களைந்தவர். மேலை நாட்டு மதிப்பீடுகளை உள்வாங்கிக்கொண்டவர்.

சகா தமிழர். கதை கனடாவில் நடக்கிறது. ஆனால், முன் குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டாம் வகைக் கதைகளிலிருந்து இது மாறுபட்டது. ஏனெனில், இந்தக் கதையில் சகா தமிழராக இருக்க வேண்டியதில்லை. யூதராகவோ, அரேபியராகவோ, கானாக்காரராகவோ, செர்பியராகவோ, பாகிஸ்தானியராகவோ, ஏன் கனடியராகவோ கூட இருக்கலாம். ஆதலால்தான் உலகச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பில் முத்துலிங்கம் இந்தக் கதையை நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆதலால் இந்தக் கதையை இரண்டாம் வகைப்பாட்டில் வைக்க முடியாது. மூன்றாம் வகைப்பாட்டிலும் வைக்க ஏலாது. இதற்காக நான் நான்காவது வகைப்பாடு ஒன்றை உருவாக்குகிறேன். (யாரால் தடுக்க ஏலும்?). இந்த வகைப்பாட்டை, அன்னியக் கலாச்சாரத்தைத் தழுவிக்கொண்ட தமிழர்கள் இடம் பெறுகிற அயல் தேசக் கதைகள் என்று சொல்லலாம். பயணி தரனைக்

கேட்டால், “தெரிந்த மனிதர், தெரியாத வாழ்வு, தெரியாத இடம்” என்று அவர் இதைக் குறுகத்தரிக்கக்கூடும்.

இந்த நான்காம் வகைப்பாட்டில் வேறு கதைகளும் இருப்பது இப்போது புலப்படுகிறது. நிரஞ்சனா தமிழ்ப் பெண். டொராண்டோ நகரின் பிரபலமான காப்புறுதி நிறுவனத்தில் பணியாற்றுகிறாள். ஓர் இழப்பீட்டுக் கோரிக்கையில் அறத்தின் சார்பாக நிற்கிறாள். அவள் வேலை பறி போகிறது. நிரஞ்சனா தமிழ்ப் பெண்ணாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அந்தப் பெண் அறத்தின் சார்பாக நிற்கும் மறம் மிக்க பெண்ணாக இருக்க வேண்டும். தேசம் தடையில்லை. நிரஞ்சனா இடம் பெறும் ‘கடைசிச் சாட்சி’ என்கிற கதையையும் நான்காம் வகைப்பாட்டில் வைக்கலாம்.

ஆகவே முதல் பத்தியில் இடம் பெறும் எனது பிரகடனத்தை இப்போது திருத்தி எழுதலாம். புதிய பிரகடனம் இது: ‘முத்துலிங்கம் எழுதியிருக்கும் எல்லாச் சிறுகதைகளையும் நான்கு வகைப்பாட்டில் அடக்கி விடலாம்’.

இந்தப் பிரகடனமும் கேட்பதற்கு நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இதை எழுதுகிறபோது முத்துலிங்கத்தின் இலங்கைக் கதைகளில் இன்னொரு வகைப்பாடும் நினைவிற்கு வருகிறது. அவை காலத்தால் பிந்தியவை அல்ல. சமகாலத்தவை. ‘எல்லாம் வெல்லும்’ என்பது புலிகள் சந்திக்கும்போது சொல்லும் முகமன் வார்த்தை. ஒரு கதையின் தலைப்பும் அதுதான். பிரிகேடியர் துர்காவும் அவரது சகாக்களும் ஆனந்தபுரம் போர் யுத்தியை இரண்டு வாரக் காலமாகத் திட்டமிடுகிறார்கள். ஆனால், அது துர்காவுக்கு கடைசிப் போர் ஆகிவிடுகிறது. 2009 ஏப்ரல் 4ஆம் தேதி அவர் மரணத்தைத் தழுவு முன்னர் ஆகாயத்தை மறைத்து நூறு பறவைகள் சிறகடிக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறார். இந்த சமகாலக் கதையை எப்படி முதல் வகைப்பாட்டில் நிறுத்துவது? இதற்காக ஓர் ஐந்தாவது வகைப்பாட்டை உருவாக்கலாம்.

இலங்கையிலிருந்து அயலுக்குப் போகும் கதைகள் பலவற்றை முத்துலிங்கம் எழுதியிருக்கிறார். அயலிலிருந்து வேர்களைத் தேடி இலங்கைக்குத் திரும்பும் கதைகளும் எழுதியிருக்கிறார். ‘வெள்ளிக்கிழமை இரவுகள்’ அப்படியான கதை. அகிலா தனியாகக் கனடாவுக்கு அகதியாக வந்தபோது நாலு மாதம் கர்ப்பம். ஆகவி கனடாவில் பிறந்தவள். அவள் தனி அம்மா பிள்ளையாக வளர்கிறாள். ஆனால், அப்பாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஏக்கம் மகளுக்கு இருக்கிறது. நண்பர்களின் உதவியோடு அகிலா அப்பாவைக் கண்டுபிடிக்கிறாள். அவன் பெயர் சிறீபாலா. 21 நவம்பர் 1997, ஜெயசிக்குறு போர் நடவடிக்கையின்போது, மாங்குளத்தில் அகிலாவின் வீடு புருந்த ராணுவச் சிப்பாய். அவன்தான் ஆகவியின் அப்பா. அப்பாவைக் காட்டிவிட்டு காத்திருக்கும் ஆட்டோவில் ஏறி வந்த வேகத்தில்

மகளுடன் திரும்புகிறாள் அகிலா. இந்தக் கதை இரண்டாம் வகைப்பாட்டில் வராது. நான்காம் வகைப்பாட்டிலும் வராது. வகைப்படுத்தியே தீர வேண்டுமென்றால் இரண்டாம் வகைப்பாட்டில் 2A என்று ஒரு துணைப் பிரிவை உண்டாக்கலாம். அல்லது புதிதாக ஓர் ஆறாம் வகைப்பாட்டை உருவாக்கலாம்.

இந்தக் கட்டுரையை இப்படியே நீட்டித்துக்கொண்டு போனால், முத்துலிங்கத்தின் புதிய புதிய உலகங்கள் மேலெழுப்பி வரும். ஆனால், கட்டுரையை முடித்தாக வேண்டும். ஆகவே முத்துலிங்கத்தின் வாசகர் ஒருவர் சொன்ன கூற்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம். ஒரு நல்ல சிறுகதை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்கிற கேள்விக்கு அந்த வாசகர் இப்படிச் சொல்கிறார்: “ஒரு நல்ல சிறுகதை என்றால் எழுத்தாளர் ஓர் அடி முன்னே நிற்பார். வாசகர் பின்னே தொடர்வார். வாசகரால் எழுத்தாளரை எட்டிப் பிடிக்கவே முடியாது. அதுதான் நல்ல சிறுகதை.”

ஒரு நல்ல சிறுகதையை எழுத்தாளர் எழுதி முடித்து விடுவதில்லை. வாசகர்தான் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். எனில், இந்த வாசகர் ஒரு படி முன்னே போகிறார். ஒரு நல்ல கதையை வாசகன் அப்படி முடித்துக் கொண்டவிட முடியாது என்பதுதான் அவர் சொல்வது. எழுத்தாளர் வாசகனுக்காக விட்டுச் செல்லும் வெளியை அவன் நிரப்பிக் கொள்கிறபோது, ஒரு நல்ல கதையில் மேலும் புதிய சாத்தியங்கள் தோன்றும்; புதிய கதவுகள் திறக்கும். அதைத்தான் ‘எழுத்தாளர் ஓர் அடி முன்னே நிற்பார். வாசகர் பின்னே தொடர்வார்’ என்கிறார் அந்த வாசகர்.

முத்துலிங்கத்தின் கதைகளில் இப்படியான கதவுகள் திறக்கும். தோண்டத் தோண்ட நீர் பெருகும். அவரது கதைகளின் உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமில்லை, அவற்றின் வகைமையிலும் புதிய நீட்சிகள் தோன்றும் என்பது இப்போது புரிகிறது. அவரது மூன்று உலகங்கள், இந்தக் கட்டுரையில் நான்கானது. பின்னர் ஐந்தும் ஆறும் ஆனது. அது இன்னும் நீளும். யானையின் பாகங்களைத் தடவிப் பார்த்தவர்கள் அதை முறம் என்றும், தூண் என்றும், மரம் என்றும், கயிறு என்றும், உலக்கை என்றும், பாணை என்றும் வியாக்கியானம் செய்தார்கள். இந்தக் கட்டுரையும் அதைத்தான் செய்கிறது.

மு. இராமணாதன் <mu.ramanathan@gmail.com>

இந்தக் கட்டுரை, ‘அ. முத்துலிங்கத்தின் எழுத்துலகு – பார்வைகள், மதிப்பீடுகள், ஆய்வுகள்’ (நவம்பர், 2025) எனும் நூலில் இடம் பெற்றது. தொகுப்பு: பால சபேசன், எம்.பெளசர். பதிப்பு: Art of Socio Publication, London. தொடர்புக்கு: eathuvurai@gmail.com

இஸ்தான்புல்லின் இரகசியக் கனவுகள்

● சரவணன் மாணிக்கவாசகம்

இஸ்தான்புல்லின் இரகசியக் கனவுகள் (நாவல்) -
நேர்மின் இல்டிரிம்; தமிழில்: கயல்;
பக்கம் 620, விலை ரூ. 800;
வெளியீடு: எம்ரால்ட் பதிப்பகம், 15A
காசா மேஜர் சாலை, எழும்பூர்,
சென்னை, தமிழ்நாடு - 600008;
தொலைபேசி: +91 97908 60492

துருக்கியைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாளரும் எடிட்டரும் காலமிஸ்டுமான நேர்மினின் இரண்டாவது நாவல் 'இஸ்தான்புல்லின் இரகசியக் கனவுகள்'. குடும்ப நாடகமும் மர்மத் தன்மையும் இணையும் உளவியல் களத்தில் தன்னை பொருத்திக்கொள்கிறது இந்த நாவல். இதுவரை ஆறு நாவல்களை எழுதியுள்ள நேர்மினின் படைப்புலகில், இந்த நாவல் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுவதற்குக் காரணம் அதன் வெளிப்படையான சம்பவச்சரமல்ல; நினைவு, இரகசியம், அடையாளம் ஆகிய மையக் கோடுகளை ஒன்றாய் இணைத்திருப்பதே.

நாவலின் மையத்தில் பிலார்—ஒரு ஸ்பானிஷ் பெண். துருக்கியரை மணந்தவர். “சொந்த ஊருக்குச் சென்று வருகிறேன்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்ற கணவன் திடீரெனக் காணாமல் போகிறான். அவனது டயரியே பிலாருக்குக் கிடைக்கும் ஒரே சான்று. அந்த டயரியுடன் இஸ்தான்புல்லுக்குச் சென்று கணவனைத் தேடும் அவளின் முயற்சியே கதை. ஆனால், உண்மையில் நகர்வது அவளின் உள்மனம். கணவனின் டயரியில் பதிவான கனவுகள் மர்மத்திற்கான குறியீடுகள். அவற்றை முழுமையாகவும் பொறுமையுடனும் வாசித்திருந்தால் பல புதிர்கள் விரைவில் விலகியிருக்கும். ஆனால், பிலாரின் அவசரத்தாலும் அச்சத்தினாலும் அவளுக்குப் பொறுமை இல்லை. இதன்மூலம் எழுத்தாளர் ஒரு முக்கியமான கருத்தை முன்வைக்கிறார்: ‘உண்மை எப்போதும் கண்முன் கிடந்தாலும், அதை வாசிக்கும் மனநிலையே அதை மறைக்கிறது.’

நாவல் பல குரல்களில் நகர்கிறது. ஒரே சம்பவம் பல கோணங்களில் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. உண்மை ஒன்றே, இருந்தாலும் அதன் விளக்கங்கள் மாறுபடுகின்றன. இத்தகைய பலதரப்புக் கதைமுறை, குடும்ப இரகசியங்கள் எப்படி தலைமுறைகளைத் தாண்டி அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. நினைவுகள் தனிப்பட்டவை மட்டுமல்ல; அவை கலாச்சாரச் சுமைகளையும் சமூக அவமானங்களையும் தாங்கியிருக்கின்றன என்பதையும் நாவல் உணர்த்துகிறது.

துருக்கியச் சமூகத்தின் உள் அமைப்புகள், குடும்ப மரபுகள், பாலினப் பாகுபாடுகள், ஆணாதிக்க மதிப்பீடுகள், சமூக அவமானம் இவை அனைத்தும் நாவலில் இயல்பாகப் பின்னியுள்ளன. இஸ்தான்புல் வெறும் கதைக்களம் அல்ல; அது ஒரு உயிருள்ள இடம். அதன் வரலாறு, பாரம்பரியம் - நவீனத்துவ மோதல், புலம்பெயர்தல் அனுபவம் ஆகியவை கதாபாத்திரங்களின் மனவெளியை நிர்ணயிக்கின்றன. இந்த இஸ்தான்புல், பாழுக்கின் மெட்டா-இலக்கிய நகரமோ, எலிஃப் ஷஃபாக் உருவாக்கும் கலவை ஆன்மீக நகரமோ அல்ல; இது குடும்பத்தின் உளவியல் சிக்கல்களின் நகரம்.

அங்கங்கே நாடகியத்தன்மை சற்று மேலோங்கினாலும், நாவலின் வலிமை அதன் உளவியல் பார்வையில் உள்ளது. கலாச்சார வேறுபாடுகள், திருமண உறவின் மௌனங்கள், மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளின் இயக்கவியல், குறிப்பாகப் பாலின அனுபவங்களின் முரண்பாடுகள்— இவை அனைத்தையும் எழுத்தாளர் திறம்படச் சித்தரிக்கிறார்.

இந்த நாவலைத் தமிழில் கொண்டு வந்த கயல் — கல்வியாளர், கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர் — மொழியின் நுணுக்கங்களை மிகுந்த கவனத்துடன் கையாள்கிறார். துருக்கியச் சமூகச் சூழலின் நுண்மையான சாயல்களைத் தமிழில் இயல்பாகக் கொண்டுவந்துள்ளார். வழக்கமாகவே வெகுசிறப்பாக மொழிபெயர்க்கும் கயல், இதுவரை செய்த மொழிபெயர்ப்புகளில் சிறந்ததென இந்த நூலைத் தயக்கமின்றிக் கூறலாம்.

மொத்தத்தில், குடும்பம் எனும் பாதுகாப்பான அமைப்பின் உட்புறத்தில் மறைந்து கிடக்கும் நினைவுகளும் இரகசியங்களும் எவ்வாறு அடையாளத்தை உடைக்கின்றன என்பதை ஆராயும் மனப்பூர்வமான நாவல் இது. வாசகனை வெளிப்புற மர்மத்தைக் காட்டிலும் உள்மனப் பயணத்திற்கே அதிகம் அழைக்கும் படைப்பாக இது நினைவில் நிற்கும்.

சரவணன் மாணிக்கவாசகம் <sarakavivar@gmail.com>

போலி ரத்தினங்கள்

• கீடு மோப்பசான்

தமிழில்: கார்குழலி

திருவாளர் லாண்டின் அந்த இளம்பெண்ணைத் தன்னுடைய துறையின் உபதலைவரின் வீட்டில் நடந்த வரவேற்பில் சந்தித்தான். முதல் பார்வையிலேயே தலைகுப்புறக் காதலில் விழுந்தான்.

அவள் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் மறைந்துவிட்ட மாகாண வரித்துறை அலுவலரின் மகள். தாயுடன் பாரிஸுக்குக் குடிபெயர்ந்திருந்தாள். அக்கம்பக்கத்தில் இருந்த குடும்பங்களுடன் அறிமுகம் செய்துகொண்டு மகளுக்கு நல்ல வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையோடிருந்தாள் தாய்.

பெரிய வசதியில்லை என்றாலும் மரியாதையுடன் வாழ்ந்தார்கள், மென்மையான குணமும் அமைதியான சுபாவமும் கொண்டவர்கள்.

நல்லறிவோடுள்ள எந்த இளைஞனும் தன்னுடைய வருங்காலத்தை மகிழ்ச்சியோடு வைத்திருப்பான் என்று நம்பக்கூடியளாகவும் நல்லொழுக்கத்துக்கு உதாரணமாகவும் திகழ்ந்தாள் அந்தப் பெண். அவளின் எளிமையான அழகும், எவரையும் கவரும் தேவதையையொத்த தன்னடக்கமும், எப்போதும் அவள் உதடுகளில் தவழ்ந்த மென்புன்னகையும், அவளின் தூய்மையும் மகிழ்வும் கொண்ட ஆன்மாவைப் பிரதிபலித்தன. பார்ப்போரெல்லாம் அவளைப் புகழ்ந்தனர். “இவள் காதலை வெற்றிகொள்ளும் ஆண் மகிழ்ச்சிகொள்வான். இவளைவிடவும் சிறந்த மனைவியை அவன் அடைய முடியாது,” என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதில் மக்கள் அலுப்புகொள்ளவில்லை.

அந்தச் சமயத்தில் திருவாளர் லாண்டின் உள்துறை அமைச்சகத்தின் தலைமை எழுத்தராகப் பணிபுரிந்தான். கைக்கு அடக்கமான ஊதியமாக மாதம் 3500 பிராங்க் சம்பளம் வந்தது. இளம்பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொள்ள விருப்பம் தெரிவித்ததும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வார்த்தையில் விவரிக்கமுடியாத அளவுக்கு அவளுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தான். குடும்பத்தின் வரவு செலவை அவள் திறம்பட நிர்வாகம் செய்த காரணத்தால் அவர்கள் ஆடம்பரமாக வாழ்வதுபோலத் தோன்றியது. தன்னுடைய கணவனின் தேவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து நிறைவேற்றி, கனிவாகவும் பாசத்துடனும் நடந்துகொண்டாள். மணமாகி ஆறு வருடம் கழிந்த பின்னரும், தேன்நிலவின் தொடக்க நாட்களை விடவும் அதிகமாக, மனைவியை நேசிப்பதாக உணர்ந்தான் திருவாளர் லாண்டின் என்பதிலிருந்து அவளுடைய வசீகரிக்கும் குணத்தைத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

அவளுடைய இரண்டு ரசனைகளில் மட்டுமே அவன் குற்றம்கண்டான்: நாடகத்தின்மீது அவளுக்கிருந்த ஆவலும் போலி நகைகளின்மீது கொண்ட ஆசையும். அவளுடைய தோழியர், சாதாரண அலுவலர்களின் மனைவியர், பெரும்பாலும் புதிய நாடகங்களின் முதல் அரங்கேற்றத்துக்கு அரங்கத்தில் பெட்டி இருக்கக்கான அனுமதிச் சீட்டைப் பெற்றுத் தந்தனர். விருப்பம் இருந்ததோ இல்லையோ அவனும் அவளுடன் போகவேண்டிய கட்டாயம். நாள் முழுவதும் அலுவலகத்தில் வேலைசெய்துவிட்டு வந்தவனுக்கு இது போன்ற பொழுதுபோக்குகள் சலிப்பூட்டின.

சிறிது காலத்துக்குப் பிறகு அவளுடைய தோழிகளுள் ஒருவரைத் துணைக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டான். முதலில் எதிர்ப்பு தெரிவித்தாலும் மிகுந்த வற்புறுத்தலுக்குப் பிறகு ஒப்புக்கொண்டாள் என்பதில் அவன் மட்டிலாத மகிழ்ச்சிகொண்டான்.

இப்போது, நாடகத்தின்மீதிருந்த ஆசையோடு நகைகளின்மீதும் நாட்டமேற்பட்டது. அவள் அணியும் ஆடைகள் முன்னைப்போலவே எளிமையாகவும், அவளுடைய மேன்மையான ரசனையை எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் இருந்தன என்றாலும், காதுகளில் உண்மையான வைரத்தைப்போலவே

பளபளவென்று மின்னிய பெரிய படிக்கல் தோடுகளை அணியத் தொடங்கினாள். கழுத்தில் போலி முத்து மாலைகளையும் கைகளில் போலித் தங்கக் காப்புகளையும் தலையில் கண்ணாடி பதித்த சீப்புகளையும் அணிந்துகொண்டாள்.

“அன்பே, உன்னால் உண்மையான நகைகளை வாங்க முடியாது என்பதால் அழகையும் அடக்கத்தையும் மட்டுமே அணிந்துகொள்ளேன். உன் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் அரிதாக இருக்கும் ஆபரணம் அதுதான்,” என்று அவள் கணவன் அவ்வப்போது எதிர்ப்பு தெரிவித்தான்.

“என்ன செய்வது? எனக்கு நகைகள் என்றால் பிரியம். அதுதான் என்னுடைய பலவீனமும் கூட. நம்முடைய தன்மையை மாற்றிக்கொள்ளமுடியாதே,” என்று இனிமையான புன்னகையோடு பதில்சொல்வாள்.

“பாருங்கள் ! எத்தனை அழகாக இருக்கிறது. எவரும் இவை உண்மையானவை என்று அடித்துச் சொல்வார்கள்,” என விரல்களில் முத்துமாலையைச் சுழற்றிப் படிக்கற்களை மின்னச் செய்தபடி சொல்வாள்.

“உன் தேர்வுகள் வித்தியாசமானவை, அன்பே!” என்று புன்னகைப்பான் திருவாளர் லாண்டின்.

கணப்படுப்புக்கு அருகே அமர்ந்தபடி இருவரும் மனம்விட்டு உரையாடும் மாலை வேளையில் அந்தக் குப்பைகள், அப்படித்தான் லாண்டின் அவற்றைக்

குறிப்பிடுவான், பொதிந்த தோல் பெட்டியை மேசைமீது வைப்பாள். போலி ரத்தினங்களை எடுத்து மிகுந்த கவனத்தோடு ஆராய்வாள். அதன்மூலம் ஆழ்ந்த ரகசியமான களிப்பைப் பெறுவதுபோலத் தோன்றும். அவ்வப்போது அவற்றில் ஒரு அட்டிகையை கணவனின் கழுத்தில் கட்டாயப்படுத்தி அணிவித்துப் பார்ப்பாள். “விசித்திரமாக இருக்கிறீர்கள்,” என்று வாய்விட்டுச் சிரிப்பாள். பிறகு அவனைக் கட்டியணைத்துப் பிரியத்துடன் முத்தமிடுவாள்.

பனிக்காலத்தில் ஒரு மாலையில் ஓபரா இசைநாடகத்துக்குச் சென்றுவிட்டு நல்ல குளிரோடு திரும்பிவந்தாள். அடுத்த நாள் காலையில் இருமினாள். அடுத்த எட்டாவது நாள் நுரையீரல் அழற்சியில் இறந்துபோனாள்.

திருவாளர் லாண்டின் பெருந்துயரத்தில் விழுந்தான். அடுத்த ஒரு மாதத்தில் தலைமுடி முழுவதும் கொல்லென நரைத்துப்போனது. இறந்துபோன மனைவியின் புன்னகை, குரல், வசீகரம் ஆகியவற்றின் நினைவினால் மனமுடைந்து போய் ஓயாமல் அழுதுகொண்டேயிருந்தான்.

காலத்தினால் அவனது துயரை ஆற்றமுடியவில்லை. அலுவலகத்தில் உடன்பணியாற்றுவோர் அன்றைய பொழுதைப் பற்றிப் பேசுகையில் அவனது கண்களில் நீர் குளமிட்டு மேலெழும் துயரைத் தேம்பித் தேம்பி அழுது ஆற்றிக்கொள்வான். அவனுடைய மனைவியின்

அறையில் இருந்த எல்லாப் பொருட்களும் அவள் வாழ்ந்தபோது எப்படியிருந்ததோ அப்படியே வைக்கப்பட்டு இருந்தன. அறைக்கலன், ஆடை போன்றவை அவள் இறந்த தினத்தன்று எப்படியிருந்ததோ அப்படியே இருந்தன. ஒவ்வொரு நாளும் அந்த அறையில் தனியே அமர்ந்தபடி அவனுடைய பொக்கிஷமாக, அவனுடைய இருப்பிற்கான கனிப்பாக இருந்த அவளைப் பற்றிய நினைவுகளில் மூழ்குவான்.

சீக்கிரமே வாழ்க்கை போராட்டமாகிப் போனது. மனைவியின் கைகளில் வீட்டுத்தேவைகள் முழுவதற்கும் போதுமானதாக இருந்த அவன் வருமானம் தற்போது தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கே போதவில்லை. அளவான வருமானத்தில் தன்னால் வாங்கமுடியாத அருமையான வைணையும் கிடைத்தற்கரிய உணவு வகைகளையும் அவளால் எப்படி வாங்கமுடிந்தது என யோசித்தான்.

முதலில் சிறிதளவு கடன்வாங்கியவன், சீக்கிரமே வறுமையில் விழுந்தான். ஒரு நாள் கைவசம் ஒரு செண்ட் காசுகூட இல்லை என்பதால் எதையாவது விற்க முடிவுசெய்தான். அப்போதுதான் மனைவியின் போலி நகைகளைக் கழித்துக்கட்டலாமே என்ற எண்ணம் உதித்தது. எரிச்சலூட்டிய அந்தப் போலிகளின்மீது கடந்த காலத்தில் மனதில் வெறுப்பை வளர்த்திருந்தான். மேலும் அவற்றைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அவனுடைய கண்ணாட்டி பற்றிய நினைவுகள் தோன்றின.

வாழ்வின் கடைசிநாள் வரையில் அவற்றை வாங்கிக்கொண்டே இருந்தான். ஒவ்வொரு மாலையும் புதிய ரத்தினங்களை வீட்டுக்குக் கொண்டுவருவான். அவற்றையெல்லாம் ஒரு முறை எடுத்துப் பார்த்து இறுதியாக அவளுக்கு மிகவும் பிரியமான கனமான அட்டிகையை விற்றுவிட முடிவுசெய்தான். போலி நகையென்றாலும் நுட்பமான வேலைப்பாடு இருந்தமையால் ஆறு, ஏழு ப்ராங்க் மதிப்புகொண்டதாக இருக்குமென நினைத்தான்.

நகையைச் சட்டைப்பையில் போட்டுக்கொண்டு நம்பிக்கையான நகைக்கடையைத் தேடிப்போனான். இறுதியில் ஒரு கடையைக் கண்டுபிடித்து உள்ளே நுழைந்தான். தன்னுடைய துன்பநிலையை வெளிக்காட்ட வேண்டிய கட்டாயத்தோடு மதிப்பற்ற பொருளொன்றை விற்பனைக்கு எடுத்து வந்தது குறித்தும் அவமானம்கொண்டான்.

“ஐயா, இதன் மதிப்பு என்னவென்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்,” என்று கடைக்காரனிடம் சொன்னான்.

கையில் அட்டிகையை எடுத்து ஆராய்ந்துவிட்டு கணக்கரை அழைத்து அடிக்குரலில் பேசினான் கடைக்காரன். பிறகு நகையை மீண்டும் மேசையின்மீது வைத்துவிட்டு அதை மதிப்பிடுவதற்காகச் சிறிது தூரத்தில் நின்று பார்த்தான்.

திருவாளர் லாண்டினுக்கு இந்தச் சம்பிரதாயங்கள் எரிச்சலூட்டின. “ஓ, இது பெரிய மதிப்பற்றது என்பது தெரியும்,” என்று சொல்ல முற்பட்டபோது கடைக்காரன் பேசினான். “ஐயா, இந்த அட்டிகை 12 முதல் 15000 ப்ராங்க் வரை விலைபோகும். ஆனால், இது உங்களுக்கு எப்படிக்கிடைத்தது என்பதைச் சொல்லாவிட்டால் நான் வாங்க முடியாது.”

மனைவியை இழந்த கணவன் கண்களையும் வாயையும் அகலத்திறந்தபடி கடைக்காரன் சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முயன்றான். “என்ன சொல்கிறீர்கள்... நீங்கள் சொல்வது சரிதானா?” என்று திக்கியபடி கேட்டான். “வேண்டுமென்றால் இதைவிடவும் அதிகமாகக் கொடுப்பார்களா என்று வேறு கடையில் விசாரித்துப் பாருங்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில் அதிகபட்சமாக 15000 ப்ராங்க் மதிப்புதான் இருக்கும். இதைவிட அதிகம் கிடைக்கவில்லையென்றால் மீண்டும் இங்கே வரலாம்.”

திருவாளர் லாண்டின் திகைத்துப்போய் அட்டிகையை எடுத்துக்கொண்டு கடையைவிட்டுக் கிளம்பினான். யோசிக்க நேரம் தேவைப்பட்டது.

வெளியே வந்ததும் சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டு தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான். “முட்டாள், அடி முட்டாள்! அவன் சொன்னதை நானும் நம்பியிருந்தால் என்னாவது! அந்தக் கடைக்காரனுக்கு உண்மையான வைரத்துக்கும் போலியான பொருளுக்கும் வித்தியாசம் தெரியவில்லையே!”

சில நிமிடங்கள் கழித்து ரூட் லா பே தெருவிலிருந்த இன்னொரு கடைக்குள் நுழைந்தான். அட்டிகையைப் பார்த்ததும் கடையின் சொந்தக்காரன் உரத்த குரலில் சொன்னான்: “அடக் கடவுளே! எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், இது இங்கே வாங்கப்பட்டது.”

திருவாளர் லாண்டினுக்கு மிகுந்த குழப்பமேற்பட்டது.

“இதன் மதிப்பு என்ன?” என்று கேட்டான்.

“20000 ப்ராங்குக்கு விற்பனை. சட்ட விதிகளின்படி இது எப்படி உங்கள் கைக்கு வந்தது என்பதைத் தெரிவித்தால் 18000 ப்ராங்குக்கு வாங்கிக்கொள்கிறேன்.”

இந்த முறை திருவாளர் லாண்டின் வாயடைத்துப் போனான்.

“இல்லை, இல்லை, நன்றாகச் சோதித்துப் பாருங்கள். இந்த நொடிவரையில் அது போலி என்றுதான் எண்ணினேன்.”

“உங்கள் பெயரென்ன, ஐயா?” என்று கேட்டான் கடைக்காரன்.

“லாண்டின். உள்துறை அமைச்சரின் கீழ் வேலைசெய்கிறேன். ரூட் லா மார்க்ட் தெருவில் 16ஆம் எண்ணில் வசிக்கிறேன்.”

கடைக்காரன் கணக்குப் பதிவேட்டில் இருந்த குறிப்பைப் பார்த்தான். “அந்த அட்டிகை சீமாட்டி லாண்டினின் முகவரியான 16, ரூ டே மார்ஷர் தெருவுக்கு 1876, ஜூலை 16 அன்று அனுப்பிவைக்கப்பட்டது.”

இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். மனைவியை இழந்தவன் பேசமுடியாமல் திகைப்பில் ஆழ்ந்தான். அவன் திருடனோ என்று கடைக்காரன் யோசித்தான். கடைக்காரன்தான் முதலில் பேசினான்.

“அட்டிகையை இங்கேயே 24 மணி நேரத்துக்கு விட்டுச் செல்லமுடியுமா? அதற்கான ரசீதைத் தருகிறேன்,” என்று கேட்டான்.

“ஓ, நிச்சயமாக,” என்று உடனடியாக ஒப்புக்கொண்டான் திருவாளர் லாண்டின். ரசீதை வாங்கிச் சட்டைப் பையில் வைத்தபடி கடையைவிட்டுக் கிளம்பினான்.

மனம் பயங்கரமான குழப்பத்திலிருந்ததால் இலக்கின்றித் தெருக்களில் அலைந்து திருந்தான், நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ளத் தர்க்கரீதியாக யோசித்தான். அவனுடைய மனைவிக்கு இத்தனை விலையுயர்ந்த நகையை வாங்குவதற்கான வசதியில்லை. நிச்சயமாக இல்லை.

அப்படியென்றால், அது பரிசாக இருக்கவேண்டு. பரிசு, பரிசு. யாரிடமிருந்து கிடைத்தது? எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது?

நடப்பதை நிறுத்திவிட்டு நடுத்தெருவில் அப்படியே நின்றான். மிகவும் மோசமான சந்தேகமொன்று மனதில் தோன்றியது - அவளா? அப்படியென்றால் மற்ற நகைகளும் பரிசாகத்தான் கிடைத்திருக்க வேண்டும். காலுக்குக் கீழே நிலம் நடுங்குவதுபோலத் தோன்றியது. முன்னாலிருந்த மரம் கீழே விழுவதுபோலத் தெரிந்தது. கைகளை மேலே உயர்த்தியபடி மூர்ச்சையுற்று நிலத்தில் விழுந்தான். பொதுமக்கள் தூக்கிச் சென்று கிடத்திய மருந்துக்கடையில் நினைவு திரும்பியது. வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டான். வீட்டை அடைந்ததும் அவனுடைய அறைக்குள் பூட்டிக்கொண்டு இரவு விழும் வரையில் அழுதான். பிறகு அசதி மேலிடப் படுக்கையில் படுத்து ஆழ்ந்து உறங்கிப்போனான்.

மறுநாள் காலையில் உதித்த சூரியன் அவனைக் கண் விழிக்கச் செய்தது. மெதுவாக ஆடையுடுத்திக்கொண்டு அலுவலகத்துக்குக் கிளம்பினான். இப்படிப்பட்ட அதிர்ச்சிக்குப் பிறகு வேலைசெய்வது கடினமாக இருந்தது. விடுப்பு வேண்டி மேலதிகாரிக்குக் கடிதம் அனுப்பினான். அப்போதுதான் நகைக்கடைக்குப் போகவேண்டுமென்பது நினைவுக்கு வந்தது. போகப்படிக்கவில்லை என்றாலும் அட்டிகையை அந்த நபரிடம் விட்டுவைக்க மனமில்லை. ஆடை அணிந்துகொண்டு வெளியே போனான்.

அது ஓர் அருமையான நான்; தெள்ளத் தெளிவான நீல வானம் கீழே பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த நகரத்தைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தது. சாவகாசமான ஆண்கள் கால்சட்டைப் பையில் கையை நுழைத்தபடி உலாத்திக்கொண்டு இருந்தனர்.

“செல்வந்தர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடுதான் இருக்கிறார்கள். பணமிருந்தால் ஆழ்ந்த துயரத்தைக்கூட மறந்துவிடலாம். மனதுக்குப் பிடித்த இடத்துக்குப் போகலாம். பயணம் செய்கையில் வேறு விஷயங்களைக் கவனிப்பது துயரத்தைத் தீர்க்கும் மருந்தாகிறது,” என்று அவர்களைக் கவனித்த திருவாளர் லாண்டின் தனக்குத் தானே பேசிக்கொண்டான்.

பசிப்பதுபோல உணர்ந்தான், ஆனால், சட்டைப்பை காலியாக இருந்தது. மீண்டும் அட்டிகை நினைவுக்கு வந்தது. 18000 ப்ராங்க்! 18000 ப்ராங்க்! எவ்வளவு பணம்!

நகைக்கடை இருந்த ரூ ட லா பே தெருவுக்கு விரைந்து சென்றான். 18000 ப்ராங்க்! கடைக்குள் நுழைய இருபது தடவையாவது முயன்றிருப்பான்; ஆனால், உள்ளே நுழையவிடாமல் அவமானம் தடுத்தது. பசித்தது, மிகவும் பசித்தது. ஆனாலும், கையில் ஒரு செண்ட் காசு கூட இல்லை. உடனடியாக முடிவெடுத்து, யோசிப்பதற்கு அவகாசம் கொடுக்காமல், தெருவை வேகமாகக் கடந்து கடைக்குள் நுழைந்தான்.

நகைக்கடையின் உரிமையாளர் உடனடியாக வந்து அவன் அமர்வதற்கான இருக்கையைப் பணிவாகச் சுட்டினான். கடைப் பணியாளர்கள் ஏதோ அறிந்ததுபோல அவனைப் பார்த்தனர்.

“நன்றாக விசாரித்துவிட்டேன், திருவாளர் லாண்டின். நீங்கள் அந்த நகையை விற்பதாக இருந்தால், நான் சொன்ன விலைக்கே வாங்கிக்கொள்கிறேன்,” என்றான் கடைக்காரன்.

“நிச்சயமாக, ஐயா,” திக்கியபடி சொன்னான் திருவாளர் லாண்டின்.

கடைக்காரன் உடனே மேசை இழுப்பறையிலிருந்து பதினெட்டு பெரிய தாள்களை எடுத்து எண்ணி லாண்டினிடம் கொடுத்தான். நடுங்கும் கரங்களோடு ரசீதில் கையொப்பமிட்டுப் பணத்தைச் சட்டைப்பைக்குள் வைத்தான்.

கடையைவிட்டுக் கிளம்புகையில் புரிதலோடு புன்னகைத்த கடைக்காரனைப் பார்த்தான். பிறகு, கண்களைக் கீழே தாழ்த்திக்கொண்டு கேட்டான்.

“என்னிடம்... என்னிடம் இன்னும் வேறு ரத்தினங்கள் இருக்கின்றன. இவை வந்த அதே இடத்திலிருந்து வந்தவைதான். அவற்றையும் வாங்கிக்கொள்வீர்களா?”

“நிச்சயமாக, ஐயா,” பணிவுடன் வணங்கிச் சொன்னான் கடைக்காரன்.

“அவற்றை எடுத்து வருகிறேன்,” என்று மிகுந்த சோகம் தோய்ந்த குரலில் சொன்னான் லாண்டின். ஒரு மணி நேரத்தில் அந்த ரத்தினங்களை எடுத்து வந்தான்.

பெரிய வைரக் காதணிகள் 20000 ப்ராங்க் விலை. காப்புகளுக்கு 35000; மோதிரங்கள் 16000; மரகதம், நீலக்கற்கள் 14000; பெரிய ஒற்றை வைரம் பதித்த தங்கச் சங்கிலி 40000... ஆக எல்லாவற்றுக்குமான விலையாக மொத்தம் 143000 ப்ராங்க் கிடைத்தது.

“யாரோ ஒருவர் தன்னுடைய காசையெல்லாம் விலைமதிப்பற்ற கற்களில் சேமித்திருப்பார்போல,” என்று நகைச்சுவையாகச் சொன்னான் கடைக்காரன்.

“பணத்தை முதலீடு செய்வதற்கான இன்னொரு வழி என்றும் சொல்லலாம்,” என்று தீவிரமான குரலில் பதிலளித்தான் லாண்டின்.

அன்று மதிய உணவை வொசானில் சாப்பிட்டான். இருபது ப்ராங்க் மதிப்புள்ள வைன் அருந்தினான். பிறகு வாடகை வண்டியொன்றில் ஏறிப் போயிஸ் பூங்காவைச் சுற்றி வந்தான். அங்கு வந்திருந்தவர்களை ஒருவிதமான இகழ்ச்சியுடன் பார்த்தான்.

“நானும் பெரிய பணக்காரன். என்னிடம் 200000 ப்ராங்க் இருக்கிறது,” என்று அங்கிருந்தவர்களை நோக்கிக் கத்தவேண்டுமென்ற ஆவலை அடக்கிக்கொண்டான்.

திடீரென மேலதிகாரியின் நினைவு வந்தது. வண்டியை அலுவலகத்துக்கு ஓட்டிச் சென்று, உற்சாகத்துடன் கூவிக்கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான்.

“ஐயா, என்னுடைய வேலையை ராஜினாமா செய்ய வந்திருக்கிறேன். எனக்கு 300000 ப்ராங்க் சொத்து கிடைத்திருக்கிறது.”

முன்னாள் சக பணியாளர்களின் கையைக் குலுக்கி அவர்களிடம் தன்னுடைய எதிர்காலத் திட்டங்களில் சிலவற்றை ரகசியமாகச் சொன்னான். பிறகு கஃபே ஆங்களைஸலிக்கு உணவருந்தப் போனான்.

மேற்குடியைச் சேர்ந்தவரைப் போலத் தோற்றமளித்த கனவானொருவரின் அருகே அமர்ந்தான். உணவுண்ணுகையில் தனக்கு 400000 ப்ராங்க் சொத்தாகக் கிடைத்திருப்பதாக அவரிடம் ரகசியமாகச் சொன்னான்.

வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக நாடகம் பார்ப்பது அலுப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. எஞ்சியிருந்த இரவைக் களிப்பும் கூத்துமாகக் கழித்தான்.

ஆறு மாதம் கழித்து, மீண்டும் திருமணம் செய்துகொண்டான். அவனுடைய இரண்டாவது மனைவி நல்லொழுக்கமுடையவள், ஆனால், மகா கோபக்காரி. அவனுக்கு மிகுந்த துயரத்தை ஏற்படுத்தினான்.

கார்குழலி <karkuzhali.sreedhar@gmail.com>

கவிதை

கடவுளின் அறிவிப்பு

கடவுள் மெல் கடுப்பான ஓடுத்தன்
கத்தியுடன் கடவுளைத் தேடிச் சென்றான்
கடவுளைக் கண்டவுடன்
கண்டதுண்டமாய் வெட்டிக்
கொள்வதே அவனது நோக்கமாய் இருந்தது.

அவன் வருகையை
முற்சுட்டியே அறிந்த கடவுள்
இரவோடு இரவாக
கோவிலை விட்டுத் தப்பிச் சென்றார்

● கஜன்

நீங்கள் கேட்டது கிடைக்காவிடில்
அல்லது
நினைத்தது நடக்காவிடில்
அதற்கு நான் பொறுப்பல்ல
இப்படிக்கு கடவுள்
என்ற அறிவிப்பு பலகை
அடுத்தநாள் முதல் கோவிலில்
தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது

மேலும்
வன்முறையைக் கையிலெடுக்க வேண்டாம்
என்றும் - அன்பே சிவம்
என்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது

கஜன் <gajan2050@yahoo.com>

SRI VEERA'S GROUP

SRI VEERA'S CREATIONS

ஸ்ரீ வீராஸ் கிரியேஷன்ஸ்

பல ஜவுளி கடை முதலாளிகளை ஆதரிக்கும் ஸ்தாபனம்

ஸ்ரீ வீராஸ் கிரியேஷன்ஸ்
SRI VEERA'S CREATIONS
 (Silks Textiles & Readymade Showroom)
 மொத்த விலை ஷோரூம்
Wholesale showroom

www.sriveeras.com
 www.facebook.com/sriveeracreation

காங்கிரஸ் பார்டி சங்கீர்த் திவ்யானந்த் இயக்குகிறார்

2 Wheeler & Car Parking வசதியுடன்

எண். 51-52/1, M.C. ரோடு, சென்னை - 600 021.

போன் : 2590 1771, 2590 1772, 2590 1773, 2590 1774

World class service for Design & Construction of Precast Buildings

We thank all our customers for their trust & confidence endowed upon us. It's our mission to continually strive to provide cost effective & high quality PRECAST products.

*European Technology
Modern Construction*

4

**PRECAST
FACTORIES**

15

**CRANES
+ 2 tower cranes**

50

**LAKHS SQ.FT
CONSTRUCTED**

Class 1A contractor of CPWD, SPL class contractor in R&B Andhra,
executed precast construction for CRPF, NBCC, NPCIL, DMRC, ISRO

150

**PROJECTS
COMPLETED**

350

ENGINEERS

2000

EMPLOYEES

School in Coimbatore
25,300 Sq.ft
completed within 60 days

Commercial Mall
2,25,000 Sq.ft
completed in 120days

Hostel Building
26,000 Sq.ft
completed in 70 days

Housing for CRPF
72 Days 1 Block
251 Houses 11 Months

EASIER

FASTER

BETTER

SERVICES OFFERED

- Design & Detailing
- Planning
- Production
- Transportation
- Erection

TYPES OF BUILDING

- Commercial
- Industrial
- Institutional
- Residential
- Multi level-
Car Parking

TEEMAGE

6/35, College Road, 1st Cross Street, Tiruppur - 641 602, Tamilnadu, India. Ph : 0421 2240488.

a Group of The Chennai Sales

4 Precast Factories Pan India
Coimbatore | Delhi | Hyderabad | Chennai

82204 55555, 82200 51777
email : sales@teemageprecast.in
marketingteemage@gmail.com
web : www.teemageprecast.in

இருந்தது. நான் முன்பே ஒரு முறை சொன்னது போல நாவலாசிரியனாக ஆகாமல் இருந்திருந்தால் ஒரு ஓவியனாக இருப்பேன். ஒரு விதத்தில் ஓவியர்களைக் கண்டு எனக்குப் பொறாமையும் பரிதாபமும் உண்டு; அவர்கள் எழுத்தையும் வார்த்தைகளையும் உபயோகிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே என்று. உண்மையைக் காணும் பொருட்டு அவர்கள் மேற்கொள்ளும் வார்த்தைகளற்ற வேக விவரிப்பு எல்லாப் படைப்பாளிகளின் மதிப்பைப் பெற வேண்டிய ஒன்று. இலக்கியத்துக்கு அப்பால் குறியீடுகள்மூலம் அவர்கள் சின்னங்களின் களஞ்சியத்தை உருவாக்குகிறார்கள். பல பின்நவீனத்துவக் கலை என்னைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை. மரபை மீறுவது நியாயமே. ஆனால், அதனிடத்தில் ஒன்றுமேயில்லாததை வைப்பது நியாயமற்றது.

ரோஸெட்டியும் ரஃபேலுக்கு முந்தியவர்களும் உங்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். The French Lieutenant's Womanல் வரும் சாராவுக்கு ரோஸெட்டி வழிகாட்டுபவராக அல்லது மாயவித்தை செய்பவராகக் காட்சியளிக்கிறார். உங்களுடைய The Ebony Towerல் ஓவியராக வரும் ப்ரீஸ்லியும் மந்திரவாதியைப் போலக் காட்சியளிக்கிறார் இல்லையா?

ஆம். எனக்கு ரஃபேலுக்கு முந்தியவர்கள் பிடித்தமானவர்கள். ஒருநாள் ஹால்மான் ஹண்ட்டினுடைய ரோஸெட் இளைஞனாக இருக்கும் உருவப்படத்தின் பிரதியை எனக்கு யாரோ அனுப்பியிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டேன்; சற்றே உளநோய்க்காரர் போன்ற தோற்றம். The Ebony Towerல் நிச்சயமாக அவரைப் ப்ரீஸ்லியுடன் இணைக்கவில்லை. என்னிடம் தெளிவான மாதிரி இருந்ததில்லை - ஆனால், புனைவுகளில் அடிக்கடி நேர்வதைப் போல நனவிலித் தொடர்பு ஒரு வேளை இருந்திருக்கலாம்.

ப்ரீஸ்லி கருத்தியலை எதிர்ப்பவர். பிக்காஸோ பேரைக் கேட்டாலே எதிர்மறையாகவும் ஆபாசமாகவும் பேசுகிறார். உயர்ந்த கலை என்பது மனம் சார்ந்தது அல்ல, மாறாக அது இயற்கையுடனும் முழுமையான இருத்தலுடனும் இயைந்தது என்கிறார். உங்களுக்கு இது உடன்பாடுதான், இல்லையா?

ஆம். நவீனக் கலையில் ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சிகள் எனக்கு அவ்வளவு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. பெரும் கருத்தியல் கலைஞர்கள், எனக்கென்னவோ அவர்களுடைய தொழில்நுட்பமின்மையை, வரைவுத் திறன் இல்லாமையை மறைக்க முயலுவது போலத் தோன்றுகிறது. குறிப்பாக நியுயார்க்கில் ஒரு முறை நான் பார்த்தபோது மனம் சார்ந்த தொழில்போலத் தோன்றியது. வணிக ரீதியாக, நவநாகரீகமாக என்று அலைபாயும் கருத்துகள். அவை மனித நேயத்துடனோ,

மனிதர்களைக் கொண்டோ இருந்த கடந்த கால மரபுடன் ஒன்றானதாக இருந்தது.

உங்கள் அணுகுமுறை கற்பனை நயத்துடன் இயைந்த ஒன்றா? உங்கள் புனைவை வைத்தும் நீங்கள் சொல்லியவற்றை வைத்தும் ஒருவர் வரையும் ரோஸெட் ஒத்த சித்திரம், தனிமைப்படுத்தப்பட்ட, ஆன்ம உந்துதலில் இயங்கும் மனிதன், கலைத் தேவதையைப் பொறுத்து அல்லது மயக்கச் சக்திகளின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டு ஒரு விதத்தில் தன்னையே அழித்தபடி, நடப்பு உலகை விட்டு விட்டுச் சீரிய செழிப்பு கொழிக்கின்ற உலகைக் கனவில் காண்கிறான் என்றாகிறது.

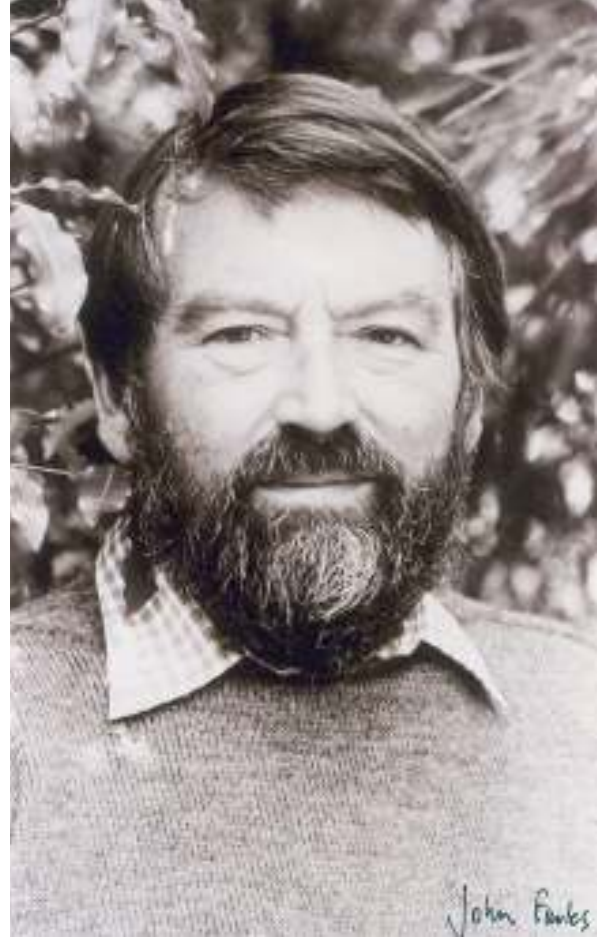
இங்கு நாம் வேறுபடத்தான் வேண்டும். மற்ற படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் கலைஞர்களிடமிருந்தும் நான் கற்ற அனைத்தும் நீங்கள் குற்றம் சாட்டும் உருவத்தின் பிரதியின் மேல் விழுகிறது. நிச்சயமாக அந்தத் தனிமை, நிச்சயமாக மயக்கச் சக்திகளின் பிடியில் கடந்த காலத்தின் லட்சியப் படிமங்களை நம்புவது. எல்லாக் கலைகளும் பழைய ஞாபகங்களில் உருவாகின்றன. அது இன்றையதை விடச் சிறப்பானது என்று அல்லது ஒரு நல்ல உலகிற்காக ஏங்கிக் கொண்டு - அடிப்படையில் பொருண்மை சாரா உலகு. சுய அழிவுபற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை, நிச்சயமாக நாம் எல்லோரும் ஒருவித மனநலப்பாதிப்பின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறோம். நாம் இன்றிருக்கும் நிலைக்கு நாம் கொடுத்திருக்கும் விலை அது. நான் ஒரு போதும் 'இயல்பான' மனிதனுக்கு மேலாக இருக்க விரும்பமாட்டேன் - அப்படி முடிந்தால் கூட! உணர்ச்சிவசப்படாமல் எதையும் நான் தெரிவு செய்யமாட்டேன், அது அதிகத் தொந்திரவைத் தந்தாலும்.

இவையெல்லாம் உங்களுக்கு ஹார்டியை ஞாபகப்படுத்தவில்லையா? சில சமயங்களில் நீங்கள் ஹார்டியின் ஜூலிடோடு ஒன்றி விடுவது போலக் காணப்படுகிறீர்கள். மனிதாபிமானியின் பார்வையில், புனித ஜூலின் முன்னால் கிறிஸ்து தோன்றியபோது அடிவானத்தில் ஒளிர்ந்த புதிய ஜெருசலேத்தை அவன் கண்டான். அவன் மைல் கல்லில் தன் பெயரைச் செதுக்கினான். இது உண்மையில் சரியான ஒப்பீடு இல்லைதான். ஏனென்றால், சமூகப் பரிணாமத்தில் அவனைப் போல உங்களுக்கு மூட நம்பிக்கை இல்லை.

உலகின் இந்தப் பகுதியிலிருக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளனுக்குள்ளும் ஒரு ஹார்டி இருப்பார். ஆனால், தனிப்பட்ட முறையில் தெளிவற்ற ஜூலிடன் என்னை ஒப்பிடுவது சரியல்ல. பொதுவாக ஹார்டியிடமிருந்த அவநம்பிக்கையுடனும் மனச்சோர்வுடனும் நான் ஒத்துப் போக முடியாது. சமூகப் பரிணாமம் பற்றி எனக்குச் சந்தேகங்கள் உள்ளன. அதுவும் இன்றுள்ள நிலைமையில். பல அரசியல்வாதிகள் அவர்களுடைய பேச்சில் அது

தரும் நம்பிக்கையைப் பற்றியும் உறுதி பற்றியும் கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் மக்கள் பலசமயங்களில் அதைக் கேட்க விரும்புவதால். சும்மாவாவது வெறும் நம்பிக்கை அளிக்கும் வாய் வார்த்தைகளைவிட - சற்றுக் காலதாமதம் ஆனாலும் இந்த உலகின் தவறுகளைச் சரி செய்து விட முடியும் என்று எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது, அதாவது என்ன தவறு என்று எது நம்மை நம்ப வைக்கிறது? எல்லாம் விரைவில் சரியாகி விடும் என்று நான் நினைக்கிறேனா? இல்லை. பல வேண்டாத திருப்பங்கள் குறுக்கிட்டாலும் மெதுவாக முன்னேற்றம் நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆம். இப்போது நான் 1860ல் பிரிட்டிஷ் கழகக் கூட்டத்தில் டார்வினின் உயிரினங்களின் தோற்றம் என்னும் புத்தகத்தின் மீது நடந்த விவாதத்துக்கு நாடக உரு கொடுக்க முயன்று வருகிறேன். பலவிதங்களில் இந்த நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த முக்கியமான நிகழ்வு அது. ஏனென்றால் இறுதியில் சீர்திருத்தத்தையும் ஆராய்ச்சியையும் எதிர்க்கின்ற மதத்தின் கருத்துகளை உதறி விட்டு எழுந்த, பகுத்தறிவு சார்ந்த அறிவியல் என எழுந்த ஒன்று. கட்டுக்கதைக்கு எதிராகக் காரண காரியங்களை அது தேட வேண்டும் என்றது. இவற்றைக் கடந்து வெளிப்பட்ட இன்றைய விஞ்ஞான உலகு அதனுடைய பலவீனங்களையும் தவறுகளையும் தன்னுள் கொண்டிருந்தாலும் கடந்த காலத்திலிருந்து வெகுதூரம் மீண்டு வந்து விட்டது. பயங்கரங்களுக்கும் சீரழிவுகளுக்கும் இடையே இந்த உலகம், டார்வினும் அவரது சீடர்களும் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே அளித்த தத்துவத்தை முன்னேற்றப்பாதையில் இன்னும் கொண்டு செல்லவில்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன். அடிப்படையில் ஹார்டி, டார்வினின் கோட்பாடு தனது கருத்துகளுக்கு உடன்பாடானது அல்லது அவரது மனச்சோர்வுக்கு விஞ்ஞானபூர்வமான ஆதரவை அளித்தது என்று நினைத்தார். மனிதநேயத்தைச் சூழ்ந்திருந்த கருமேகங்களை உதறி விடுவதில் அது ஒரு முக்கிய பங்கு வகித்தது என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஹார்டியுடனான உங்களுடைய தத்துவார்த்த வேறுபாடுகளை ஒப்புக் கொண்டால் கூட, உங்கள் இருவருக்குமிடையே உளவியல் சார்ந்த ஒரு பிணைப்பு இருக்கிறது என்றே தோன்றுகிறது. 'ஹார்டியும் சூனியக்காரியும்' என்னும் உங்கள் கட்டுரையில் அவருடைய சற்று வேதனையைத் தரும் கடைசி நாவலான The Well Belovedக்கு உங்கள் அங்கீகாரத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். ஃபிராய்டிய, ஜங்கீய் கோணங்களுக்கு முந்திய கோட்பாட்டில் ஒரு எழுத்தாளரின் வாழ்க்கையைப் பற்றி அது இருக்கிறது. மற்றொரு எழுத்தாளரான அலைன் ஃபோர்னியரின் வாழ்வையும் எழுத்தையும் ஒட்டி எழுதப்பட்டது என்றும் கருதலாம். இங்கு ரோஸெட்டைக் கொண்டு வந்தால் நீங்கள் உளவியல் ரீதியான ஒரு சகோதரத்துவத்தைக் காண முடியும். உங்களுடைய Manissa பாலுணர்வை எழுப்புவதற்கும் படைப்புத் திறனை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இடைப்பட்ட

ஒருவிதமான ஏமாற்று வேலை தானே - கிரேக்கக் காதல் தேவதையான ஏரட்டோவுக்கு நீங்கள் கொடுத்த ஒரு காணிக்கை அல்லவா?

ஹார்டிக்கு பாலுணர்வு விஷயம் முக்கியமாக இருந்தது என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். அதை நேரடியாகவோ, சுற்றி வளைத்தோ அவர் சொல்வதைத் தவிர்த்தாலும், அது அவரது நாவல்களில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. அவர் கூச்சமுடையவராகவும் அடக்கப்பட்டவராகவும் இருந்தார். ரகசியமாகச் சந்திப்பது, உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு காதல் வசப்படுவது போன்ற காதலர்களின் முயற்சிகளை அவர் விரும்பியிருக்கிறார்; நாம் உடலுறவு என்று கூறும் இரு உடல்களின் சேர்க்கையைவிட... நானும் கூட இதே மாதிரிதான். அதாவது ஒரே சமயத்தில் வசீகரிக்கப்பட்டும் வேதனைப்பட்டும் பாலுணர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்டு தடுமாறுவேன்; ஆனால், நான் முக்கால்வாசியை மறைத்து ரகசியமாக வைத்துக் கொள்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைபவன். என் வாழ்க்கையில் ஒரு வருடம் நான் ஒரு பாலுணர்வு நாவல், பொது மொழியில் ஒரு போர்னோகிராஃபியை எழுத முயன்றேன். அது அநேகமாக முடிந்து விட்ட தருவாயில் அதைத்

தோட்டத்துக்கு எடுத்துச் சென்று எரித்து விட்டேன். அது எனக்கு நிறைய பணத்தை அள்ளித் தந்திருக்கும். அதைப் பற்றி எனக்குக் கர்வம் உண்டு. அதை எரித்ததற்குக் காரணம் நாணத்தினாலோ, ஒழுக்கம் பற்றிய கவலையினாலோ அல்ல, சமூக தெய்வ நிந்தனைக்கு சமமாக (blasphemy) மிக மட்டமான ரசனையில் செய்த தவறு என்று எனக்குத் தோன்றி விட்டதால்தான். அது ரகசியமாக, மறைமுகமாகச் செய்யப்பட்ட செயலை நிர்மூலமாக்கி விட்டது. அதனால்தான் நான் அமெரிக்கப் புனைவுகளில் காணப்படும் செக்ஸ் பற்றிய தேவையில்லாத துல்லியமான, வெளிப்படையான விவரணைகளை விரும்பவில்லை; அது இறுதியில் சிறுபிள்ளைத்தனமான, பாலுணர்வு என்பதை அழித்து விடும் சக்தி வாய்ந்ததென ஆகிவிடுகிறது.

Mantissa, ஒரு விதத்தில் இந்தப் போக்கைக் கேலி செய்வதற்காகவும், ஹார்டி, ஃபோர்னியர், டி.ஹெச். லாரன்ஸ், ஹென்றி மில்லர், தவிர இன்னும் ஏகப்பட்டவர்கள் தமது முதுகுகளில் சுக்குபஸ் என்னும் பெண் அரக்கனை ஏற்றிக் கொண்டு எழுதி வியர்த்து வழிந்ததைக் கூறுவதற்காகவும் எழுதப்பட்ட ஒன்று. இதுவும் பணம் என்னும் அரக்கனும் சேர்ந்து ஒரு முட்டாள்தனமான மாயையைத் தோற்றுவிக்கின்றன: ‘நான் ஒரு பெரிய எழுத்தாளன்; ஏனென்றால் நான் மிக அதிகமாகப் பணம் ஈட்டுகிறேன்’ என்னும் இவ்விரண்டும் ஆண் எழுத்தாளர்களை ஆபத்தில் ஆழ்த்தி விடுகின்றன.

கல்வியாளர்கள் இயற்கையைக் கணிக்கவே வலிமையான ‘தாக்கங்களை’ எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். இயற்கை வரலாறு மீதும் அதைப் பாதுகாப்பது பற்றியும் உங்களிடம் நெடு நாளைய ஆர்வம் இருந்து வருகிறது. The Tree என்னும் உங்கள் அபுனைவில் இயற்கைக்கும் உங்கள் படைப்புக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பிரமாதமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். அந்தத் தொகுதியில் கட்டுரையைச் சிறப்பாகக் காண்பிக்கும் வண்ணம் இணைக்கப்பட்டுள்ள புகைப்படங்களைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் அதைப் பற்றி விரிவாகவும் தெளிவாகவும் கூற முடியுமா?

The Tree உங்களுக்குப் பிடித்தது என்று கேட்க மிக்க மகிழ்ச்சி. எனக்கும் அதை எழுதியதில் மகிழ்ச்சிதான். மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள உறவு மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள உறவைவிட உண்மையானதும் முக்கியமானதுமாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒரு மனிதனுக்கும் மற்ற மனிதர்களுக்கும் இடையே கூட... அது மகத்தான இன்பத்தைத் தந்து உங்களைக் கவர வல்லது. மனிதன் அடிக்கடி சலிப்பை ஏற்படுத்துபவன், புத்தகங்களும். ஏன் மானுடமும் சலிப்பைத் தரும் வல்லமை வாய்ந்தவை. ஆனால், இயற்கை அப்படியொரு போதும் அல்ல. நான் ஒரு முறை லண்டனின் பிரதான கிரிமினல் நீதிமன்றத்துக்கு ஜூரியாகச் சென்றிருந்தேன். அங்கு

நாங்கள் குழந்தைகள் துஷ்பிரயோகம், நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு இடையேயான தகாத பாலுறவு ஆகிய மிகவும் மோசமான வழக்குகளைக் கேட்க வேண்டியிருந்தது. என்னுடைய ஜூரிக்கான கட்டணத்தை வாங்கிக் கொண்டு நீதிமன்றத்துக்கு வெளியே வந்து நின்றேன். இதுவரை கேள்விப்படாத, மனிதர்களைப் பற்றி அல்லாத புத்தகம் ஏதாவது கிடைத்தால் வாங்கலாம் என்று முடிவு செய்தபடி, பக்கத்திலிருந்த புத்தகக் கடைக்குச் சென்றேன். அங்குப் பிரிட்டிஷ் சிலந்திகளைப் பற்றிய புத்தகத்தை வாங்கினேன், எனக்குச் சிலந்திகளைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது என்றாலும். இப்போது பல ஆண்டுகள் கழித்து எண்ணற்ற முறைகள் மைக்ரோஸ்கோப்பை வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தும் சிலந்திகளைப் பற்றி விஞ்ஞான பூர்வமாக எதையும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதாவது அவற்றை என்னால் சரியாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், எப்படியோ என் மேலோட்டமான பார்வையைப் பல மணித்துளிகள் செலவழித்து அவற்றின் நூதனமான அழகான உலகைக் கவனித்து வருகிறேன்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஓரளவு வெற்றியுடன் நான், மந்தார மலர்களை யாரோ அன்பளிப்பாகக் கொடுத்த லுயரின் புத்தகங்களமூலம் ஐரோப்பா முழுவதிலும், என் கற்பனைகள்மூலம் அமெரிக்க முழுவதிலும், பின் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் எனக்குப் பக்கவாதம் ஏற்பட்டு மருத்துவ மனைப் படுக்கையில் இருந்தபோது கட்டுப்படுத்த முடியாதபடி கோபமும் தன்னிரக்கமும் என்னைக் கவலிக் கிட்டத்தட்ட அழும் நிலைமைக்குத் தள்ளி விட நான் tenthredinifera, tenthredinifera, tenthredinifera... என்று ஏதோ வாயில் எளிதில் நுழைந்து விடாத பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். நான் கடந்த வசந்த காலத்தில் கிரேட்டன் மலைக்குச் சென்றபோது பார்த்த தேவீ மந்தார மலரின் பெயரான அதை மந்திரம்போல உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தேன். இயற்கை அடிக்கடி என்னில் வரவழைக்கும் துக்கம் மனிதர்களோடு எனக்கு மிக மிக அரிதாகத்தான் நேர்கிறது.

கல்வியாளர்கள் திரும்பத் திரும்ப உங்களிடம் இலக்கியத் தாக்கம்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற தாக்கங்களும் இருக்கக்கூடும். உங்களைக் கவர்ந்தவர்கள் யார் யார்? பிரான்ஸ், கிரீஸ், அமெரிக்கா ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்ற உங்கள் பயணங்களால் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் எவ்வாறு இருந்தன?

மிகக் குறைவானவர்களே என்னைப் பாதித்திருக்கிறார்கள். மற்ற மனிதர்கள்மீது மனதின் அடியாழத்தில் ஒருவர் கவனமின்மையோ அலட்சியமோ கொண்டிருந்தால் அது ஒன்றும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயமல்ல. அது அவநம்பிக்கையின் ஒரு வடிவம். எனக்கு வயதாக ஆக, இதை நான் நியாயப்படுத்த முயலுகிறேன். இயற்கை மீதான மனிதரின் அநாகரிகமான, சுயநலத்தால் எழுந்த

முட்டாள்தனமான கொடுமைகள் சகிக்க முடியாத அளவுக்குப் போகும்போது இம்மாதிரி நான் செய்வது சரியென்றே படுகிறது. இந்நாள்களில் பலர் இம்மாதிரிதான் இருக்கிறார்கள். பார்வையாளர், சுற்றுலாப் பயணி, வெளிநாட்டுக்காரர் ஆகிய இவர்களை இங்கு வட இங்கிலாந்தில் கிரோக்கிள் என்று அழைக்கிறார்கள். டார்சட்டில் மட்டுமல்ல, இவர்கள் உலகெங்கும் பரவி எல்லாவற்றையும் கெடுக்க முனைகிறார்கள்.

இடங்கள் என்னை அதிகமாக அரவணைக்கின்றன, இணைக்கின்றன. எனக்கு அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் இப்போது நான் பயணிக்கிறேன்; ஆனால், இப்போதெல்லாம் என் நினைவில்தான் அவைகள் என்னை நகர்த்துகின்றன. கிரீஸில் ஸ்பெட்சாயில் ஒரு கடற்கரை இருக்கிறது. இதை நான் The Magus நாவலில் சித்தரித்திருக்கிறேன். பின்னர் நான் அங்கு நான் சந்தித்த பார்வையாளர்கள் என்னிடம், எப்படி இந்தக் கிரோக்கிள் ஆட்கள் முற்றிலும் சிதைத்து விட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். ஒரு காலத்தில் அது எப்படி இருந்தது என்று இப்போதும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. என் சொந்த சொற்களை இதற்கு வேண்டியதில்லை. சொற்கள் நயமற்றவை. நான் முதலில் சென்ற இடம், என் முதல் அனுபவம், ஆகியவற்றை என் மனத்திரையில் நான் காண முடியும். ஒருவேளை ஆதாம், அவன் இழந்து விட்ட ஈடன் தோட்டத்தை நினைவு படுத்திக் கொள்ள முடியும். நான் எழுதிய நியூ மெக்சிகோவில் உள்ள இடத்தைப் பற்றி எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. மஸாகூஸட்டில் மயக்கும் விதத்தில் வித்தியாசமாக இருந்த காடுகளில் நான் முதன்முதலாக நடந்து சென்றபோது அங்குப் புதியதாக எந்த ஜீவராசியும் காணப்படவில்லை என்பதும் நினைவில் உள்ளது.

ஆர்வெல், ஜனநாயக சோஷியலிஸம் சார்பாக அவருடைய சமீப காலப் புத்தங்களை எழுதினார். நீங்கள் 'சுதந்திரம்' சார்பாக. அப்படியென்றால் நீங்கள் மரபுகளிலிருந்து தனியொருவன் வெளிவர வேண்டும் என்கிறீர்களா? நாம் நம்முடைய மரபுவழி வாழ்வு என்னும் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தப்பித்து வர வேண்டுமா? அதுதானா உங்களுடைய மையக் கருத்து?

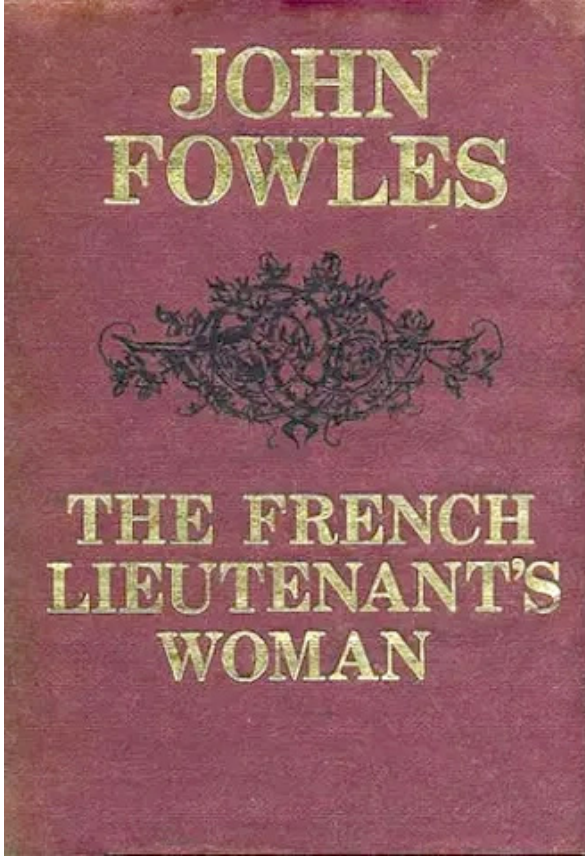
நான் இப்போது ஒரு வளம் காக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி எழுதினேன். அதில் நான் குறிப்பிட்டிருப்பது, இதை நகைச்சுவையாகப் பார்க்க வேண்டியதில்லை, மனிதனின் ஆதிகால உறவு குரங்கல்ல; செம்மறியாடு என்று. நான் லண்டனுக்கு அருகே மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளுள்ள ஒரு புறநகர்ப் பகுதியில் மரபு ஒழுங்கின் மீது மிகுந்த பிடிப்புக் கொண்ட பெற்றோரால் வளர்க்கப்பட்டேன். அப்போதிருந்தே கட்டுப்பாடுகளற்றவை மீது எனக்கு நாட்டம் இருந்தது. அங்குத் தப்பித்துப் போக முயன்றேன். ஆனால், நான் மிகுந்த கூச்ச சபாவக்காரன்.

உங்களின் பல நாவல்கள் காலச் சுழற்சியில் (timescape) இயங்குபவை. ஆனால், Daniel Martinல் மட்டும் சமகால யதார்த்தம் தூக்கி நிற்கிறது. டானியல் போல நீங்கள் லாஸ் ஏஞ்செலீசில் சில காலம் இருந்து திரைப்படங்களில் பணியாற்றினீர்கள் அல்லவா?

மற்ற புத்தகங்களைவிட Daniel Martin எனக்கு மிக நெருக்கமான படைப்பு, அல்லது அது என் வாழ்க்கையே. வில்லியம் வைலர் The Collector நாவலைத் திரைப்படமாக்கத் தயாரானபோது நான் லாஸ் ஏஞ்சலீசுக்கு வந்தேன். அது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. லாஸ் ஏஞ்சலீசும் அதனுடைய கீழ்மைநிறைந்த சினிமா உலகமும் என்னால் வெறுக்கப்பட்டது என்றாலும். அதைப் பற்றிக் கவனமாகப் பிரசுரிக்க முடியாதவாறு ஒரு கட்டுரை எழுதினேன், யாரும் என்னை நீதிமன்றத்துக்கு இழுத்து விடக் கூடாதென்று,

எனக்கும் சினிமாவுக்கும் ஒரு விருப்பு-வெறுப்பு உறவு இருக்கிறது. அதன் கலை நயத்தை நான் மதிக்கிறேன். ஆனால், அது இலக்கியத்தை ஆக்கிரமிப்பதை நான் வெறுக்கிறேன். எங்கள் எழுத்துக்குப் புகழைத் தருவது திரைப்படம் மட்டும்தான் என்றும், திரைப்படமாக வந்திராவிட்டால் நாங்கள் எங்கள் படைப்புகளை எழுதியிருக்கவே மாட்டோம் என்றும், நினைக்கும் சில முட்டாள்தனமான ஆட்கள் (போதாதற்கு அவர்கள் தங்களை இண்டெலெக்சுவல் என்று அழைத்துக் கொள்வார்கள்) அங்கே இருக்கிறார்கள். ஓரிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு சீன மொழிபெயர்ப்பாளர் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் என்னிடம் சீன வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்பும் ஒரு விடைக்கான கேள்வியைக் கேட்கலாமா என்று எழுதினார். அதன் பிறகு இந்த முக்கியமான இலக்கியைக் கேள்வியை அனுப்பினார்: 'உண்மையில் மெரில் ஸ்டீப் எப்படி?' நான் அதற்குப் பதிலளிக்கவில்லை, அளிக்கவும் மாட்டேன். ஏனெனில், The French Lieutenantல் பெண்மணியாக வரும் அவரை நான் இகழ்ச்சியாக நினைக்கவில்லை. அமெரிக்கராக இருந்தாலும் அவர் மிகவும் கஷ்டமான பாத்திரத்துக்கு உயிரைக் கொடுத்து நடித்தார். அமெரிக்கர்களையும் ஆங்கிலேயர்களையும் போலச் சீனர்களும், முட்டாள்தனமாகக் காட்சி ஊடகத்தின் கைப்பிடியில் சிக்கி, உண்மையான கலை அங்கேதான் இருக்கிறது என்று நம்பும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டார்கள். திரைப்படமும் தொலைக்காட்சியும் நாவலை அபகரித்து விட விரும்புகின்றன. ஆனால், இவை என் கலையை ஆக்கிரமிப்பு செய்ய நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

உங்கள் நாவல்களில் கதாநாயகர்கள் இருப்பதில்லை. ஆனால், A Maggot நாவலில் பிரபு பி என்பவர் வருகிறார். அவர் நிச்சயமாகக் கதாநாயக அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்தான். ஆனால், அவர் கூணத்தில் தோன்றி மறைகிற ஓர் அவதார புருஷனின் குணங்களைக் கொண்டிருப்பவராகக்

காணப்படுவதால் நம்முடையதை விட வேறொரு சிறந்த உலகில்தான் அவரை நாம் பார்க்க முடியும் என்று தோன்றி விடுகிறது. இதற்கு நேர் மாறாக ஒவ்வொரு நாவலிலும் ஒரு கதாநாயகி இடம் பெறுகிறாள். பெண்கள் அனைத்து நற்குணங்களையும் கொண்டவர்களென நீங்கள் காண்பிக்கிறீர்கள். இப்போது நாமிருக்கும் காலம், மக்கள் மனதில் விஞ்ஞான பூர்வமாக ஏற்கப்பட்டிருக்கும் புராண கால வீர யுகம் இல்லை என்கிறீர்கள்.

பெண்ணியப் போராளி அல்ல. இன்றுள்ள பல பெண்ணியவாதிகள் என்னை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். வாழ்க்கையில் எனக்குப் பெண்களின் மீது பரிவு மிகவும் உண்டு. பெரும்பாலான ஆண்களிடம் 'சாகசம் நிரம்பிய வீரத்தன்மை' என்று எதையும் நான் கண்டதில்லை. இந்தக் குணம் இலக்கியத்துடன் சம்பந்தமில்லாத சாதாரண, சராசரிப் பெண்களிடம் இருக்க அதிக சாத்தியம் உள்ளதாக நான் நினைக்கிறேன். நமது காலம் வீர யுகம் என்று கூறப்படுவது படு அபத்தம் என்பது என் கருத்து. நாம் நம்முடைய கிரகத்தைத் திறை அடித்து அடியோடு ஒழித்து விடப் பார்க்கிறோம். விஞ்ஞானத்திலும் தொழில் நுட்பவியலிலும் நாம் சாதித்திருப்பவை தார்மீக நெறிமுறைகளுடன் ஒரு போதும் இயைந்து சென்றதாக இருக்கவில்லை. பெரும்பாலும் ஆண்கள் தார்மீகநெறிகளுடன் ஒட்டாதவர்கள். அவர்கள் ஒழுக்கம் பற்றி

அக்கறையில்லாதவர்களாக அல்லது ஒழுக்கமற்றவர்களாகத் தங்களை ஒப்படைத்துக் கொள்ளும் இக்கட்டில் இருக்கிறார்கள். சரித்திரத்தில் ஆண்கள் தோற்றவர்கள்; ஏவாளை ஏற்க வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டது.

நீங்கள் கோல்டிங்கைப் போற்றுவதாக அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அவர் விஞ்ஞான இலக்கியத்தில் சிறந்த பயிற்சி உடையவர் என்பது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அவர் புறவயமான விஞ்ஞானத்தைக் கட்டுக் கதை என்று சொல்லித் தாக்குகிறார். கற்களாலான தொங்கும் தூக்கு மேடையைப் (Stonehenge) பற்றி நீங்கள் எழுதிய புத்தகத்தை நிச்சயமாகக் கோல்டிங் ஒப்புக் கொண்டிருப்பார்.

எனக்குநெடுங் காலமாகவே கோல்டிங்கின் ஆக்கம் பிடித்த ஒன்று. நான் அவரைச் சந்தித்திருந்தாலும் எனக்கு அவரைப் பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் பழக்கம் கிடையாது. அவர் செய்வது என்ன என்று நான் அறிந்து கொண்ட மட்டில் எனக்கு அவர்மீது அனுதாபம் உண்டு. அவரது எழுபத்தி ஐந்தாவது பிறந்தநாளை ஒட்டி வெளியிடப்பட்ட நூலில் அவருடைய கடல்பற்றிய மூன்று படைப்புகளுக்குறித்து நான் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அவருடைய வயதுக்கு அவர் புரிந்த மிகப் பெரிய சாதனை அது.

சமகால எழுத்தாளர்களில் உங்களைக் கவர்ந்தவர்கள் அல்லது உங்கள் எழுத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் இருக்கிறார்களா?

யாருமில்லை. பாதிப்பைப் பற்றித் தாற்காலிகமாகப் பேசக் கூட எனக்கு விருப்பமில்லை. இப்போதைக்கு நான், சிபில் பெட்ரீபோர்டின் 'ஜிக்சா' என்ற நாவலை, படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வாழ்க்கையின் மீதான அவருடைய சாதாரணப் போக்கு, அவருடைய ஐரோப்பியயிசம், நீர் வண்ண ஓவியம் போன்ற அவருடைய எழுதும் பாணி, சற்று அலங்கோலமாகத் தோன்றிவிடக்கூடிய டூஃ யின் சித்திரத்தைத் தொடுவது போன்ற வர்ணனைகள் ஆகியவை எனக்குப் பிடித்திருக்கின்றன. 'மனிதாபிமானி' என்று நான் என் மனதில் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்கு அவர் இயைந்தவராக இருப்பார். ஆனால், நான் இதைப் பாதிப்பு என்று கூறி விட முடியாது. இது பல படைப்பாளிகளுக்கும், அநேகமாக எல்லா இலக்கியத்திற்கும் நேரக் கூடியதுதான். அவர் ஒரு பொதுவான தோரணை அல்லது சூழல் உருவாக்க உதவுகிறார் என்றுதான் நான் சொல்வேன். வெறுமனே பெயர்களை உதிர்க்கும்படிக் கேட்பது பயனற்ற செயல். ஒரு வேளை உள்ளே புகுந்து தெளிவற்று விசாரணையை மேற்கொள்ளும் ஆண்தன்மை காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

நீங்கள், கால அவகாசம் குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்கிறீர்கள். நீங்கள் ஆற்ற வேண்டியவைகளை வேறு

யாரிடமாவது தர வேண்டியிருந்தால் எந்த மாதிரி அளவுகோல்களை நீங்கள் மேற்கொள்வீர்கள்?

நாமிருவரும் அறிந்தபடி இந்த நேர்காணல் இழுத்துக் கொண்டே போய் விட்டது. அது என் குற்றம்தான். 1988ம் ஆண்டு நடுவில் எனக்கு லேசான பக்கவாதம் ஏற்பட்டது. மூளை, அல்லது முதுகுத்தண்டு அல்லது விழித்திரையின் ஒரு பாகத்துக்குச் செல்லும் ரத்த ஓட்டம் தடைப்பட்டுப் போவதால் ஏற்படும் நோய். ஆனால், இது அந்த நோய் அல்ல அதற்கும் மேலான வாழ்வை மாற்றி விடும் ஒன்று. ஒரு புகழ் பெற்ற நரம்பியல் நிபுணர் என்னுடைய எழுதும் திறனை (writing ability) நான் இழந்து விட்டிருக்கக்கூடும் என்று போகிற போக்கில் கூறி விட்டுச் சென்றார். மற்றவர்களின் அலட்சியம் எனக்குப் பழக்கமானதுதான். ஆனால், இது மிக மட்டமான போக்கு. அவருக்கு நான் யார் என்று தெரியும். அவரின் அக்கறையின்மை அரக்கத்தனமானது என்று நினைத்தேன். ஆனால், நான் நினைத்தது பெரிய தவறு. அவர் கூறியது மருத்துவம் 'திறமையை சரி செய்வது' (righting ability) பற்றி கூறியதை. அதாவது பழுதடைந்த பகுதியைச் சமன்படுத்துவது பற்றி. இம்மாதிரி மனத்திறன் பற்றி எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. மோசமான நாள்களில் நான் சாலையின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு பக்கத்திற்கு மது போதையால் தள்ளாடியபடி நடக்கிறேன்.

உண்மையில் நான் அதிர்ஷ்டசாலி என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. என் ஞாபகம் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டது, ஆனால், இப்போது பழைய நிலைக்குத் திரும்புகிறேன். இப்போதும் படிப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதை உணருகிறேன். புத்தகங்களை மதிப்பிடுவதை இப்போதும் செய்ய முடிகிறது. புனைவைத் தொகுப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எழுதும்போது நான் இரண்டு தடைகளைக் காண்கிறேன்: முதலாவதாக மாற்றுத் திட்டங்கள்பற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நோய்க்கு முன்பு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்வது பற்றிப் பத்து விதங்களில் நான் இயல்பாக யோசிக்க முடிந்தது. இப்போது ஒன்று தோன்றினால் அது பெரும்பாலும் நான் விரும்பிய மாதிரி இருப்பதில்லை. தன்னுணர்வு இல்லாமலே யதேச்சையாக எனக்குக் கை வந்த மொழிச் சிறப்புபற்றி நான் இதற்கு முன் ஒரு போதும் உணர்ந்திருக்கவில்லை; அது இல்லாதிருப்பது நல்வாழ்வுக்கு வழிகோலுவதுடன், என்னைச் சாதாரணர்களின் மனநிலைக்குத் தள்ளி விடும் - அப்படி நேராததால்தான் நான் அதிர்ஷ்டசாலி, இதனால்தான் அவர்களால் நாவல்கள் எழுத முடியாது.

இரண்டாவது தடை அதில் மர்மம் எதுவுமில்லை. என் விரும்பமின்மை, மனத்தடை, அல்லாடும் மனப்பான்மை; நான் என்ன எழுதுகிறேன் அல்லது எழுதி விட்டேன்; இன்னும் மோசம், மற்றவர்கள் என்ன எழுதுகிறார்கள் அல்லது எழுதி விட்டார்கள் என்று அலட்சியம் காண்பிப்பது. புத்தகங்களின் மீது, 'இலக்கியத்தின்' மீது வழக்கமாகக் கொள்ளும் நம்பிக்கையை நான் இழந்து

விட்டேன். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் தமக்கும் வெளியுலகுக்கும் நடுவே தம்மைப் பற்றி எழுப்பிக் கொள்ளும் கோட்டை மீது எனக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விட்டது. வயதான, மிகப் பெரும் வெற்றியடைந்தவர்களால்தான் இந்தக் கோட்டையை தூக்கி எறிய முடியும். அப்போதும் கூடப் பலர் அதைச் செய்வதில்லை.

புதிதாகக் கிளம்பியிருக்கும் மந்தநிலை, என் உடல் தடுமாற்றத்தினால் ஏற்பட்டிருப்பது. 'இதெல்லாம் தேவைதானா?' என்னும் மனப்பான்மை கடந்த வருடம் தீவிர எழுத்தின் பக்கம் என்னைச் செல்ல விடவில்லை. நான் மறைத்து விட்டதாகவோ அல்லது கற்பனைகள் வறண்டு விட்டதாகவோ எண்ணவில்லை. எழுத்து ஆக்கத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வர முடியாமல் இருக்கிறது. மனிதர்களின் அல்லது இயந்திரங்களின் உதவி தேவையாக இருக்கிறதா என்றால் அதுவுமில்லை. தனியொருவரின் மனதுக்கு மாற்று என்று வேறொருவரோ, சொற்செயலியோ (word-processor) செயல்பட முடியாது.

காலம் கையை விட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று பக்கவாதம் உணர வைக்கிறது; வேறு விதமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்னுடைய மற்றும் அதிகமாக நேசிக்கும் மற்றொருவருடைய சாவைப் பற்றிய உணர்வை அதிகப்படுத்துகிறது. முன்பு இங்குக் குறிப்பிடப்பட்ட என் கதாநாயகிகளின் ஆவிகளையும் கூட. நான் என்னுடைய சாவைப் பற்றி முழுமையாகக் கற்பனை செய்து கொள்ள முடியும். ஆனால், என் மனைவி எலிசபெத்தின் மரணம்பற்றி என்னால் எண்ண முடியாது. என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் எழுதிக் கொண்டே இருப்பது என் டயரியைத்தான். இதற்கெல்லாம் என்ன மதிப்பு இருக்கிறது என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படலாம். மற்றவர்கள் மறந்து விட்டவைகளைப் பல நாடுகளில் ஊர் சுற்றித் தெரிந்து கொள்வதால் என்ன பயன் என்று நினைக்கலாம். இருந்தும் எனக்கு அதில் நாட்டம் இருக்கிறது. ஆனும் பெண்ணும் மிக அதிக அளவில் சுய-பிரதிபலிப்பில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் The Aristosல் (கட்டுரைத் தொகுப்பு) கூறியபடி சாவு என்பது நேசமிகு மனைவியைப் போல என்னுடைய முக்கியமான பகுதி. இன்றும் கூட அந்தப் புத்தகத்தில் எந்த ஒரு பகுதியையும் நான் மாற்றமாட்டேன். நான் நாஸ்திகன். மதத்தின் மீது எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிப்பு கிடையாது. மறுமையின் மீது எந்த வித ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் இல்லை. நாவல்களை எழுதும்போது அவற்றை அறியாது, கற்பனையில் உருவானதை வைத்து மட்டும், ஓரளவு எழுதியிருக்கிறேன்: கடல்களின் கொந்தளிப்பு இப்போது ஆரம்பிக்கின்றன. என் வெறுப்பை மீறிச் சாவைப் பற்றிய பயம் எனக்குள் உண்டாகிறது.

மூலம்: தி பாரிஸ் ரிவ்யூ

விந்துஜா <weenvy@gmail.com>

உயர்ந்த கட்டிடங்கள் வளர்ச்சியின் அடையாளமா?

● சுப்பரபாரதிமணியன்

திருப்பூர் பின்னலாடை துறை சேர்ந்த பழைய தலைமுறையினர் கொஞ்சம் பணத்தையும் நிறைய உழைப்பையும் அந்தத் துறையில் செலுத்தினார்கள்.

உழைப்பு உழைப்பு உழைப்பு...

உழைத்து வந்த பணத்தினை, லாபத்தினை மீண்டும் பின்னலாடை துறையில் முதலீடு செய்வார்கள். பெருக்கிக்கொண்டே இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு உழைப்பு மட்டுமே தெரியும். உழைப்பின் பெருமை மட்டுமே தெரியும். உயர்ந்த கட்டிடங்கள், பல மாடிகட்டிடங்கள் இதுதான் வளர்ச்சியின் சின்னமாகப் பலருக்கு தோன்றியிருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனை பற்றியோ மண் மாசாவது பற்றியோ அதிகமாகத் தெரியாது.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது நிறைய கட்டிடங்கள், தொழிற்சாலைகள் என்பதாகத்தான் இருந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு சுற்றுச்சூழல் மாசுபடுதல் என்பதும் இந்தப் பொருள்களின் மத்தியில் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. பூமியின் இயற்கை நிலையைச் சரி செய்து கொண்டு சுற்றுச்சூழலையும் காக்க வேண்டும்.

இதுதான் நமது இன்றைய முக்கிய பொறுப்பு என்பதை சிலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் தொழில் வளர்ச்சி காரணமாகப் பணம் அன்னிய செலவாணி வருவது முக்கியமானதாக இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் இந்தத் தொழில்கள் தரும் சூழலியல் பிரச்சனைகள், வளர்ச்சி என்றால் என்ன? உண்மையான வளர்ச்சி எது, நீடித்த வளர்ச்சி எது? என்ற கேள்வியை எழுப்பி விடுகின்றன.

வளர்ச்சி என்பது ஒரு நாட்டின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் தான். ஆனால், அது நீடித்து நிற்கக் கூடியதாகவும் இயற்கை வளங்களைப் பாதிக்காமல் பாதுகாப்பாகவும் இருக்கச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே நீடித்த வளர்ச்சி என்பது வரும் தலைமுறையினுடைய அக்கறையிலும் இருக்கிறது என்று உணரப்பட்டிருக்கிறது.

நீடித்த வளர்ச்சி என்றால் என்ன? அதை அடைய என்ன செய்ய வேண்டும்? அதற்குத் தடையாக என்ன உள்ளன? என்பது பற்றிய ஆய்வுகளெல்லாம் நிறைய வர ஆரம்பித்து விட்டன. தொழில் சார்ந்து நிறைய வளர்ச்சிகள் நடைபெற்ற பிறகு நிம்மதியான சமூக சூழல் இருக்கிறதா என்ற கேள்வி பலருக்கு வருகிறது. பொருளாதார ரீதியாக வளர்ச்சி பெறுவது உண்மையான வளர்ச்சியா என்ற கேள்வி இன்றைக்குப் பெரிதாக எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. வறுமையோடு, எதிர்காலம் குறித்த பயத்தோடும் இருக்கிற ஒரு சமூகம், தனது தேவை என்ன என்பதை கருத்தில் கொள்ளாமலேயே இயற்கை சீரழிக்கும் இயல்பு கொண்டது என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஒட்டுமொத்த நாடு வளர வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு மாநிலமும் வளர வேண்டும். ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்று போட்டி போட்டு வளர வேண்டும். அதுதான் நீடித்த வளர்ச்சியை நோக்கிய பயணமாக இருக்கும். ஆனால், இயற்கை வளங்களை அழிக்காமல் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை வந்துவிட்டது... நம் தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால், அதைத் தாண்டி அதிகப்படியான நுகர்வு என்பது குற்றச் செயல்தான். இயற்கை வளங்கள் மூலம் நிறைய சம்பாதிக்கலாம் என்ற அனுபவங்கள் பலருக்கு வந்து விட்டன. அதைப் பலர் தொடர்ந்து, தொழுது கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொதுவுடமை இயக்கம் சார்ந்த நண்பர்களைப் பலர் கேட்கிற கேள்வி கேரளா ஏன் வளரவில்லை? கேரளாவில் பெரிய தொழிற்சாலை ஏன் வரவில்லை? கேரள மக்கள் ஏன் தமிழ்நாட்டுக்கு வேலைக்கு வருகிறார்கள்? இங்கேவந்து ஏன் அடைக்கலமாகிறார்கள்? அங்கே அழகை பார்க்கிறார்கள், சூழலைப் பார்க்கிறார்கள் என்ற கேள்விதான்... கேரள மாநிலம் தனது இயற்கை வளங்களைப் பராமரித்துக் காத்துள்ளது காக்க வேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டுள்ளது

என்பது தான் இதற்குக் காரணம்...இயற்கை வளங்களை எந்தக் குறிக்கோளும் இல்லாமல் பணத்துக்காக மட்டும் குறையாடுவது சுற்றுச்சூழலை மாசடைய செய்துவிட்டது. முதலாளிகளின் பொருளாதார கொள்கை அன்னிய செலவாணியும் பணம் சம்பாதிப்பதுதான் தேவையென்று சில முதலாளிகள் தங்களின் ஆளுமைக்குக் கீழ் அரசியலையும் பொருளாதாரத்தையும் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நீடித்த நிலைத்தகு வளர்ச்சி என்பது மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. இம்மூன்று பகுதிகளும் ஒன்றொன்றோடு இயைந்து மேம்பாடு அடைவதாகும்.

அம்மூன்று பகுதிகள் சமூக மேம்பாடு, பொருளாதார மேம்பாடு, சுற்றுச்சூழல் மேம்பாடு.

சுற்றுச் சூழல் தாங்கும் அளவிற்கு ஒரு சமூகம் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பொருளாதாரம் சமத்துவமாகப் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும். பொருளாதார மேம்பாடு சுற்றுச் சூழலைப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கு அதைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு இம்மூன்றும் இயைந்து இயங்குவதே நீடித்த நிலைத்தகு வளர்ச்சி ஆகும்.

இயற்கை வளங்களை மக்கள் நலனுக்காகவும் சமூக மாற்றத்திற்காகவும் பயன்படுத்தாமல், முழுக்க முழுக்க தங்களின் சொந்த லாபத்தை மட்டுமே கணக்கில் கொண்டு, இயற்கையைச் சுரண்டுகிறார்கள். இப்படி வளங்களைச் சுரண்டுவதன் மூலம் அதிக லாபம் ஈட்ட முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். சமூகநலனுக்கு ஏற்றவகையில் நம்முடைய நுகர்வு மாற வேண்டும் என்று சுற்றுச்சூழல்வாதிகள் சொல்கிறார்கள்.

வளர்ச்சி என்றால் பெரிய கட்டிடங்களும் கொஞ்சம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை, வாய்ப்பும் என்பதை மீறி, பின்னலாடை மூலம் 50 ஆயிரம் கோடி அன்னிய செலவாணி என்பதை மீறி, சமூக வளர்ச்சி மட்டுமல்லாமல் சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சி சுற்றுச்சூழல் காப்பு என்பதையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்ற அபிப்பிராயம் இன்றைக்கு பொதுவாக மக்கள் மத்தியிலும் வந்திருப்பது ஆரோக்கியமானது தான்.

கப்பராரதிமணியன் <subrabharathi@gmail.com>

Shri Hospitals

Multi Speciality Hospital with 24 hours Trauma & Critical Care
103-C, Tamil Sangam Road (Behind Anna Park), Sankar Nagar, Salem - 636 007.

☎: 0427 4300027, 4300028 ☎: 77 08 3333 08

TOLL FREE NO : 1800 8 902 902

✉: info@shrihospitals.in 🌐: www.shrihospitals.in

OUR SPECIALITIES

- ❖ Cardiac Care & Preventive Cardiology
- ❖ Pulmonology
- ❖ Neurosciences
- ❖ Bone & Joint Clinic
- ❖ Plastic & Cosmetic Surgery
- ❖ Obstetrics And Gynecology
- ❖ Paediatrics & Neonatology
- ❖ Renal Clinic
- ❖ Gastroenterology
- ❖ Internal Medicine
- ❖ Accident & Emergency
- ❖ Anaesthesiology & Critical Care
- ❖ Psychology

HEALTH PACKAGES

- ❖ Master Health Package
- ❖ Cardiac Package
- ❖ Diabetic Package
- ❖ Renal Package
- ❖ Liver Package
- ❖ Lung Package
- ❖ Women health Package
- ❖ Smoker's Package
- ❖ 'Breathlessness' Package

OUR FACILITIES

- ❖ Open 24x7
- ❖ Diagnostics Laboratory
- ❖ Pharmacy
- ❖ Radiology & Imaging
- ❖ Patient Rooms
- ❖ Accident & Emergency Centre
- ❖ Intensive Care Unit
- ❖ Ambulance Services
- ❖ Cafeteria

☛ Tamil Nadu Chief Minister's Comprehensive Health Insurance Scheme ☛ Star Health and Allied Insurance Company ☛ All Private Health Insurance Schemes are available

உங்கள் கனவுகளுக்கும் தேவைகளுக்கும்... என்றென்றும் கைகொடுக்கும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்!

கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உங்கள் அனைவரோடும் உங்களின் நெருக்கடி நேரத்தில் நீளும் உதவிக்கரமாக, நீண்ட கால கனவுகளை நிறைவேற்றும் நண்பனாக, தொழில்நீதியான நிதிப் பற்றாக்குறைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் தோழனாக உடன் பயணிக்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

குறைந்த தொகைகளைக் கூட சீட்டு முறையில் சேமிக்க முடியும் என்பதை 1974 முதல் சாத்தியப்படுத்தி இருக்கும் ஸ்ரீராமிற்கும் உங்களுக்குமான இந்த இணக்கமான பந்தம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

மேலும்
விவரங்களுக்கு!

அருகில் உள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு வாருங்கள்.
உங்கள் தேவைக்கேற்ற சேமிப்புத் திட்டங்களோடு நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்!

அன்றும்,
இன்றும்,
என்றென்றும்..!

www.shriramchits.com

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

மக்களின் வளமான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி

கிரீம்ஸ் துகார், 14-9 கிரீம்ஸ் சாலை, சென்னை 6

போன்: 4223 6000

ideabricks.in

